



DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 45

I Legislatura

Any 1981

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 20

Segona reunió
tinguda el dia 1 d'abril de 1981

SUMARI

Es reprèn la sessió suspesa ahir, a les onze i sis minuts del matí. Presideix el M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa.

*S'entra al debat de l'article 9 de les Normes Generals del Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat i de les seves Entitats Autònomes per al 1981. El M. H. Sr. President demana al G. p. de Convergència i Unió si estaria disposat a retirar el seu **vot particular** en el cas que prosperi l'esmena transaccional presentada a la Mesa. El Diputat Sr. Subirà i Claus respon afirmativament, però demana de poder fer abans la defensa del **vot particular** i escoltar l'esmena transaccional (p. 1211). Feta aquesta defensa, el Diputat Sr. Armet pren la paraula pel torn en contra (p. 1211).*

*Tot seguit el M. H. Sr. President demana al Sr. Secretari Primer que doni lectura a l'esmena transaccional (p. 1212), referida al **punt 1** de l'article 9 (p. 1212). El Diputat Sr. Martín i Toval, pel G. Socialista, i el Diputat Sr. Ribó, pel G. p. del PSUC, manifesten llur manca de conformitat a admetre a tràmit l'esmena llegida (p. 1212). El Diputat Sr. Pedrós, del G. p. de Centristes, intervé per a manifestar el suport del seu Grup al **vot particular** del G. p. de Convergència i Unió, amb certes matisacions, que especifica (p. 1212). En nom del Consell Executiu intervé l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia per respondre als conceptes expressats anteriorment pels Diputats Srs. Pedrós i Armet (p. 1213). Tot seguit, intervenen el Diputat Sr. Armet, del G. Socialista (p. 1213) i el Diputat Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC (p. 1213), i, finalment, el Diputat Sr. Alavedra, en nom del G. p. de Convergència i Unió (p. 1214). En acabat, es posa a votació el vot particular del G. p. de Convergència i Unió, de modificació, a l'**apartat 1** de l'article 9, el qual és aprovat per 65 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 1215). Per a explicació de vot prenen tot seguit la paraula els Diputats Srs. Armet (p. 1215), Lucchetti (p. 1215), Capdevila (p. 1216), i Alavedra (p. 1216).*

*Tot seguit es passa a la votació dels **apartats 2, 3, 4 i 5** de l'article 9, sobre els quals no hi ha esmena, que són aprovats per unanimitat dels presents (p. 1217).*

Comença el debat de l'article 10, a l'apartat 1 del qual hi ha una esmena de modificació del G. p. del PSUC, que és retirada pel Grup proponent (p. 1217). Davant això, el M. H. Sr. President proposa de votar conjuntament els articles 10, 11, 12 i 13, cap dels quals no té esmenes pendents. Feta la votació, els esmentats articles resten aprovats per unanimitat dels presents (p. 1217).

Es passa al debat de l'esmena núm. 12, presentada pel G. Socialista, que proposa l'addició d'un nou article, que seria el 14, la qual, conjuntament amb l'esmena núm. 3, del mateix Grup, és defensada pel Diputat Sr. Armet (p. 1217). Pel torn en contra intervé el Diputat Sr. Subirà i Claus (p. 1219). En acabat demana la paraula l'H. Sr. Conseller de Treball (p. 1219) i, finalment, el Diputat Sr. Armet torna a intervenir, en nom del G. Socialista, perquè el seu Grup no retira l'esmena (p. 1221). En passar a la votació, el G. p. del PSUC demana que el punt 6 de l'esmena núm. 12 sigui votat separatament (p. 1221). Es passen, doncs, a votació els cinc primers punts de l'esmena, que són rebutjats per 55 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció. El M. H. Sr. President considera que després d'aquesta votació ja no hi ha objecte per passar a votació el punt 6 ni tampoc l'esmena núm. 3. El Diputat Sr. Ribó, tanmateix, demana poder exposar la posició del seu Grup, per a la qual cosa pren la paraula el Diputat Sr. Ramos (p. 1221).

Es passa tot seguit a les Disposicions Addicionals Primera i Segona, a les quals no hi ha cap esmena presentada. El Diputat Sr. Subirà i Claus anuncia, en nom del G. p. de Convergència i Unió, la retirada del vot particular a la Disposició Addicional Tercera (p. 1222). Hom passa, doncs, a votar conjuntament totes les Disposicions Addicionals, i també les Disposicions Transitòries i la Disposició Final, a cap de les quals no hi ha presentades esmenes. Totes elles resten aprovades per unanimitat dels presents (p. 1222).

Per a explicació de vot prenen la paraula els Diputats Srs. Alavedra, pel G. p. de Convergència i Unió (p. 1222), Martín i Toval, pel G. Socialista (p. 1223), i Capdevila, pel G. p. de Centristes, qui renuncia a fer l'explicació fins que no hi haurà aprovat tot el Projecte de Llei (p. 1224).

Acabat el debat sobre les Normes Generals, s'inicia el debat de l'Estat d'Ingressos i Despeses per l'esmena núm. 14, del G. Socialista, de retorn al Govern de la totalitat de la Secció 02. El Diputat Sr. Martín i Toval, però, anuncia que el G. Socialista retira aquesta esmena i també la núm. 15. També es considera dcaigut el vot particular núm. 16 a la vista del que ja s'ha votat a l'articulat (p. 1225).

Es passa, així, a les esmenes que fan referència a conceptes. La primera és l'esmena núm. 17 de modificació, presentada pel G. p. del PSUC, al Concepte 172, Secció 02/03, per a defensar la qual pren la paraula el Diputat Sr. Espasa, que fa la defensa conjunta de les esmenes 17 i 23 de la darrera numeració (p. 1225). Tot seguit, i com a conseqüència d'una observació del Sr. Espasa sobre l'absència de l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances, demana per intervenir el M. H. Sr. President de la Generalitat per tal d'explicar aquesta absència (p. 1226). Per al torn de rèplica intervé el Diputat Sr. Escudé, en nom del G. p. de Convergència i Unió (p. 1226). El Diputat Sr. Ribó, demana, en nom del G. p. del PSUC, un torn de rectificació, del qual fa ús el Diputat Sr. Espasa, que acaba anunciant la retirada de les esmenes 17 i 23 (p. 1227).

Segueix l'esmena núm. 18, també del G. p. del PSUC, al Concepte 172/1 de la Secció 07/02, per a defensar la qual pren la paraula el Diputat Sr. Vives, que ho fa conjuntament amb les esmenes 18, 19, 20, 21, 24 i 25, totes del G. p. del PSUC (p. 1227). El torn en contra és consumit, en nom del G. p. de Convergència i Unió pel Diputat Sr. Fonolleda (p. 1227). Posades a votació totes aquestes esmenes, són rebutjades per 21 vots a favor, 61 en contra i 28 abstencions (p. 1228).

Es passa tot seguit a l'esmena núm. 22, de supressió, presentada pel G. Socialista, que es refereix a la Secció 17/01 i al Concepte 172/6, per a defensar la qual intervé el Diputat Sr. Santiburcio (p. 1228). Posada a votació, l'esmena núm. 22 és rebutjada per 50 vots a favor i 59 en contra (p. 1229).

Tot seguit es posa a debat l'esmena núm. 26, de modificació, presentada també pel G. Socialista, que fa referència al Concepte 211 de la Secció 01/01, Presidència. El Diputat Sr. Santiburcio demana d'agrupar aquesta esmena amb les nùms. 27, 28, 30, 31, i 32 (p. 1229). El Diputat Sr. Subirà i Claus demana que, en tot cas, el seu Grup tingui el dret, de fer els torns en contra individualment, malgrat que les esmenes hagin estat agrupades (p. 1229). Confirmat aquest dret pel M. H. Sr. President, passa a defensar les esmentades esmenes el Diputat Sr. Santiburcio en nom del G. Socialista, excepte la núm. 30, que es retira (p. 1229). En acabat intervenen, pel torn en contra, els Diputats Srs. Subirà i Claus, respecte a les esmenes 26 i 27 (p. 1230); Escoda, respecte a l'esmena núm. 28 (p. 1231); Pibernat, respecte a l'esmena núm. 31 (p. 1231); i una altra vegada, Escudé, respecte a l'esmena núm. 32 (p. 1231). Finalment es passen a votació les esmenes nùms. 26, 27, 28, 31 i 32, del G. Socialista, que són rebutjades per 31 vots a favor, 67 en contra i 22 abstencions (p. 1231).

Acabada aquesta votació se suspèn la sessió fins a dos quarts de cinc de la tarda. Són tres quarts i cinc minuts de dues del migdia. La sessió es reprèn a tres quarts i cinc minuts de cinc de la tarda. Abans d'iniciar el debat, el M. H. Sr. President comunica que la Mesa ha acordat de considerar no admissibles els vots particulars presentats pel Diputat Sr. Escudé, ni tampoc el vot particular presentat pel Grup de Convergència i Unió (núm. 26 de la relació impresa al BOPC, 26, 722, i núm. 116 de la relació ordenada lliurada en fotocòpia als Srs. Diputats) (p. 1232).

Comença el debat de l'esmena núm. 29, vot particular de modificació presentat pel G. p. de Convergència i Unió, que es refereix a la Secció 07/01, al Concepte 211, per a defensar el qual pren la paraula el Diputat Sr. Fonolleda

(p. 1232). No havent-hi torn en contra, es passa a la votació i el **vot particular** del G. p. de Convergència i Unió és rebutjat per 44 vots a favor i 66 en contra (p. 1232).

Es passa tot seguit a l'**esmena núm. 33**, de modificació, presentada pel Grup Socialista, que es refereix a la **Secció 03, Servei 01, Concepte 221**, per a defensar la qual pren la paraula el Diputat Sr. Santiburcio (p. 1232). El Diputat Sr. Santiburcio anuncia que defensarà les **esmenes 33 a 50** inclusivament. En acabat, el Diputat Sr. Subirà i Claus anuncia que, en totes les esmenes de l'**article 22**, els torns en contra a les esmenes al **Concepte 221**, els farà el Diputat Sr. Pibernat, i els corresponents a les esmenes als **Conceptes 222 i 223**, els farà el Diputat Sr. Pi-Sunyer; a requeriment del M. H. Sr. President, el Sr. Subirà i Claus manifesta igualment que el seu Grup accepta que siguin votades conjuntament les esmenes defensades per un mateix Diputat (p. 1233). Aclarit això, intervé el Diputat Sr. Pibernat en relació amb el **Concepte 221** (p. 1233) i després l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances demana la paraula per fer unes precisions quant als lloguers contrets pels Departaments de la Generalitat (p. 1235). Passen a votació les **esmenes 33 a 41**, de modificació, proposades pel G. Socialista, totes elles al **Concepte 221** de diferents Capítols i diferents Seccions del Pressupost, les quals són rebutjades per 30 vots a favor, 67 en contra i 19 abstencions (p. 1235).

Tot seguit s'entra en el torn en contra de les **esmenes 43 a 50**, defensades abans pel Diputat Sr. Santiburcio, el qual és consumit pel Diputat Sr. Pi-Sunyer, en nom del G. p. de Convergència i Unió (p. 1235). Acabada aquesta intervenció es posen a votació les dites esmenes, que es refereixen als **Conceptes 222 i 223**, de diferents Capítols i Seccions del Pressupost, les quals resulten rebutjades per 29 vots a favor, 66 en contra i 22 abstencions (p. 1236).

S'entra, en acabat, a debatre el **vot particular, núm. 42**, de modificació, mantingut pel G. p. de Convergència i Unió, per defensar el qual pren la paraula el Diputat Sr. Escudé, el qual acaba presentant una esmena tècnica que el M. H. Sr. President adverteix que no pot ésser tinguda en consideració perquè no fou presentada en forma (p. 1236). Per al torn en contra de l'esmentat vot particular intervé el Diputat Sr. Lucchetti, en nom del G. p. del PSUC (p. 1237). Passat a votació, el **vot particular núm. 42**, del G. p. de Convergència i Unió, que fa referència al **Concepte 221** de la **Secció 16**, Capítol primer, que implica un increment de despeses de 28 milions, és aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 66 abstencions (p. 1238). Per a explicació de vot pren la paraula, en nom del G. Socialista el Diputat Sr. Armet (p. 1238), i després d'aquesta intervenció l'H. Sr. Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació intervé per fer algunes precisions sobre la política teatral de la Generalitat (p. 1239). En acabat, intervé el Diputat Sr. Pedrós, també per a explicació de vot en nom del G. p. de Centristes (p. 1239), i després el Diputat Sr. Fornas, en nom del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 1240).

Per defensar l'**esmena 51** de modificació al **Concepte 231** de la **Secció 08, Servei 01**, presentada pel G. Socialista, té la paraula el Diputat Sr. Santiburcio, però aquest anuncia que el seu Grup retira les **esmenes** de la **51** a la **57**, i de la **59** a la **63**, inclusivament, totes les quals fan referència als **articles 23 i 24** (p. 1240). Igualment el Diputat Sr. Fonolleda, en nom del G. p. de Convergència i Unió, anuncia la retirada del seu **vot particular, núm. 58**, que fa referència al **Concepte 241** de la **Secció 07, Servei 01** (p. 1240).

Segueix el **vot particular núm. 64**, també del G. p. de Convergència i Unió, que significa un augment de 5 milions de pessetes en el **Concepte 251, Secció 1, Servei 1**, per defensar el qual pren la paraula el Diputat Sr. Subirà i Claus (p. 1240). No havent-hi ningú per al torn en contra, es passa a votació l'esmentat **vot particular**, que és rebutjat per 49 vots a favor i 64 en contra (p. 1241).

Es passa al **vot particular núm. 65**, també del G. p. de Convergència i Unió, que proposa un augment de 3 milions al **Concepte 251** de la **Secció segona, Servei 01**; per defensar-lo intervé el Diputat Sr. Escudé, el qual anuncia, d'altra banda, la retirada dels **vots particulars núms. 66 i 67** (p. 1242). Posat tot seguit a votació el **vot particular núm. 65**, és rebutjat per 50 vots a favor i 61 en contra (p. 1241).

Tot seguit, el G. p. de Convergència i Unió anuncia que retira també els seus **vots particulars núms. 68 i 75**, i, per tant, es passa a debatre el **vot particular núm. 69**, igualment del G. p. de Convergència i Unió, que proposa un increment de 16.064.350 pessetes en el **Concepte 251** de la **Secció 4, Servei 01**; per defensar-lo pren la paraula el Diputat Sr. Pi-Sunyer (p. 1241). No havent-hi torn en contra, es vota i s'aprova per 53 vots a favor, 35 en contra i 27 abstencions (p. 1242). En acabat, i per a explicació de vot intervenen els Diputats Srs. Martín i Toval, en nom del G. Socialista (p. 1242), Capdevila, en nom del G. p. de Centristes (p. 1242), i la Sra. Calzada, en nom del G. p. del PSUC (p. 1243). Tot seguit demana per parlar l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament, el qual fa un seguit de precisions sobre la política d'ensenyament i agraeix el vot dels Srs. Diputats (p. 1243).

Es passa al **vot particular núm. 70**, del G. p. de Convergència i Unió, referent al **Concepte 251** de la **Secció 06, Servei 06**, que és retirat pel Grup proponent (p. 1244), el qual anuncia tot seguit la retirada del seu **vot particular núm. 71**, al **Concepte 251** de la **Secció 08, Servei 01**. S'arriba al **vot particular núm. 72**, també del G. p. de Convergència i Unió, que fa referència al **Concepte 251** de la **Secció 13, Servei 01**; hi ha presentada una **esmena transaccional** pel G. p. del PSUC que, posada a consideració, és acceptada per la Cambra, i davant això el G. p. de Convergència i Unió s'avé a retirar el seu **vot particular** (p. 1244). Per defensar la dita **esmena** intervé breument el Diputat Sr. Lucchetti (p. 1244) i tot seguit és aprovada per unanimitat dels presents (p. 1245).

L'**esmena núm. 73**, referent al **Concepte 251** de la **Secció 15, Servei 01**, és retirada pel G. p. de Centristes que l'havia mantinguda (p. 1245), i es passa, doncs, al **vot particular núm. 74**, del G. p. de Convergència i Unió, referida

també al **Concepte 251** de la **Secció 16, Servei 01**, que proposa un augment d'1.984.500 pessetes. Per defensar-la intervé el Diputat Sr. Escudé (p. 1245), el qual comença anunciant la retirada del **vot particular núm. 76** (p. 1245). Tot seguit es passa a votació el **vot particular núm. 74** i és rebutjat per 53 vots a favor i 58 en contra (p. 1245).

S'arriba a l'**esmena núm. 85**, d'addició, presentada pel G. p. del PSUC, referent al **Concepte 252** de la **Secció 08, Servei 05**, que proposa un augment de despeses de 3 milions de pessetes. El Grup proponent anuncia que agrupa les **esmenes 85, 90 i 97**, que fan referència a la **Secció 08**. Per defensar-les pren la paraula el Diputat Sr. Cuadras (p. 1245). El Diputat Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, intervé per demanar precisions al Grup esmenant (p. 1246), però el M. H. Sr. President interpreta que allò que es proposa és de fet una **esmena transaccional**, en el qual cas cal que se'n faci presentació per escrit a la Mesa (p. 1246); el Diputat Sr. Martín i Toval diu que es doni per presentada. No havent-hi oposició dels altres Grups, i acceptant el Grup esmenant de retirar les **esmenes 85, 90 i 97**, rebut el text escrit, la Mesa admet a tràmit la dita **esmena transaccional**, la qual manté els mateixos augments de consignació als **Conceptes 252, 253 i 255** de la **Secció 08, Servei 05**, però difereix de les esmenes originals en el sentit que el finançament s'obté a partir de la **Secció 19, Capítol Segon**. No havent-hi torn a favor ni en contra, l'**esmena** es passa a votació i és aprovada (p. 1246).

Se suspèn la sessió quan manquen dos minuts per a les set del vespre i es reprèn a dos quarts de vuit. Es passa al **vot particular núm. 88**, del G. p. de Convergència i Unió, referit al **Concepte 252** de la **Secció 16, Servei 01**, que és retirat pel Grup proponent (p. 1246). Segueix el **vot particular núm. 89**, del mateix Grup, que també el retira.

Tot seguit es posa a debat el **vot particular núm. 91**, del G. p. de Convergència i Unió, al qual hi ha presentada una **esmena transaccional** del G. p. de Convergència i Unió —que, per tant, retira el propi **vot particular**—, el Socialista, i el del PSUC, i que implica el canvi del **Concepte 253** pel **Concepte 481** de la mateixa Secció i del mateix Servei. Tanmateix el M. H. Sr. President expressa el dubte que realment es pugui considerar transaccional i demana d'interrompre la sessió per tal que la Mesa pugui decidir (p. 1247).

La sessió se suspèn a dos quarts i tres minuts de vuit del vespre i es reprèn a les vuit i set minuts. El M. H. Sr. President anuncia que la Mesa ha considerat que l'**esmena transaccional** tal com havia estat presentada no podia ésser admesa a tràmit, però s'ha presentat una nova **esmena transaccional** en relació amb el mateix **vot particular núm. 91**, que signen tots els Grups, la qual la Mesa considera admissible a tràmit (p. 1247). Posada a votació és aprovada per unanimitat dels presents (p. 1247).

Es debat tot seguit l'**esmena núm. 92**, de modificació, presentada pel G. p. del PSUC, al **Concepte 253** de la **Secció 14, Servei 04**, que implica una reducció de 5.000.000 a 500.000 pessetes. Per defensar-la pren la paraula el Diputat Sr. Medir, el qual comença demanant de poder defensar conjuntament les **esmenes núms. 92 i 123** (p. 1247). Per al torn en contra intervé el Diputat Sr. Martínez, en nom del G. p. de Convergència i Unió (p. 1248). Posades finalment a votació totes dues **esmenes**, són rebutjades per 19 vots a favor, 88 en contra i cap abstenció (p. 1249). Per a explicació de vot prenen breument la paraula els Diputats Srs. Santiburcio, en nom del G. Socialista (p. 1249), i Medir, en nom del G. p. del PSUC (p. 1249).

El **vot particular núm. 98**, del G. p. de Convergència i Unió, referit al **Concepte 255** de la **Secció 16, Servei 01**, és retirat pel Grup proponent (p. 1249). Segueix el **vot particular núm. 99**, al qual ha estat presentada una **esmena transaccional** pel mateix G. p. de Convergència i Unió, que no en modifica la quantitat sinó només l'explicació de l'epígraf del Concepte; no havent-hi cap Grup que s'oposi a admetre-la a tràmit, intervé per a fer-ne la defensa el Diputat Sr. Escudé (p. 1250) i en acabat es passa a votació i és aprovada per unanimitat dels presents (p. 1250). Els Diputats Srs. Borja, en nom del G. p. del PSUC (p. 1250), i Armet, en nom del G. Socialista (p. 1250), prenen la paraula breument per a explicació de vot.

L'**esmena núm. 100**, del G. p. del PSUC, és retirada pel Grup proponent (p. 1250). Segueix l'**esmena núm. 101**, del mateix Grup, referent al **Concepte 258** de la **Secció 07, Servei 01**, que proposa de suprimir totalment la consignació d'aquest **Concepte**. Per defensar aquesta **esmena** pren la paraula el Diputat Sr. Vives (p. 1251). Per al torn en contra intervé el Diputat Sr. Fonolleda, en nom del G. p. de Convergència i Unió (p. 1251). Passada a votació, és rebutjada per 21 vots a favor, 62 en contra i 31 abstencions (p. 1252).

A l'**esmena núm. 102**, del G. p. del PSUC, referida al **Concepte 258** de la **Secció 16, Servei 01**, ha estat presentada una **esmena transaccional**, que signen tots els Grups, la qual modifica únicament el finançament; no havent-hi torn a favor ni en contra, es passa a votació i resta aprovada per unanimitat dels presents (p. 1252). Per a explicació de vot, en nom del G. p. del PSUC, pren la paraula la Diputada Sra. Calvet (p. 1252).

L'**esmena** següent és l'**esmena núm. 103**, del G. p. del PSUC, de reducció del **Concepte 259** de la **Secció 1, Servei 01**; per defensar-la pren la paraula el Diputat Sr. Ribó (p. 1252). El torn en contra és consumit pel Diputat Sr. Subirà i Claus en nom del G. p. de Convergència i Unió (p. 1252). Tot seguit el Grup proponent retira l'**esmena** (p. 1253).

Es passa a l'**esmena núm. 104**, de supressió, proposada pel G. Socialista, referida al **Concepte 259** de la **Secció 16, Servei 01**. En nom del Grup proponent, pren la paraula el Diputat Sr. Armet el qual demana a la Presidència si admet l'**esmena transaccional** presentada pel G. p. de Convergència i Unió (p. 1253). Aclarit que no es tracta d'una correcció del **Concepte**, sinó només d'una explicació d'aquest, el M. H. Sr. President demana que la for-

mulació concreta sigui presentada tot seguit a la Mesa i, no havent-hi cap Grup que hi faci oposició, es passa directament a votació i resta aprovada per unanimitat dels presents (p. 1254)
Atesa l'hora, se suspèn la sessió, fins a demà al matí, a dos quarts d'onze, quan són les nou i set minuts del vespre.

Es reprèn la sessió, suspesa ahir, a les onze i sis minuts del matí. Presideix el Molt Honorable senyor Heribert Barrera, acompanyat de la totalitat dels membres de la Mesa. Assisteixen la Mesa el Lletrat Sr. Pitarch i l'Interventor Sr. Portabella. Al banc del Govern seu el Molt Honorable senyor President de la Generalitat, acompanyat dels Honorables Consellers Srs. Coll i Alentorn, Vidal i Gayolà, Oller, Guitart, Cahner, Cullell, Laporte i Rigol.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Continuem amb l'examen del pressupost i som ara a l'article 9 de les Normes Generals. En aquest article 9, apartat 1, hi havia un vot particular de modificació del Grup parlamentari de Convergència i Unió, i ha estat presentada a la Mesa una esmena transaccional a l'article 9, també, que cal suposar que és únicament sobre l'apartat 1, ja que altrament no hi hauria possibilitat de transacció.

Primerament, caldria saber si el Grup parlamentari de Convergència i Unió estaria disposat a retirar el seu vot particular si aquesta esmena transaccional fos acceptada a tràmit. *(El senyor Subirà i Claus demana la paraula).*

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, efectivament, però ens agradaria abans fer la nostra defensa del vot particular i escoltar l'esmena transaccional.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Aleshores, comencem, doncs, amb la defensa del vot particular per part del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula el Diputat Sr. Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, es tracta, en aquest cas, d'una qüestió molt senzilla, però al mateix temps molt important, ateses les característiques de la nostra economia i les possibilitats minses d'actuació econòmica del Govern de la Generalitat. Es tracta de veure si la Generalitat podrà donar primer aval a empreses amb viabilitat i futur o haurà de limitar-se a donar segons avals, amb la restricció d'actuació que això pot comportar.

Ja sabem que aquesta possibilitat de donar primers avals no és corrent arreu, però també s'haurà d'admetre que tampoc no ho és el fet que una administració hagi d'actuar sobre una economia, essencialment, d'iniciativa privada i d'empresa petita i mitjana amb els migrats

instruments de què disposa el Govern de la Generalitat. És per compensar parcialment aquest fet que nosaltres plantejem aquesta possibilitat de primer aval, encara que, lògicament, haurà d'ésser utilitzada amb tota la prudència i mesura del cas. I és en aquest sentit, precisament, que estem disposats a acceptar tota transacció que tendeixi a concretar aquests elements de prudència i capteniment necessaris en l'aplicació d'aquesta tècnica del primer aval.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El Diputat senyor Armet, en nom del Grup Socialista, té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el tema que es planteja a debat en la Cambra no és un tema menor; creiem nosaltres que és un tema d'una gran importància política i pressupostària.

Se'ns proposa la possibilitat que la Generalitat de Catalunya doni un primer aval a empreses, i això és una característica —citant l'Honorable Conseller d'Economia i Finances quan fa l'analogia amb països com Anglaterra, França, Estats Units—, de la qual no hi ha referències internacionals prou conegudes en relació amb una política d'aval que no vagi dirigida a empreses públiques, organismes autònoms i que vagi, per tant, dirigida a la possibilitat de donar aval a empreses privades.

A nosaltres, no se'ns escapa que aquesta política pot tenir la seva justificació, atesa la situació difícil en què moltes empreses es troben, però aquesta resolució o aquest salvament d'empreses en concret, cal cercar-la per la via de les institucions creditícies, i, tal com s'ha parlat avui aquí —es parlava d'empreses solvents—, cal entendre que les competències exclusives de la Generalitat en alguns sectors del sistema creditici permetrien, amb una actuació coordinada, donar els avals necessaris a aquelles empreses o sectors d'empreses amb dificultats, i no seria la Generalitat qui els avalés directament, posant en risc un patrimoni inexistent, o un patrimoni que en el futur també serà molt reduït i que difícilment podria fer front davant de les fallides que es poguessin arribar a produir. És a dir, de la mateixa manera que les administracions públiques no fan avals directes a les empreses privades, la Generalitat es troba en una situació en què seria arriscat que fes avals a empreses privades.

Nosaltres entenem que aquesta política només, només, es pot desenvolupar per les possibilitats de coordinació amb les entitats creditícies que la Generalitat de Catalunya té. Concretament, una coordinació pel que fa a la coordinació de les caixes d'estalvis seria una actuació correcta; posar en marxa aquells mecanismes que la Generalitat per via de decret ha posat en marxa seria positiu per a potenciar en un moment determinat el suport d'empreses o de sectors a partir d'una política coordinada del Consell Executiu. Posar, per tant, la Generalitat com a primer avalista d'empreses privades seria un greu risc, de la mateixa manera que posar la Generalitat com a segon avalista d'empreses de societat de garantia recíproca ens va semblar una política correcta, la qual cosa és una política de suport indirecte.

Per aquestes consideracions, nosaltres creiem que som davant d'un tema que des del punt de vista administratiu, des del punt de vista de la solvència de les nostres institucions, des del punt de vista d'una tradició —que seria una tradició que no té paral·lisme internacional amb països reconeguts i amb tradició democràtica—, seria un mal servei al país, a més del fet que podria donar lloc a unes expectatives que farien que centenars d'empreses, totes, intentessin trucar a la taquilla i la Generalitat difícilment, o li seria força difícil, si més no, donar sortida solvent i raonable a totes les peticions d'empreses amb dificultats. I tots sabem que quan hi ha una quota possible, una quota possible d'ajut puntual global, el que es produeix és un desgovern, des del punt de vista de les comandes que es presenten davant de l'Administració, i és molt difícil la seva selecció. I voldria dir que només fent ús de les facultats de l'Estatut amb una actuació del Govern de la Generalitat coordinant entitats financeres, bancs en allò que es pugui coordinar i Caixes en allò que es pugui coordinar fent valer l'autoritat moral de la Generalitat davant de les entitats financeres, és la via correcta per a donar sortida a aquests temes, i no és solament la via correcta, sinó que nosaltres considerem que és l'única via possible.

I dic, per acabar: si la Generalitat de Catalunya, amb el plantejament històric que es va fer amb el tema de les Caixes d'estalvis —que fou un plantejament del tot o res—, que després va comportar una rebaixa substancial en els plantejaments obligats que l'Administració central va produir amb un decret de la Generalitat, i que després els resultats, els resultats d'aquestes pressions es concreten, a partir de la rebaixa de coeficients obligatoris de les Caixes, que la Generalitat de Catalunya només podrà fer ús de menys d'un 1% dels dipòsits de les Caixes amb el que és la seva política de valors públics..., davant d'aquesta situació, nosaltres considerem que aquesta situació va ser un error de plantejament històric al seu dia però, malgrat això, cal redreçar i utilitzar l'autoritat moral de la Generalitat de Catalunya, i utilitzar aquesta autoritat moral a fons, la capacitat de coordinació real que té amb algunes entitats de crèdit en les quals té competència exclusiva, per a endegar aquest tipus de problemes de què avui es fa esment. I no és un tema menor, sinó que és un tema de dignitat de la mateixa institució, i, en última instància, el que estariem posant nosaltres amb aquest plantejament en perill és la seriositat de l'Administració pública de Catalunya.

Moltes gràcies, President; moltes gràcies, senyores Diputades i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Abans de passar a votació aquest vot particular, com havia dit, cal examinar l'esmena transaccional que ha estat presentada pel Grup parlamentari Centrista. El senyor Secretari en donarà lectura, però caldria que el Grup parlamentari de Convergència i Unió es pronunciés, després de la lectura, sobre si estaria disposat a retirar el seu vot particular, no després de la defensa sinó després de la lectura. Demano, doncs, al senyor Secretari que doni lectura a l'esmena transaccional, amb el benentès que cal llegir únicament el paràgraf 1, perquè no hi pot haver transacció en els apartats 2, 3, 4 i 5, sobre els quals no hi havia cap esmena pendent.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Esmena transaccional a l'article 9: «1. Durant l'exercici de l'any 1981, la Generalitat podrà avalar les operacions de crèdit que les entitats creditícies concedeixin a entitats autònomes, a empreses públiques, a corporacions locals, a entitats, a patrons i a empreses privades, fins a un total de 2.500 milions de pessetes. Així mateix, podrà presentar un segon aval sobre les que, avalades per societats de garantia recíproca, siguin concertades per empreses petites i mitjanes, socis participants d'aquelles, fins a un import total no superior a 2.500 milions de pessetes.»

El Sr. PRESIDENT: El Grup parlamentari de Convergència i Unió estaria disposat a retirar el seu vot particular?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, estariem disposats a retirar el vot particular si l'esmena que s'acaba de llegir fos admesa a tràmit.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, ¿algun dels Grups parlamentaris té inconvenient que l'esmena sigui admesa a tràmit? *(Pausa.)* El senyor Martín, pel Grup parlamentari Socialista.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: El nostre Grup hi té inconvenient, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En aquest cas, *(El senyor Ribó demana per parlar.)* d'acord amb el Reglament... Senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ: El nostre Grup, també.

El Sr. PRESIDENT: Bé, hi ha dos Grups parlamentaris que hi tenen inconvenient; per tant, l'esmena, d'acord amb el Reglament, no pot ser admesa a tràmit. Per tant, doncs, *(El senyor Capdevila demana per parlar.)* no hi ha lloc que sigui defensada... Senyor Capdevila?

El Sr. CAPDEVILA: Demanem la paraula.

El Sr. PRESIDENT: Bé si és una intervenció curta sobre la qüestió... El senyor Pedrós.

El Sr. PEDRÓS: Nosaltres, en no prosperar aquesta esmena transaccional, estariem disposats fins i tot a votar l'esmena que ha presentat el Grup de Convergència i Unió, però amb alguna matisació. És a dir, aquella matisació que fóra que nosaltres estariem convençuts de votar a favor de la seva esmena sempre que se'ns donessin algunes garanties respecte a tres punts, que són els que han motivat que nosaltres féssim l'esmena transaccional, modificant la nostra posició des de Comissió cap al Ple, consistent que, com que d'acord amb el paràgraf 4 d'aquest mateix article, que això no està esmenat —i, és clar, aleshores creiem que no hi ha problema que surti aprovat, en defini-

tiva—, el Consell Executiu pot donar el desenvolupament reglamentari a aquest tema. Si en aquest desenvolupament reglamentari ara se'ns digués que es tindrà, en primer lloc, especial atenció a petites i mitjanes empreses; en segon lloc, que la distribució serà en dues parts iguals, 50% per al primer aval, 50% per al segon, és a dir, quantitat global màxima de 2.500 milions de pessetes per a cada una de les dues modalitats respectives de primer i segon aval, i que fos el Consell Executiu, jo m'atreviria a dir, més avar i més exigent per a distribuir el risc —que aquest és un tema important— de limitar, no en el 5% que diu el text de l'article, sinó en el 2%, perquè en cap cas cap primer ni cap segon aval a una sola empresa individualitzada no superés els 50 milions de pessetes, nosaltres estariem disposats, amb aquestes garanties donades per part del Consell Executiu, a votar a favor de l'esmena de Convergència i Unió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: He donat la paraula al representant del Grup centrista en ús de les facultats del President d'ordenar el debat d'acord amb allò... Ara, si algun altre Grup, a part d'algun membre del Consell Executiu, vol prendre la paraula sobre aquesta qüestió, anuncio que també la hi donaré, la paraula. (*L'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia demana per parlar.*) El senyor Oller, en nom del Consell Executiu.

L'H. Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, contestant, en fi contestant, crec oportú prendre la paraula després de les paraules del Diputat senyor Pedrós, i tenint molt en compte també la intervenció del Diputat senyor Armet, per dir que realment el Consell Executiu és conscient del risc que implica l'atorgament de primers avals; per dir que és conscient també que això implica la possibilitat d'aixecar expectatives; per dir que estem absolutament d'acord que cal utilitzar tots els mitjans al nostre abast, la coordinació, l'autoritat moral, i ho estem fent i ho continuarem fent si és possible, de cara a aconseguir unes possibilitats financeres majors per a les empreses, especialment per a les empreses petites i mitjanes.

Ara, també vull dir que ens sembla que estem obligats a acceptar aquest risc, que ens sembla que la situació social, la situació econòmica del nostre país, exigeix acceptar aquest risc, perquè, si no, no compliríem les nostres obligacions de Govern de la Generalitat. Ara bé, tenint en compte que estem absolutament d'acord amb el que això implica, sí que vull dir que per suposat pensem que en el cas que s'aprovi el vot particular de Convergència i Unió nosaltres prestarem atenció específica a l'atorgament dels primers avals a les petites i mitjanes empreses, que certament acceptem, i considerem això com una ajuda, com una col·laboració, dividir el Fons en dues parts iguals i amb els dos percentatges a què ha fet referència explícita el Diputat senyor Pedrós. I, per suposat, vull assenyalar i deixar ben present que extremarem la prudència, que extremarem la mesura, que tindrem ben present totes les línies apuntades per aquesta esmena transaccional que no ha pogut ser posada a votació, que extremarem la contenció, que no volem de cap manera —i així ho posarem de manifest en cada moment— aixecar expectatives que puguin realment presentar tota una sèrie de problemes i, per tant, que tots i cada un dels punts a què s'ha referit el Di-

putat senyor Pedrós, nosaltres els acceptem, els fem nostres i els tindrem presents —si és que s'aproven— en l'aplicació operativa, en l'atorgament del primer aval de les operacions creditícies.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Després de la intervenció de l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Comerç, demana d'intervenir també el Grup Socialista; en nom seu, el Diputat senyor Armet té la paraula.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista valora molt negativament el plantejament que s'ha fet aquí en el Ple i voldria fer esment que l'ajut als sectors i subsectors industrials i a les empreses amb dificultats ha estat i serà el nord de la nostra política; que hi ha mecanismes per a fer-ho, que aquests mecanismes són molt clars, que aquests mecanismes passen a través de les institucions financeres i creditícies. I si la Generalitat de Catalunya vol fer d'hospital d'empreses, amb el risc que comporta la inexistència de patrimoni, a partir del risc que assumeix, és una responsabilitat que nosaltres considerem absolutament desencertada des del punt de vista de les prioritats polítiques que s'hauria de plantejar el Govern de la Generalitat. I si el Govern de la Generalitat, després de les negociacions que ha portat directament per la via de decrets, contradecrets i rectificacions, fa que les disponibilitats dins del que són els coeficients obligatoris de les Caixes per a l'any 1981 siguin inferiors a l'1%, això és una responsabilitat que es pot imputar al Govern; però, malgrat això, l'autoritat moral i la capacitat del Govern de Catalunya i la solvència del Govern de Catalunya podrien fer que les institucions creditícies donessin el seu aval a aquelles empreses, subsectors o sectors a què, convenientment ben estudiats, el Consell Executiu donés el seu suport. I veuríem quines institucions creditícies, a partir d'un estudi de solvència fet pel Govern de la Generalitat, es negarien a donar aquest suport. I això és un enfocament que nosaltres considerem un greu error de plantejament administratiu que pot tenir repercussions polítiques per crítica a actituds que podrien ser titllades de provincianisme administratiu.

Moltes gràcies, senyors Diputats, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, té la paraula el Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, en primer lloc, potser per ingenuïtat, una qüestió d'estranyesa: perquè quan vam discutir aquesta qüestió en Comissió, es va recollir l'esperit essencial d'una esmena que presentava el Grup de Centristes de Catalunya, juntament amb una esmena que també presentava el Partit Socialista; nosaltres vam votar en contra d'aquesta esmena transaccional perquè ens semblava un resultat positiu que esmenava substancialment l'esperit del text original que havia presentat el Consell Executiu. Ara resulta que el mateix Grup de Centristes de Catalunya ens presenta una esmena que recull, essencialment, l'esperit del que hi havia en el text original, llevat esmena a la seva esmena primera a l'esmena transaccional que van votar a favor en Comissió, i tot això a nosaltres ens sembla, sincerament —jo deia abans que ens estra-

nyava—, ens sembla poc seriós, ens sembla que això col·loca el debat legislatiu en molt males condicions i col·loca aquest Parlament en molt males condicions.

Això quant a la qüestió de procediment. Quant a les qüestions de fons, a mi em sembla que el Diputat senyor Armet les ha tocadetes a bastament i no m'hi voldria estendre. Però quan en aquest Parlament el dia 11 de novembre vam aprovar una resolució perquè es creés el Consell per a reconversió de sectors industrials aquí a Catalunya, que és el Consell que hauria de definir les grans línies d'actuació en aquest sentit, per tal de definir les línies de política de crèdit per a la reconversió industrial, quan tot això no s'ha fet, quan tot això s'està ignorant, aleshores, a través d'una Llei de Pressupostos, i aquí també m'hi voldria detenir, perquè tenim al Parlament, per estudiar, la Llei de Finances Públiques de la Generalitat, que és on, en definitiva, aquest tema podríem haver-lo estudiat més a fons, amb molta més calma, i no ara amb una Llei concreta de Pressupostos per a l'any 1981.

A nosaltres ens sembla que aquest no és el millor procediment, ens sembla que el que ens proposa ara el Grup de Centristes de Catalunya contradiu la seva esmena inicial, està perfectament en l'esperit del que ens proposava el Consell Executiu en la proposta inicial, i és, en definitiva, no utilitzar, renunciar a utilitzar els bons instruments que ens dona l'Estatut, que ens permet avui l'Estatut de Catalunya —que és el control de l'ordenació del crèdit sobre les Caixes, utilitzar tot aquest bon instrument— per a passar a utilitzar un mal instrument com és el mal instrument dels primers avals que hipoteca d'una manera seriosa, pot hipotecar d'una manera seriosa les finances de la Generalitat en un moment difícil en què aquestes finances són encara en una etapa provisional, quan encara estan consolidant-se. Nosaltres pensem que utilitzar aquests instruments dolents i no els bons pot obeir segurament a compromisos que creiem que no han de passar en aquest debat parlamentari, i demanaríem que aquests compromisos tampoc no es manifestessin amb estranys compromisos en aquest debat legislatiu que, insisteixo, no s'adiuen gens amb la seriositat d'aquest Parlament.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el Diputat senyor Alavedra.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, dins aquest torn de posicionament que s'ha obert en aquest moment, ens agradaria ratificar les opinions donades aquí pel Diputat senyor Subirà i posteriorment pel Conseller d'Indústria i Turisme, senyor Oller. (*Remor de veus.*) D'Indústria i Energia, perdó. (*Remor de veus.*)

Em sembla que les seves paraules han estat plenes de prudència política en acceptar gran part de les argumentacions del Diputat senyor Pedrós, limitant la quantitat global i, a més a més, podent limitar la quantitat també per a empreses, en la qüestió del primer aval. Però hi ha hagut unes intervencions posteriors del senyor Armet i del senyor Lucchetti que obligen el nostre Grup a donar una sèrie de noves argumentacions. En primer lloc, voldríem fer una diferenciació entre l'empresa pública i l'empresa privada, perquè l'argumentació dels socialistes en tot aquest tema era que es pogués donar aval a empreses

públiques. Jo voldria dir que l'empresa pública necessita molt menys de l'aval i del primer aval que l'empresa privada; hi ha una gran diferència. Jo voldria recordar que l'INI, per exemple, en aquest any passat em sembla que ha perdut 70.000 milions de pessetes; que recordo que quan jo era Diputat a Madrid —i ho recordaran altres membres d'aquest Parlament—, les votacions de crèdits extraordinaris a les empreses públiques que es feien a l'inici de les sessions, en deu minuts, sumaven mils de milions de pessetes, i que no hi havia absolutament cap torn en contra, ni cap explicació de vot. Per tant, hi ha una sèrie de diners de l'Estat que se'n van a cobrir les pèrdues del sector públic, que se'n van cobrir les pèrdues de les empreses públiques, i diverses vegades el nostre Grup havia demanat un control parlamentari sobre la gestió de l'empresa pública i sobre aquestes pèrdues, que se'n van dels diners de tots cap a uns fons que després són irrecuperables. Jo voldria dir aquí que, en aquells moments, quan es parlava de l'empresa pública, hi havia intervencions, sempre, de tots els Grups —i n'hi ha hagut aquí també en les sessions que hem tingut en aquest Parlament— a favor de la petita i mitjana empresa. Tothom, tots els Grups parlen a favor de la petita i mitjana empresa i del greu problema que representa el fet que tanquin tantes petites i mitjanes empreses per l'atur. Però jo em temo que aquestes paraules en favor de la petita i mitjana empresa siguin simplement això, paraules, que es tracti simplement de discursos, perquè els diners públics van cap a altres finalitats; no van cap a l'empresa privada. Els diners públics van a cobrir pèrdues incontrolades de les empreses públiques. Des de Catalunya tenim la possibilitat de fer molt poca cosa, però sí de fer alguna cosa, i aquest és el sentit del primer aval donat des de la Generalitat. Evidentment, se'ns dirà que hi ha un risc, per part de l'Executiu, que l'Executiu entra en una dinàmica que el pot portar a situacions de cert conflicte. És un risc que l'Executiu assumeix. És un risc que existeix, que l'Executiu pensa complir de la manera més prudent possible i, evidentment, aquest Parlament, també en aquesta actuació de l'Executiu té els sistemes de control que li dona el Reglament per a controlar en aquest aspecte l'actuació de l'Executiu.

Voldria dir que a Catalunya han tancat, durant aquests últims anys, moltíssimes petites i mitjanes empreses, amb greu perjudici, evidentment, dels empresaris, però jo diria que sobretot dels treballadors d'aquestes petites i mitjanes empreses. I el més greu, i tots ho sabem, és que han tancat petites i mitjanes empreses perfectament viables, petites i mitjanes empreses que tenien un futur, i que podien crear o continuar creant llocs de treball, i han tancat per la dificultat de trobar un crèdit, i de trobar un crèdit, a vegades, de 20 milions de pessetes, o de 30 milions de pessetes. I en aquest cas, un primer aval de la Generalitat, per una quantitat petita, que pot incitar la Banca o les Caixes a donar més crèdit, hagués pogut salvar, i crec que podrà salvar, moltes petites i mitjanes empreses, i per tant, molts llocs de treball. Per això, nosaltres considerem aquest tema del Pressupost com un tema essencial, perquè, tot i el risc que pot comportar, tot i reconèixer el fet que no és usual a l'Europa occidental, creiem que permet a la Generalitat de fer realment una política d'ajuda a la petita i mitjana empresa, i en certa manera, una política industrial.

A més, quan es compara amb d'altres països que no tenen aquest sistema de primer aval, jo voldria recordar que es compara amb uns països sobirans que tenen molts altres instruments d'actuació. I aleshores, el remei que ens dóna el senyor Armet, de la pressió moral sobre les Caixes, sobre les institucions de crèdit i sobre la Banca, em sembla que les pressions morals es poden fer, però molt sovint tenen una eficàcia relativa. I en tot cas, un sistema no està renyit amb l'altre. Aquesta pressió moral que recomanava el senyor Armet, a fer sobre les Caixes per canalitzar diners cap a les empreses, també es pot fer, i això que podem aprovar ara aquí no exclou absolutament res del que ell propugnava.

Voldria simplement dir al senyor Lucchetti que em sembla que no està prou ben informat, però aquest esborrany del Consell de Reconversió Industrial que ell reclamava em sembla que és en mans de les centrals sindicals —nosaltres hi tenim uns contactes relatius— que l'estan estudiant per a donar la seva opinió al Consell Executiu de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Cap altre Grup desitja intervenir? Aleshores, podem passar a la votació del vot particular de modificació de l'apartat 1 de l'article 9, presentat pel Grup parlamentari de Convergència i Unió.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest vot particular, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El vot particular de modificació de l'apartat primer del Dictamen sobre l'article 9 ha quedat aprovat per 65 vots a favor, 54 en contra, i cap abstenció.

El Sr. ARMET: Senyor President, per a explicació de vot.

El Sr. PRESIDENT: Bé. D'acord. El senyor Armet té la paraula.

Les explicacions de vot, en principi, voldria reservar-les per grups de qüestions. Ara, aquest tema en particular ha estat objecte d'un debat suplementari respecte al previst pel Reglament, i per això accepto, en aquest cas, la possibilitat d'explicacions de vot sobre aquesta votació particular.

El Sr. ARMET: Gràcies, senyor President, per la flexibilitat en la interpretació del Reglament. Coincidim plenament amb la interpretació que vostè n'ha fet, com sempre hi coincidim.

El Grup Socialista, en aquesta explicació de vot, el que voldria fer són uns aclariments, perquè quan hi ha un debat parlamentari, quan s'entra en profunditat en els temes, no hi hauria cosa més perillosa que els temes no quedessin al més precisats possible. Aquí no es tracta d'exercici de la pressió moral de la Generalitat. Aquí s'ha parlat d'autoritat moral, aquí s'ha parlat de l'exercici de les competències que ofereix l'Estatut de Catalunya quant a la coordinació d'entitats financeres. I el problema de les petites i mitjanes empreses, al nivell de Catalunya, té un relació directa amb l'estructura del sistema financer a Catalunya, i l'estructura del sistema financer a Catalunya, amb la composició Bancs i Caixes, i els excedents de tresoreria de les Caixes que van als Bancs, que són superiors a 60.000 milions de

pessetes, provoquen processos de desinversió, fuites de fons de Catalunya, i en última instància, una discriminació a la petita i mitjana empresa de Catalunya, que no té accés al crèdit. I aleshores, si el Govern de la Generalitat porta una política per la via d'aval —que jo he dit, molt clarament, que era la via de convertir-se en hospital d'empreses—, és una via equivocada, i no és la via d'exercir, no l'autoritat moral, solament, sinó l'autoritat administrativa per a fer possible corregir —a partir de les competències que tenim, per l'Estatut— aquesta estructura deficient del sistema financer català. I em sembla que això és un greu error.

Estem molt contents que el Portaveu de Convergència i Unió hagi reconegut que això no té paral·lisme a l'Europa, o a l'Occident, a l'Europa occidental. Jo, en Comissió, vaig dir que m'assenyalessin quin país, amb seriositat, fa primers avals des de l'Administració pública, a empreses privades. Les crítiques al sector públic, les podem fer totes, perquè el sector públic, com tots sabem, surt de la socialització de les pèrdues del sector privat, sovint, i significa un greuge important i una situació sagnant des de la perspectiva pressupostària i del suport que ha calgut donar a posteriori. I nosaltres volem una racionalització del sector públic, una transparència dels comptes del sector públic, un sector públic que sigui eficient, i no ineficient.

Per tant, voldriem dir que, des de la perspectiva de la defensa de la petita i mitjana empresa, des de la perspectiva de la racionalització del sector públic, des de la perspectiva de situar —i aquest em sembla que és un element fonamental— la nostra Administració de Catalunya al nivell internacional homologable, i que no es caigui en errors que jo he volgut qualificar —i em permetran l'expressió— de «provincians», el risc no el corre el Consell Executiu, el risc el corre la Generalitat, perquè en última instància és la Generalitat com un tot, el patrimoni de la Generalitat que ofereix el seu risc davant d'aquestes operacions. I si féssim una resolució entre les operacions que aquí se'ns demanen i el patrimoni efectiu de lliure disposició de la Generalitat, veuríem que des del punt de vista financer, aquesta operació és absolutament heterodoxa. No solament heterodoxa, sinó arriscada, aventurada i equivocada des de la nostra perspectiva. És per això que nosaltres hem volgut donar importància a aquest tema, perquè aquest tema no era menor, aquest era un tema important, aquest tema afectava el prestigi de les nostres Institucions, almenys des de la nostra perspectiva, i creiem, per tant, i lamentem, en aquest sentit, el vot que s'ha produït. I és per això que hem volgut fer aquesta explicació complementària de vot.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, té la paraula el Diputat senyor Lucchetti, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, molt breument.

Pensem que, efectivament, hi ha un tema aquí, de fons, en què nosaltres no hem volgut entrar, que és el tema d'empresa pública-empresa privada, de la necessària intervenció del Govern entorn d'aquests dos instruments, i dels diferents instruments que el Govern ha de fer servir per

a incidir i per ajudar l'empresa privada. A nosaltres, les coses que ha dit un Diputat sobre la petita i mitjana empresa, ens semblen simplement desenfocades. El tema no és qui corre més per vejam qui ajuda més la petita i mitjana empresa —que aquest és un exercici que tots practiquem, en política—, sinó que el tema és quins són els millors instruments polítics, en política econòmica, per tirar endavant això.

A nosaltres ens sembla, i ens hi hem referit, que s'està utilitzant, que s'ha obert la porta a un molt mal instrument, que nosaltres, que no som un Partit que estem al Govern, creiem que això no és la política de Govern, i per això hi hem votat en contra.

D'altra part, se'ns ha dit també que aquest Consell per a la Reconversió de sectors industrials està en aquest moment consultant-se a les centrals sindicals. Bé. Jo, en això, respecto totalment aquesta qüestió. Nosaltres som un Grup parlamentari, i aquesta referència, en tot cas, l'agraïm... Però voldríem recordar que a finals de desembre ja va sortir, en resposta a una pregunta que nosaltres vam fer sobre aquest tema al Consell Executiu, la referència que ja es tenia el text. I que en un debat que vam fer el gener, l'Honorable senyor Conseller, o algun dels seus col·laboradors —no recordo si va ser ell personalment o algun dels seus col·laboradors—, ens va dir que aquest text ja el tenien i que estava a punt de publicar-se. Aleshores, resulta que ara, a primers d'abril, això tot just es comença a consultar amb les centrals sindicals. Ens sembla molt bé que es consulti amb les centrals sindicals, ens sembla molt malament que es faci amb tant de retard i que a aquest tema se li doni tan poca importància.

Per últim, jo únicament voldria lamentar profundament aquí l'absència del Conseller d'Economia i Finances, que ens sembla que sobre aquest tema ens hagués pogut donar alguna millor llum per poder, entre tots, prendre decisions.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Capdevila, en nom del Grup Centrista.

El Sr. CAPDEVILA: Gràcies senyor President, no vull entrar en el fons de la qüestió i de l'esmena transaccional, intent d'esmena presentada per nosaltres inicialment, sinó sortir al pas, d'alguna manera, d'algunes manifestacions fetes concretament pel senyor Lucchetti, en parlar de la seriositat del comportament del Parlament. Li diria que estem dintre d'un tràmit absolutament normal, previst, i, per altra banda, qui té l'última paraula sobre aquest i qualsevol tema, d'aquesta i de qualsevol llei, és el Ple d'aquest Parlament, no les seves ponències i les seves comissions, que elaboren i aixequen a aquest Ple els dictàmens pertinents. Per tant, tot el que es produeixi en el si d'aquest Parlament, ja sigui a través de ponència, de comissió o, en últim terme, definitivament, a través i dintre d'aquest Ple, és igualment seriós i rigorós. Que hi ha converses i negociacions? Evidentment, senyor Lucchetti, tots ho sabem. I sobre aquest tema hi ha hagut converses i negociacions o hi ha hagut canvis de criteri sobre si convenia més el text inicial elaborat pel Consell Executiu, si l'esmena presentada inicialment per nosaltres conjuntament o sobre el qual hi pot haver hagut acords d'altres grups parlamentaris per aconseguir majoria en el si de la Comissió, i en últim terme sobre la conformitat que hi ha hagut majoritàriament també sobre un nou text. Aleshores, jo diria que

tan rigorosa i tan seriosa, repeteixo el que deia al començament, és l'actuació en qualsevulla dels tràmits que es produeixen dintre de l'elaboració i aprovació d'una norma jurídica, d'una llei en aquest Parlament.

Diria també que no és absolutament igual, no és absolutament igual, el que d'alguna manera, a través de la facultat que li concedeix l'article 9, apartat 4, que acaba de ser aprovat d'aquesta Llei, del que pot fer i ha de fer el Consell Executiu, del que inicialment podria ser la seva proposta inicial, i del que també quedava reflectit amb el seu vot particular, mantingut dintre d'aquest article 9. Hi ha unes matisacions importants. Hi ha petita i mitjana empresa, cosa que no venia en el vot particular de Convergència i Unió. Hi ha, d'altra banda, una subdivisió dels 5.000 milions, n'hi ha 2.500, per una banda, més 2.500 per una altra. I hi ha una fixació o compromís del Consell Executiu del que era en principi fins a un sostre del 5%; queda reduït a un 1%, és a dir, a uns 50 milions màxim de l'aval individualitzat per a cada una de les empreses a què fa referència aquest apartat. Per tant, repeteixo, no hi ha hagut una repetició exacta i absoluta del que inicialment podia pretendre el Consell Executiu, i, a través d'ell, el seu Grup parlamentari en aquest Ple, sinó que hi ha hagut, creiem nosaltres, unes modificacions a través de la instrumentació que pot ser dictat en virtut de l'article 9, apartat 4, d'aquesta Llei, per part del Consell Executiu.

Moltes gràcies, senyor President. *(El senyor Martín i Toval s'aixeca per parlar.)*

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Una qüestió d'ordre per aclarir, si el senyor President ens ho pot aclarir, perquè jo al final no ho sé exactament, si l'esmena transaccional tan esmentada ha estat admesa a tràmit i votada, perquè a més...

El Sr. PRESIDENT: No, no.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: ...a més, sembla que se'n faci explicació de vot.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, em penso que és obvi que ha estat votat el text del vot particular de modificació del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per la qual cosa voldria aclarir, i aprofito l'avinentsa per a dir-ho, que en el moment de publicar-se s'hi faran algunes correccions gramaticals i estilístiques, òbviament necessàries. *(El senyor Alavedra demana la paraula.)* El senyor Alavedra...

(El senyor Martín i Toval s'aixeca per parlar.)

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Només per demanar si els aclariments comportaran la introducció del concepte de petita i mitjana empresa, que no hi és.

El Sr. PRESIDENT: No, no, no. És evident que no.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Alavedra té la paraula per a explicació de vot en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en primer lloc per aclarir que el debat empresa pública-empresa privada que ha tingut lloc aquí, evidentment no l'he introduït jo. El debat empresa pública empresa privada ha vingut predeterminat pel fet que certs grups admetien un primer aval de la Generalitat a

l'empresa pública i no l'admetien a l'empresa privada. I, evidentment, nosaltres hem volgut fer aquesta distinció entre empresa pública i empresa privada per demostrar, d'una manera em sembla prou clara i coneguda de tothom, que de moment, almenys, les empreses públiques a Catalunya —i que benvingudes siguin— no necessiten l'ajut de la Generalitat perquè tenen l'ajut de l'Estat, i que, en canvi, les empreses privades, petites i mitjanes, de Catalunya —i el concepte de petites i mitjanes, senyor Martín, sí que l'introduïm nosaltres aquí, i en parlem, en parlem aquí, en aquest torn— sí que necessiten l'ajut de la Generalitat, i per això nosaltres, evidentment, votem favorablement el nostre vot particular.

El senyor Armet en la seva explicació de vot ens torna a dir el que ja ens havia dit, que és que la Generalitat exerceixi les competències de l'Estatut, i es corregeix l'expressió «pressió moral» per «autoritat moral». Totalment d'acord. Li repetim també el que li hem dit, que aquest és un camí, que el farem, i que no exclou l'altre. No té absolutament res a veure. Són dos camins que no són contradictoris, sinó que, en tot cas, són paral·lels.

I després voldria corregir una expressió que pot tenir un dring molt ple de publicitat, que és l'expressió d'«hospital d'empreses». No es tracta d'un hospital d'empreses. El senyor Armet no ha llegit detingudament el nostre vot particular, perquè es tracta de donar un primer aval, limitat en la quantitat global, limitat en la quantitat per empresa, a unes empreses que, evidentment, tinguin futur o siguin viables. Per tant, no es tracta pas del concepte prou conegut d'hospital d'empreses.

El Sr. PRESIDENT: Algun altre Grup parlamentari desitja explicar el vot? *(Pausa.)* Bé, passem ara a la votació dels apartats 2, 3, 4 i 5, d'aquest article 9, sobre els quals no hi ha esmena.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb els apartats 2, 3, 4 i 5 que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Queden aprovats, doncs, els apartats 2, 3, 4 i 5, de l'article 9 en el text del Dictamen per unanimitat dels presents. I amb això queda aprovada la totalitat de l'article 9.

Passem ara a l'article 10. A l'apartat 1 de l'article 10 hi ha pendent l'esmena de modificació del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la...

(El senyor Ribó s'aixeca per parlar.)

El Sr. RIBÓ: Retirem aquesta esmena, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Aquesta esmena queda retirada. Aleshores, en aquestes condicions, no hi ha cap esmena a l'article 11 i podem passar immediatament a votar-lo. *(Remor de veus.)* Ah!, perdó, a l'article 10. Volia dir l'apartat 1 de l'article 10. I tampoc no hi ha cap esmena a l'article 11. *(Pausa.)* Es a dir, queden l'article 10 sense cap esmena, retirada l'esmena del PSUC, i l'article 11 sense cap esmena. Proposo de votar simultàniament aquests dos articles i no l'article 12 perquè el Grup Socialista havia demanat que es discutís la seva esmena número 3 en el moment d'arribar a l'article 12, i ara hi arribem. *(El senyor Martín i Toval s'aixeca per parlar.)*

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Em permet? Es que al seu

moment ens vàrem expressar malament. El número 12 és el número de l'esmena; l'article és el 14. Aleshores, senyor President, podríem votar segurament, si al President li sembla oportú, el 10, l'11, el 12 i 13.

El Sr. PRESIDENT: Ah!, molt bé. Es l'article 14. Molt bé. D'acord. Aleshores, en aquestes condicions, no hi ha cap esmena a l'article 10, ni a l'article 11, ni a l'article 12, ni a l'article 13, ni a la Disposició... Bé, abans d'això, primer passarem a aquesta esmena de creació d'un nou article. Per tant, anem a votar tots quatre articles 10, 11, 12 i 13, en els quals no hi ha esmena.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Queden, doncs, aprovats en el text del Dictamen els articles 10, 11, 12 i 13 per unanimitat dels presents.

I passem ara a l'esmena número 12, d'addició, d'introducció en el text d'un nou article, que seria l'article 14, que presenta el Grup Socialista i que, si ho he entès bé, seria defensada al mateix temps que l'esmena número 3, del mateix Grup, que proposava d'introduir un nou apartat a l'article 3. Té la paraula, per a defensar les dues esmenes, el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest article d'addició per al Grup Socialista té la seva importància, perquè creu que dona sortida a la resolució que en el programa d'actuació econòmica va fer aquest Parlament en el sentit de considerar que la lluita contra l'atur era l'actuació prioritària des del punt de vista del pla econòmic de la Generalitat. Vull fer també esment previ que, en anteriors articles aprovats, i a partir d'una esmena socialista, el límit màxim previst en aquesta llei d'emissió de deute públic se situa, dins la mesura possible, en funció del que marca la legislació vigent; el límit màxim possible. Segons càlculs nostres aquest límit podria situar-se entorn dels 30.000 milions de pessetes. Amb independència, el pressupost ja autoritza l'emissió de 10.000 milions de pessetes. Vol dir que aquest pressupost ofereix un sostre a l'endeutament via deute públic, aproximadament, d'uns 25.000 a 30.000 milions de pessetes. Com que el pressupost de la Generalitat és obert i el que marca l'article 14 de la LOFCA és el 25% en relació amb les operacions corrents del pressupost, perdó, de les operacions corrents del pressupost, ens seria molt difícil avaluar exactament quina seria la capacitat d'emissió de deute públic de la Generalitat.

Dit això i situat el tema en els seus justos paràmetres, en el sentit que hi ha, explícitament, la possibilitat d'emissió de 10.000 milions, així com que el sostre de l'emissió és el límit màxim previst, nosaltres hem considerat del tot convenient la creació d'un nou article pel qual es regulés un fons específic d'inversió per a l'ocupació. I aquest fons d'inversió per a l'ocupació tindria com a finalitat fonamental, i en aquest cas vull ser molt rigorós en la lectura de la nostra esmena, el finançament de programes específics d'inversions dirigits a la lluita contra l'atur mitjançant la creació de nous llocs de treball o manteniment dels existents. Aquest fons s'integra per tot el conjunt de partides obertes, i, per tant, crèdits ampliables que es poden produir en el si de l'exercici pressupostari. Algunes d'elles són certes, algunes d'elles són incertes.

Però quina és la filosofia fonamental del fons? Que qualsevol nova entrada en el Pressupost de la Generalitat, vingui per pressupostos generals de l'Estat o per altres vies a partir del que contempla l'articulat de l'Estatut d'Autonomia, s'integraria en aquest fons. La qual cosa vol dir que fem que l'objectiu prioritari de la lluita contra l'atur es lligui amb tot el que pugui ser fons provinents de diverses vies que es puguin produir al llarg de l'exercici. S'assenyala que el fons s'integra per les transferències provinents dels pressupostos de l'Estat, que, qualsevulla que sigui llur denominació estiguin dirigits a finalitats anàlogues a aquest fons. La qual cosa dona la possibilitat al Consell Executiu o al Departament de Treball d'obrir aquelles negociacions que facin possible el traspàs de finançament de l'Estat-Generalitat en relació amb els temes d'atur, que és una resolució també aprovada per aquest Parlament, d'instar perquè aquesta política no es deixi de dur a terme. La qual cosa vol dir que aquesta partida seria un dels elements que constituïrien el fons d'inversió per a l'ocupació.

Es diu també de les consignades a la Secció 20 d'aquest pressupost. Hem volgut obrir una Secció 20. I això té relació amb la nostra esmena número 3. Una secció específica, perquè el Pressupost quedi plasmat, que la lluita contra l'atur és un objectiu prioritari dins del marc del que podem fer, com vàrem nosaltres dir ahir, és un marc d'actuació limitat. I en aquesta Secció 20, i ho vull dir aquí, totes les esmenes presentades pel Grup Socialista en aquest pressupost no rebaixaven ni en una pesseta el Pressupost. El que fèiem era passar d'operacions corrents a operacions d'inversió. I nosaltres, a part dels 200 milions de pessetes que el Departament de Treball havia consignat, fèiem un seguit d'esmenes que produïen un estalvi de prop de 2.000 milions de pessetes, que haurien també nodrit aquest fons, si aquestes esmenes haguessin estat acceptades. És a dir, nosaltres en el Pressupost manteníem l'equilibri bàsic numèric, però el que fèiem era un trasllat d'operacions corrents a operacions d'inversió. I en aquest cas considerem que, encara que hi hagi una pesseta, en aquesta partida, les consignades a la Secció 20 del Pressupost, té sentit. I també vull anunciar que hem presentat un vot particular mantenint el text del Consell Executiu pel que fa als 200 milions de pessetes que varen ser retirats a Comissió —i ja en parlarem al seu moment—, cosa que vol dir que en aquesta Secció 20 del Pressupost es basava fonamentalment la nostra lògica pressupostària, intentar un pressupost d'austeritat, no per baixar el Pressupost, sinó per donar prioritat a la inversió i per reduir el que a nosaltres ens semblaven despeses que es podrien reduir. Aquesta era la lògica pressupostària nostra.

Dèiem també, de 7.000 milions de pessetes provinents de l'emissió de deute públic. Una quantitat ja precisa d'emissió de deute públic s'integraria en aquest fons. També dèiem, de l'increment de recaptació, que si s'escau, i en aquest sentit, lògicament, és un tema condicional, resultarà d'una millor gestió dels impostos cedits per l'Estat. Nosaltres considerem que la gestió impositiva de recaptació pot donar un marge de maniobra a la Generalitat de major recaptació, la qual cosa vol dir que la major recaptació ha d'anar al Fons d'Inversió per a l'Ocupació. Això obliga a un esforç, al Consell Executiu, per gestionar de la forma més eficient possible unes possibilitats que es deri-

varan de la llei de cessió d'impostos. També es fa esment de les quantitats que, si s'escau, s'obtindran a conseqüència del desenvolupament per llei del Parlament d'allò que es preveu a l'article 44 de l'Estatut d'Autonomia que fa referència a la possibilitat d'impostos, i vull dir aquí que nosaltres no fem un plantejament de major pressió impositiva, gens ni mica: ho diu l'Estatut. Però el que sí diem és que si es fes ús d'una major pressió impositiva en qualsevol moment, aquesta pressió impositiva hauria d'anar canalitzada al Fons d'Inversió per a l'Ocupació, perquè seria l'única justificació possible, en aquests moments de crisi forta, en què s'ha produït un procés de desinversió pública, especialment pel que fa a Catalunya, de què ja vaig fer, ahir, esment. I dèiem, finalment, de les quantitats provinents d'altres fonts d'ingressos, que si s'escau s'establiran, la qual cosa dotava el Consell Executiu d'un marge de maniobra per preveure altres possibilitats d'ingressos per a la creació del Fons. Donàvem aquesta possibilitat al Consell Executiu, a partir de plantejaments que han anat sortint al llarg dels mesos, que jo no vull anomenar sota cap tipus de qualificatiu o de nom de persona, però que si més no han mantingut una expectativa que es feia quelcom, i el que calia, amb aquesta expectativa que es feia quelcom, era, també, donar una possibilitat de canalització a través del Fons d'Inversió per a l'Ocupació. Aquest Fons..., també es diu clarament, que és el Consell Executiu el que elaborarà i executarà en el curs de l'exercici pressupostari els programes específics d'inversions. Es dona la possibilitat, al Consell Executiu, perquè desenvolupi les potencialitats econòmiques que ofereix el Fons d'Inversió per a l'Ocupació. Així mateix, s'assenyala que l'aplicació pressupostària d'aquest Fons es basarà en el capítol d'inversions o en el capítol de transferències de capital. Condicionem perquè no es pugui dur a terme una política de subvencions, una política d'ajut complementari que no correspongui a les fonts de finançament que obliguen, lògicament, a una política d'inversió pública. I, també, posem de transferències de capital, perquè permeten al Consell Executiu una política de transferències de capital al sector públic i a entitats territorials de Catalunya, per portar una actuació coordinada. Aquesta és la lògica d'aquest plantejament. De la mateixa manera que assenyalarem que aquestes inversions aniran destinades prioritàriament a projectes que la classificació funcional de les despeses públiques s'emmarquin en activitats socials i de la comunitat, perquè creiem —la qual cosa vol dir que no condicionem estrictament el Consell Executiu— que aquestes activitats són les que possibiliten una major creació de llocs de treball: activitats d'habitatge, activitats de centres escolars, etc. No faré un resum del que s'entén per aquesta classificació funcional, però es diu prioritàriament i no es condiciona el Consell Executiu. Es diu clarament, també, en l'últim punt, que s'autoritza el Consell Executiu perquè desenvolupi la normativa reguladora d'aquest Fons. Es donen possibilitats reglamentàries lògiques al Consell Executiu perquè desenvolupi com vulgui aquesta activitat reguladora, la qual cosa dona el protagonisme polític exclusiu i únic al Consell Executiu per tirar endavant el Fons d'Inversió per a l'Ocupació, establint aquell tipus de modulacions o de característiques que, lògicament, i aquí es diu prèvia consulta a les organitzacions sindicals i patronals

representatives, es pugui establir. No es condiona el Consell Executiu, sinó que es demana lògicament una prèvia consulta perquè aquesta reglamentació que surti respongui realment a les finalitats del Fons, que són la lluita contra l'atur. Nosaltres considerem que aquest article, que hem fet amb molta cura, respon estrictament a les resolucions del programa d'actuació econòmica. Respon a la voluntat expressada per aquest Parlament de Catalunya. Dóna unes possibilitats operatives al Consell Executiu de la Generalitat per desenvolupar una política dirigida a la lluita contra l'atur a partir de la reglamentació que es pugui establir. Dóna la possibilitat, prèvia consulta, a centrals sindicals i organitzacions empresarials, de sentir-se vinculades a aquesta política. I dóna una cosa molt més important: davant del poble de Catalunya, es crea, no ja una expectativa, que dura massa en el temps, sinó una realitat concreta, amb unes quantitats concretes i una voluntat política. I es diu al poble de Catalunya que es crea una secció explícita en el pressupost de la Generalitat de Catalunya que es diu Fons d'Inversió per a l'Ocupació. I aquest Fons d'Inversió per a l'Ocupació no és l'auxili social, sinó que va dirigit a obres d'inversió, de transferències de capital, i serà el Consell Executiu amb les seves pròpies prioritats, atenent els criteris globals, cosa que dóna una gran flexibilitat i capacitat de maniobra, segons aquest articulat, el que podrà establir aquelles inversions o transferències de capital que convingui, prèvia consulta a centrals sindicals i organitzacions empresarials. I aquest últim element és l'element central, perquè aquí se'ns ha dit que la inversió pública mitjançant el deute públic és la possibilitat de lluita contra l'atur. En això estem absolutament d'acord, però voldria recordar que hi ha un article que permet al Consell Executiu de fer ús d'un màxim d'emissió de deute públic molt superior als deu mil milions de pessetes. I entenem que això serà una de les formes possibles de lluita contra l'atur a partir de les inversions públiques que desenvoluparà el Consell Executiu de la Generalitat. De la mateixa manera que creiem del tot necessari establir un mecanisme clar, alguna reglamentació especificada, donant el Consell Executiu de tota la capacitat de maniobra possible, però que permetés que el poble de Catalunya veiés que en aquest pressupost de la Generalitat es preveu un Fons d'Inversió per a l'Ocupació de què no cal esperar grans coses, però que sí més no pot assuaujar la greu situació de la crisi econòmica i social que està patint el nostre país. I el doble esforç, l'esforç, d'una banda, d'una gran inversió pública que pugui compensar la baixa inversió pública que en els pressupostos de l'Estat ha caigut a Catalunya que, segons les dades ofertes per la Generalitat, és inferior al vuit per cent. I, amb aquesta política concreta de la creació del Fons d'Inversió per a l'Ocupació, nosaltres creiem que donaríem aquella sortida possible dins el límit que ens permet l'Estatut i donaríem satisfacció al poble de Catalunya. Però, una cosa molt més important: seriem conseqüents amb les nostres resolucions al Parlament de Catalunya, i la nostra resolució al Parlament de Catalunya va ser dir molt clarament «límit màxim de deute públic», «prioritat de la lluita contra l'atur». I jo voldria, per acabar, i em permetran que no sigui titllat de ficar-me a la casa dels altres, que des d'una perspectiva absolutament raonable, plena de sentit comú, plena d'una

anàlisi de les possibilitats reals que ofereix a la Generalitat l'Estatut, i per tant que el Consell Executiu podria desenvolupar, nosaltres, si tinguéssim responsabilitats governamentals, considerariem que en aquest cas l'oposició ens ofereix una alternativa que en última instància significaria un triomf per al mateix Consell Executiu des del punt de vista d'actuar d'acord amb allò que el Parlament de Catalunya va decidir a la sessió del programa d'actuació econòmica.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Pel torn en contra té la paraula el Diputat senyor Subirà, del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, no em referiré al detall dels punts dels apartats de l'article que proposa l'esmena d'addició del Grup Socialista, i no m'hi referiré, encara que tindria moltes coses a dir i comentar respecte als detalls d'aquest article, perquè els nostres motius per oposar-nos a la seva aparició en la Llei de Pressupostos són uns altres. Creiem, el Grup parlamentari de Convergència i Unió, que l'aparició en l'articulat i el pressupost d'un ens denominat Fons d'Inversió per a l'Ocupació podria comportar, en aquests moments, que es produïssin expectatives exagerades. És ben cert que cal, al nostre país, un esforç econòmic per impulsar una colla, tot un conjunt, d'iniciatives per pal·liar l'atur. També és cert que la Generalitat ha d'impulsar aquestes iniciatives acceptant el risc que puguin comportar, però també és cert que tot tractament del tema de l'atur des d'una perspectiva global de país, amb els recursos escassos de la nostra economia, exigeix una aproximació de les diverses forces polítiques d'aquest Parlament, i de les forces socials i econòmiques del país. Efectivament, les forces socials i econòmiques. El senyor Armet ho ha dit. Requereix aquesta aproximació. Aquest és un procés no puntual que s'està fent, que s'està realitzant, però seria prematur i perillós, i a això em referia al principi quan he parlat d'expectatives exagerades, prefigurar, des del pressupost, quin ha d'ésser el fruit, quin ha d'ésser el resultat d'aquesta aproximació, d'aquest procés. Nosaltres proposem aquest apropament, hi estem treballant impulsant tota iniciativa, tant per a la constitució del Fons com per ordenar-ne l'administració. Però, per tot el que he dit, creiem que això cal fer-ho en el marc d'una llei específica, a presentar, debatre i aprovar si s'escau, en aquest Parlament. Naturalment, amb els suplementes de crèdit o crèdits extraordinaris que calgués i que tal com ens dit el Diputat senyor Armet, eren possibles fonts de finançament. Evidentment. I així el poble de Catalunya sabrà que el Parlament de Catalunya ha dictat una legislació específica sobre aquest tema, no un article en la llei de pressupostos. Per tot això, doncs, nosaltres ens oposarem a la introducció d'aquest tema en forma de darrer article, insisteixo, en la Llei de Pressupost de 1981, però queden obertes totes les altres possibilitats que he esmentat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació..., El Senyor..., el Conseller de Treball té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, fa un moment el senyor

Lucchetti deia que dintre de les forces polítiques hi ha com una certa cursa a veure qui dona més suport a la petita i mitjana empresa. Jo voldria, perquè això és important, que en el món dels parats, en el món dels desocupats, no passés això, és a dir, que la cursa no fos una cursa de protagonisme, sinó que fos una conjunció de debò de les diverses que tenim sobre el tema. Vostès coneixen que es va fer una proposta que porta públicament el meu cognom, però automàticament vaig dir que la proposta millor contra l'atur no era la que podia fer l'un o l'altre, sinó la que comportés el màxim de consens de tots els estaments polítics i de tots els estaments socials i econòmics. Davant del problema de l'atur ens podem trobar amb dos punts de reflexió. Nosaltres sabem que la manca de llocs de treball obecix possiblement a una situació de crisi econòmica on la nostra economia no és prou competitiva, i molt probablement hauríem de parlar, aquí, de conceptes com tecnologia, hauríem de parlar d'inversió, hauríem de parlar de productivitat i tot el que sigui donar incentius a tot aquest procés de l'economia real portaria a una solidesa i a un increment dels llocs de treball. Però, per l'altra banda, tampoc no se'ls escapa, a vostès, que hi ha tota una quantitat de persones al nostre país que en aquest moment reclamen d'una manera immediata un lloc de treball, perquè la seva situació econòmica i familiar és d'una aguda necessitat. I, evidentment, des d'una perspectiva global del tractament de l'atur s'ha de tenir present quins són aquells mecanismes que poden anar ressituant la nostra economia en una situació estable, de progressiva creació de llocs de treball, i per l'altra banda ha de tenir present de donar resposta a les necessitats que avui es plantegen a aquesta gent més necessitada. El tractament global exigeix una aproximació política i de tècnica econòmica de tots els estaments polítics i d'economia, i econòmics i socials. Aleshores, jo penso que aquest és un procés que, donat que estem en un marc de política econòmica de recursos escassos des de l'Administració pública, no se'ns escapa, a nosaltres, que no tenim capacitat de política financera. Per exemple, en el marc de l'Administració pública, i quan nosaltres no tenim, precisament, aquests mecanismes propis d'uns Estats plenament sobirans, nosaltres hem de donar un suport a tot allò que significa la vertebració del poble mateix, que pot anar transcendent aquestes mancances de tipus tècnic i de tipus econòmic. Jo diria que som en una situació on el problema de l'atur realment està en l'interès de totes les forces socials i econòmiques, i que només a partir del consens trobarem solucions vàlides. Vostès saben que allò que d'una manera més immediata pot respondre a la creació de nous llocs de treball, són qüestions que s'han d'arribar a concertar entre les parts. També vostès saben com és difícil d'establir una política de concertació sindical i patronal en aquest país, i que cal anar-hi avançant amb tot respecte, que qualsevol pas que es doni en aquest sentit és un pas de gegant. Aleshores nosaltres hem d'estar molt amatents en aquesta situació de concertació que es dona en l'àmbit de l'Estat. El fet és que, quan també en l'àmbit de l'Estat s'ha procurat de buscar una solució al problema de l'atur, s'ha cridat les centrals sindicals representatives i la patronal, el tema de l'atur desborda per complet, únicament i exclusivament els mecanismes de l'Administració, i cal anar a una concertació. Si això també ho anem traslla-

dant al nostre país, i la gent, transcendent els propis interessos divergents de centrals sindicals i patronals, donant exemple d'una gran responsabilitat respecte al problema de l'atur, estan fent passos de concertació. Crec que aquesta és una línia que també per part nostra ens obliga a anar a treballar conjuntament. A treballar conjuntament, no únicament i exclusivament en uns temes de demanda immediata a la qual hem de donar resposta —i després parlaré com em sembla a mi que cal donar-hi resposta—, sinó que hi hem d'anar treballant des d'una perspectiva global; el que ofereix el Consell Executiu i el Grup parlamentari que li dona suport és precisament aquesta obertura al fet que pugui cristallitzar en una iniciativa parlamentària prou oberta a totes les forces polítiques i socials amb les quals puguem arribar a uns punts de sintonia.

Per tant, no és el marc adequat, al meu entendre, a l'hora que es discuteixen els pressupostos de l'Executiu, i en funció de les esmenes que es fan al mateix Executiu pel Parlament, no és el marc adequat per establir una iniciativa sobre un fons determinat; és precisament en els punts en què coincidim allà on s'ha d'establir. Per tant, de la mateixa manera que des de la meva iniciativa es van retirar 200 milions perquè obeïen a un plantejament d'un pla determinat, també en justa correspondència, demanem que aquesta iniciativa també sigui retirada, perquè el Fons d'Ocupació ha de ser una resposta global del màxim ventall de forces polítiques representades aquí, en aquest Parlament, i amb tot el que nosaltres anem treballant per trobar aquestes coincidències bàsiques, serà allò que realment donarà expectativa i donarà esperança al nostre país. Nosaltres creiem que hi ha uns tipus d'inversió per solucionar el problema de l'atur, i hi ha uns tipus de despesa, uns capítols de despesa per a les necessitats més immediates; nosaltres hem de trobar diners per donar realment resposta a la gent que està en situació més difícil, a través de les gestions que fem a Madrid, i nosaltres hem de tenir el gran bloc de resposta a aquests temes de l'ocupació comunitària, a través dels diners que nosaltres puguem trobar de l'Estat, i atès que realment és necessari donar resposta immediata a aquesta gent, tant si trobem aquests diners com si no, creiem que hem de trobar des d'aquí —si no es troben des de Madrid— els diners suficients per les vies que calgui, per donar aquesta resposta immediata. I a això, el Consell Executiu de la Generalitat hi està obert. Jo demanaria que fos retirada aquesta proposta, que al meu entendre ha estat feta realment des d'un punt de vista constructiu, i al meu entendre tècnicament vàlid, però precisament per trobar el ressò que cal que trobem en aquesta concertació, en aquesta concertació de forces polítiques, econòmiques i socials, que es retiri d'aquest marc, perquè en el context d'una discussió dels pressupostos, i pel que fa a unes esmenes de la pròpia presentació del Pressupost de la Generalitat, ens sembla que no és el marc adequat.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Voldria, com a qüestió d'ordre, plantejar al senyor President si creu que és ara que hem d'explicar al senyor Conseller i al Consell Executiu i a tots els Diputats, la raó per la qual no retirem

aquesta esmena o si en explicació de vot serà possible fer-ho?

El Sr. PRESIDENT: Com vulgui el Grup Socialista. No hi hauria inconvenient, ja que el senyor Conseller s'ha adreçat directament al Grup esmenant, no hi hauria inconvenient a donar una resposta immediata. El senyor Armet té la paraula per a aquesta resposta.

El Sr. ARMET: Moltes gràcies, senyor President. Seré molt breu en ús de la gentilesa que el senyor President ha tingut d'oferir-nos la paraula.

Jo voldria dir en quatre paraules per què no es retira aquesta esmena. Primer perquè considerem que s'ha fet un esforç de correcció tècnica notable, i que era molt adient aprofitar l'avinentsa del Pressupost de la Generalitat de Catalunya per plantejar un tema que des de fa molts mesos és al carrer com a expectativa no concretada. En segon lloc, per l'experiència de molts països —i podria fer esment d'alguns dels seus desenvolupaments—, que per la via del pressupost introdueixen figures específiques per fer front a problemes específics, i en aquest cas el problema específic més important que tenim a Catalunya és el tema de l'atur; i voldria recordar aquí quan a nivell d'Estat es va fer un fons d'acció conjuntural que després va ser molt mal gestionat per part del Govern, demagògicament portat en la seva aplicació, però que tenia com a finalitat una lluita complementària contra l'atur, i això és un tema absolutament contemplat dins de la legislació comparada vigent. En tercer lloc, perquè l'esmena que presentem ofereix una obertura absoluta, i que es puguin introduir tot aquell conjunt de criteris que es puguin pactar des de la Conselleria de Treball o des del Consell Executiu, amb centrals sindicals i patronals, i ofereix fins i tot un apartat f) que dona entrada a tot un conjunt de recursos diversos que es poden preveure en funció del que considera el Consell Executiu a la Conselleria de Treball a partir de la seva concertació. No és, per tant, una proposta tancada, sinó que és una proposta oberta.

I finalment, el que fa aquesta proposta és dir molt clarament que tots els majors ingressos que es puguin produir, bé per les esmenes de reducció d'aquest Pressupost, bé per l'aplicació de l'article 44, —és a dir, l'establiment d'impostos—, bé pels fons que ens puguin provenir de l'Estat, bé per tot un seguit de consideracions que es fan en el Fons, aquests anirien directament destinats a la lluita contra l'atur, amb la qual cosa fem un condicionament positiu que els majors ingressos haurien d'anar derivats a la lluita contra l'atur. És per tot aquest seguit de consideracions, i que no trobem contradiccions amb l'exposició que ha fet el Conseller de Treball amb la seva voluntat, però el que sí que voldríem dir és que no hi hauria cosa pitjor que mantenir aquesta expectativa en el temps sense concreció, i també voldria dir que no hi hauria cosa pitjor per al poble de Catalunya que fer una llei específica de lluita contra l'atur, que veuríem amb quins fons es podria finançar, —no aprofitant l'avinentsa del Pressupost, això sens dubte— que aixecaria moltes més expectatives que introduir-ho a partir de la Llei de Pressupostos, i, a més, a partir de la Llei de Pressupostos trobaríem ja el canal adequat, que podria ser un fons que avui ja està situat en unes quantitats, en unes quantitats potencials notables, i que es podria incre-

mentar a partir de la gestió i de les consideracions que fes el Consell Executiu. Per tot aquest conjunt de raons, nosaltres no retirem l'esmena presentada.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem doncs a votació l'esmena 12 del Grup Socialista...

El Sr. RIBÓ: Nosaltres demanàriem que el punt 6 de l'esmena socialista número 12, d'addició d'un article 14, fos votat per separat. El punt sisè.

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs passem a votació, d'acord amb la demanda del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, els cinc primers punts de l'esmena d'addició del Grup Socialista, que introduiria un nou article, l'article 14, a la Llei de Pressupost. Es passen a votació, doncs, els cinc primers punts d'aquest nou article proposat.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Els cinc primers apartats de l'esmena d'addició del Grup Socialista, introduint un nou article 14, han estat rebutjats per 55 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció. Passem ara a votació... és a dir, em fa l'efecte que des del moment que el fons ha quedat rebutjat, no té objecte passar a votació el punt sisè. Vull dir, em fa l'efecte que això exclou la possibilitat de votar-ho, el resultat d'aquesta primera votació. Igualment no tindria objecte votar ara l'esmena número 3 del Grup Socialista a l'article 3. Per tant, passem doncs...

El Sr. RIBÓ: Nosaltres, en aquest cas, demanàriem explicació de vot, ja que hi ha hagut un posicionament important per part de la Conselleria de Treball i altres Grups parlamentaris, i aleshores, voldríem exposar la nostra posició també sobre aquest tema.

El Sr. PRESIDENT: Bé, té la paraula per a explicació de vot...

El Sr. RIBÓ: El Diputat senyor Joan Ramos.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Joan Ramos.

El Sr. RAMOS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument. La creació d'un fons d'inversió per a l'ocupació, tots podríem estar d'acord que és un tema important, el problema de l'atur s'està convertint, ja s'ha convertit en un primer... en el primer problema de Catalunya i a nivell d'Estat, problema que està posant constantment en tensió la societat catalana, creant situacions ja dramàtiques, com vostès saben, pel que significa l'atur com un problema social amb repercussions socials molt importants. Més de 250.000 parats, cosa que ens situa a una mitja superior a la del nivell d'Estat, quan tenim percentatges inquietants que no cobren cap tipus d'assegurança, necessiten d'una presa de consciència i una intervenció major i real que posi fre a una situació tan dramàtica. Urgeix, per tant, independentment de la discussió que hem tingut aquest matí aquí, i sintonitzant amb el que deia el senyor Conseller, de buscar el marc global per abordar aquell problema amb realisme i urgentment; altrament, aquesta situació es pot convertir, vull dir, en molt dramàtica, on puguin intervenir, sobretot, les centrals sindicals, la patronal, per plantejar-se aquest tema. Això no obstant, nosaltres hem demanat, no hem pogut votar perquè ha estat ja decaiguda, una preocupació que tenim, i aquesta seria la raó de la nostra explicació

de vot quant al paper que ho atribueix sempre —almenys fins ara— a les organitzacions sindicals i patronals representatives; és a dir, nosaltres estàvem d'acord amb el contingut i amb la filosofia de l'article nou que presentava el Grup Socialista, però hi havia el punt sisè, en el qual mostràvem la nostra inquietud perquè una vegada més, a les centrals sindicals i patronals, se'ls atribuïa una mica l'espai per consultar-les, perquè opinin, però no una intervenció real, efectiva, del tot real, per intervenir en aquest problema tan greu que tenim. Això és quelcom que és dins de la nostra coherència, de la nostra filosofia, és prou important, perquè nosaltres expliquem el vot aquí. És a dir, si diem que la democràcia —i la defensa d'aquesta és quelcom que no ha de ser una pura formalitat— necessita institucions parlamentàries, legislatives fortes, però necessita sobretot que la societat estigui organitzada democràticament amb un compromís seriós, democràtic, i això entenem que donant a les institucions democràtiques, socials, econòmiques, un paper —en aquest cas concret— de consulta, d'opinió i no d'intervenció activa, no contribueix precisament a enfortir la democràcia i a donar a aquestes institucions el paper que han de tenir, i sobretot, en un problema tan important com és l'atur, les centrals sindicals i patronal ho viuen i molt de prop. És a dir, aquesta era la nostra explicació de vot quant a aquest tema que hem discutit ara fa un moment.

El Sr. PRESIDENT: Algun altre Grup parlamentari desitja fer explicació de vot?

En nom de Convergència i Unió...? El senyor Alavedra?

(El senyor Macià Alavedra demana la paraula.)

El Sr. ALAVEDRA: Si s'han acabat l'articulat i les explicacions de vot sobre aquest tema concret, nosaltres voldríem una explicació de vot al conjunt de l'articulat en virtut de l'article 82.2...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Alavedra, jo preferiria fer una explicació de vot global després d'haver aprovat les Normes Generals en el seu conjunt. Falten les Disposicions Addicionals.

El Sr. ALAVEDRA: D'acord, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, no hi ha cap altra explicació de vot. Molt bé. En aquestes condicions passem, doncs, a les Disposicions Addicionals Primera i Segona a les quals no hi ha cap esmena presentada.

Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Una qüestió d'ordre que pot facilitar i accelerar: el vot particular a la Disposició Addicional Tercera, presentat per Convergència i Unió, el retirem.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. En aquestes condicions, doncs, podem votar conjuntament les Disposicions Addicionals Primera, Segona i Tercera, a les quals no hi ha cap esmena.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord?

I votem també, perdó, --seguin, si us plau—, les Disposicions Addicionals Quarta, Cinquena, Sisena, Setena, Vuitena, Novena i les Disposicions Transitòries Primera i Segona, i la Disposició Final, a totes les quals no hi ha cap esmena. És a dir, acabem amb aquesta votació totes les Normes Generals.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Queden aprovades les Disposicions Addicionals Primera a Novena, les Disposicions Transitòries Primera i Segona i la Disposició Final per unanimitat dels presents. I amb això queden aprovades totes les Normes Generals de la Llei de Pressupost.

Ara, si els Grups parlamentaris ho desitgen, pot tenir lloc una explicació de vot.

El Grup parlamentari de Convergència i Unió té la paraula per a explicar el vot. Recordo que les explicacions de vot, segons el Reglament, són de cinc minuts.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, dins dels cinc minuts per a explicar el vot de l'articulat, diré, efectivament, que ens complau que el Dictamen de la Comissió, en la seva totalitat, en els seus tretze articles i les disposicions addicionals i transitòries, hagi estat plenament ratificat en la seva totalitat pel Ple, però voldríem fer una explicació específica a les esmenes 6, 7, 8 i 9 del Grup Socialista sobre el tema d'incompatibilitats de funcionaris i polítics a l'article 8 d'aquest articulat, perquè ens sembla que és un tema prou important i que mereix una intervenció supletòria del nostre Grup.

L'esmena 8 del mateix Grup Socialista diu, en la seva justificació, que es tracta —el tema d'incompatibilitats que plantegen— d'una mesura cautelar i transitòria prèvia a la regulació definitiva. Nosaltres vam dir ahir, el nostre Diputat senyor Subirà va dir que estàvem d'acord bàsicament amb l'esperit del contingut, però que, precisament pel fet de tractar-se d'unes mesures transitòries i cautelars, creïem més oportú donar-hi una regulació definitiva. No, vam dir, a mesures cautelars i transitòries que, precisament, no veuen el problema de les incompatibilitats de funcionaris i de polítics en la seva globalitat, i que en tractar temes parcials poden donar-hi, sense voler-ho, un tractament injust. El tema ha d'ésser regulat per aquest Parlament i entra de ple en l'article 108, és a dir, d'iniciativa conjunta dels Grups. Però ahir, en el debat sobre aquest tema, es va parlar d'austeritat, i el tema és molt seriós, és un tema amb el qual és molt fàcil sensibilitzar l'opinió pública, és un tema amb el qual és molt fàcil desprestigiar globalment els polítics, i volíem sobre aquest tema fer dues consideracions essencials. En primer lloc, voldríem fugir d'un cert mimetisme amb el debat dels pressupostos generals de l'Estat a Madrid, on el tema de les incompatibilitats va donar molt de joc, però és un tema que aquí no es dona ni amb aquella urgència ni amb aquella importància, i, per tant, no cal tractar-lo en el Pressupost amb mesures transitòries, urgents i cautelars. En primer lloc —i sense que això sigui cap crítica envers l'Estat central—, és evident que, per una sèrie de raons històriques, la barreja entre la funció pública, la política i les empreses públiques a l'Estat central crea una acumulació que aquí no es dona, i, per tant, el tema no és ni urgent ni s'ha de tractar amb la mateixa virulència.

I pel que fa a la segona consideració, que fa referència clarament a l'austeritat, es van fer judicis d'intencions, concretament ahir, al Grup de Convergència i Unió sobre aquests temes, i nosaltres voldríem deixar constància aquí, en el Ple, d'un tema resolt unànimement en Comissió, el qual, per tant, no sorgirà en el Ple, però que seria bo

i convenient que se sabés, que és que la Comissió, unànimement, va aprovar la congelació de les remuneracions del President de la Generalitat i dels Consellers. Congelació que ja havia tingut lloc l'any passat, l'any 80 —s'havien fet simplement unes regulacions respecte a impostos perquè la Generalitat provisional pagava els sous nets—, i congelació que es torna a produir ara en els sous, en les remuneracions de l'any 81. Per tant, dos anys seguits de congelació de les remuneracions del President i dels Consellers en uns anys en què la inflació, pel cap baix, ha estat del 16% anual.

Que consti que el Consell Executiu, en el seu projecte, proposava un augment de les remuneracions del 12% i que el nostre Grup parlamentari hi estava bàsicament d'acord, però finalment, perquè aquest tema no fos el tema dominant del debat, que fos el tema de tractament més fàcil, hi va haver una votació unànime per la qual es van congelar aquests sous. I que consti que nosaltres aquí volem dir que ens sembla que aquest augment del 12% era prudent pels motius que ha he dit, per dos anys seguits de congelació i de la inflació d'aquests anys.

Jo volia dir aquí, aprofitant aquesta tribuna, a totes les senyores Diputades i a tots els senyors Diputats que, efectivament, tots aquells que han pogut considerar —i, d'això, els mitjans de comunicació se n'han fet un ample ressò— que aquestes remuneracions eren excessives i que les han volgut comparar amb remuneracions de l'Estat central, ni han fet mai bé la comparació, perquè s'han oblidat d'unes dotacions de lliure disposició que té l'Estat central —de les quals ningú no ha fet esment—, i que, d'altra banda, tots aquells que han considerat que aquests sous eren excessivament alts, haurien de reflexionar: si són alts ara, què no eren l'any 79. Si aquests sous es troben excessius ara que han estat bloquejats durant dos anys, suposo que devien ser molt més excessius, molt més alts l'any 79, en el qual hi havia un govern d'unitat a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Martín per a explicació de vot, en nom del Grup Socialista.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, si em permet, el senyor Alavedra, amicalment i cortesament, només una correcció: no parlem, si us plau, d'Estat central, perquè llavors nosaltres seríem l'Estat perifèric, i no és una cosa que segurament ens agradi a tots. Vull dir, en l'explicació de vot de conjunt de l'articulat i les disposicions generals d'aquest Pressupost, que, finalment, després del que s'ha escoltat aquí, sobre els esdeveniments concrets en cadascuna de les esmenes, nosaltres no sabem del tot si el Pressupost que anem aprovant —i ara n'hem aprovat la part dispositiva— és el pressupost del Govern o el pressupost del Govern més Centristes de Catalunya, que se l'han fet propi també en algun discurs.

En tot cas, voldríem dir, respecte als temes clau d'aquest pressupost que, sens dubte, són —al nostre entendre, pel que ja ha estat votat i les seves disposicions, la part dispositiva— quatre temes clau: el límit màxim de deute públic, els primers avals a empreses, el Fons d'Inversió per a l'Ocupació —el tractament del tema de l'atur—, i, finalment, ens hem de referir a un tema que sembla que és molt

important per al Grup de Convergència i Unió, que és el d'incompatibilitats i congelació de remuneracions. Hauríem de dir sobre aquests temes el següent: que, quant al límit màxim de deute públic, esperem que —ja que el Govern, com s'ha dit des d'aquesta tribuna, podrà fer un ús molt restringit, mercès a la seva política concreta, de la utilització del crèdit de les Caixes d'estalvi a Catalunya, mitjançant la reducció a límits insospitats, m'imagino, per ells mateixos, de la seva política, del coeficient a utilitzar pels fons públics de la Generalitat— sí que sigui utilitzat en profunditat i per a fer una política econòmica adient amb la situació econòmica d'aquest país. Primera qüestió.

Segona qüestió: no entenem que es digui des d'aquesta tribuna, impàvidament, que el tema del Fons d'Inversió per a l'Ocupació, senyor Conseller, i que el tema d'incompatibilitats —ahir, el senyor Subirà—, són temes de llei que no han d'anar al Pressupost, però que els primers avals d'empresa sí que han d'anar al Pressupost, quan el tema dels avals —i ho sap qualsevol tècnic en la matèria— és un dels temes típics d'una llei de finances públiques, o si ho volen, d'una llei pressupostària general; no del pressupost concret i la seva regulació. Llavors no es pot incórrer en aquestes contradiccions tècniques que el que volen —i és legítim, però convé aclarir-ho— és avalar una política determinada, avalar una política determinada d'hospital d'empreses, d'hospital d'empreses privades, no petites i mitjanes —que no ho diu el Pressupost, que ho deia l'esmena i no ho diu el Pressupost. No, ho dic per tal d'aclarir les qüestions i el que estem aprovant, ja que, al capdavant, segurament, ningú no sap el que estem aprovant.

I nosaltres voldríem dir amb molta claredat que aquí no es tracta de sensibilitzar l'opinió pública des d'aquesta tribuna —ni es sensibilitza, això de vegades és molt dolent. El problema no és aquest, el problema és que hem tingut a les nostres mans, a l'hora d'anar a votar, no el fet de sensibilitzar l'opinió pública, sinó de resoldre problemes per a l'opinió pública i per al poble. I això és el que no s'ha fet. Des d'aquí no se sensibilitza l'opinió pública, es fa amb articles, amb declaracions, amb llistats d'interrogatoris en segons quins temes, des de la part del Govern; no es fa sensibilització de l'opinió pública des d'aquesta tribuna. Des d'aquesta tribuna s'intenta convèncer els senyors Diputats que es pot donar sortida als temes.

I quan el tema de les incompatibilitats s'ha tractat com s'ha tractat, amb molta cura, amb molta tranquil·litat, però cridant l'atenció als senyors Diputats que estaven en un dels temes clau de tota democràcia, clau de tota democràcia, la qual cosa convé aclarir perquè la rumorologia que hi ha al país sobre aquest tema convé tallar-la amb seriositat i des del Parlament, no des de declaracions i manifestacions, des del Parlament, que és qui decideix. Convé també aclarir, d'altra banda, que, senyor Alavedra, la congelació de remuneracions és conseqüència d'una votació, unànime en Comissió, d'una esmena socialista que la proposava, d'una esmena socialista que la proposava, i que la comparació entre els sous previstos en el Pressupost de la Generalitat, presentat pel Govern, dels alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat i del Govern i dels de l'Estat, del Pressupost General de l'Estat, està feta pels serveis del Parlament, i ningú no ha fet una utilització sectària del tema. Si es queixa que els mitjans de comunicació

informin dels elements que són per a informar l'opinió pública, és un problema de vostè i del seu Grup amb els mitjans de comunicació. En tot cas, no és una utilització esbiaixada ni sectària nostra de dades —nostra, i espero que de ningú d'aquest Parlament— que han estat elaborades pel servei del Parlament a fi i efecte de poder treballar amb més seriositat aquest tema.

En tot cas, la congelació és, segurament, l'únic element migrat, sense importància —i ho saben els senyors Diputats—, que podrien fer-nos reconèixer en aquest Pressupost, però evidentment aquest Pressupost i les seves disposicions ja aprovades, temes fonamentals, torno a dir-ho, de primers avals d'empresa i de no actuació, de no voler actuar des del Pressupost en profunditat sobre el tema de l'atur, són els temes fonamentals, els elements fonamentals que fan que, a part del que ja sortirà en tractar l'Estat de Despeses, fan que el nostre vot, si s'hagués de fer un vot global d'aquest Pressupost —que ja ho varem fer en el moment de l'esmena a la totalitat— hagi de ser negatiu.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Alavedra?

El Sr. ALAVEDRA: Atès que el senyor Martín i Toval m'ha contradit...

El Sr. PRESIDENT: No crec que pugui haver-hi contradicció en l'explicació de vot.

El Sr. ALAVEDRA: No més contradicció que la que ahir va fer el senyor Armet amb el senyor Subirà. (*Rialles en un sector.*)

El Sr. MARTÍN I TOVAL: L'explicació de vot no és un debat, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No, jo crec que una explicació de vot no és un debat. En tot cas, el senyor Alavedra podrà referir-s'hi si vol fer una explicació de vot final, després d'aprovarada tota la Llei de Pressupost.

El Sr. ALAVEDRA: D'aquí a dos dies? (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Quan sigui. Alguna altra explicació de vot? (*Pausa.*) Pel Grup Centrista, el senyor Capdevila.

El Sr. CAPDEVILA: Gràcies, senyor President. Només per dir que el nostre Grup renuncia a fer explicació en aquests moments, senyor President, per tal d'abreujar el tràmit de la discussió de la Llei. Entenem que és explicació de vot total a la Llei i que, per tant, cal esperar a fer-ho quan sigui aprovada totalment aquesta Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Cap més explicació de vot? (*Pausa.*) Bé, doncs, aleshores, passem ja a la segona part, és a dir, a l'Estat d'Ingressos i Despeses.

Aleshores voldria assenyalar, abans de començar a examinar les esmenes presentades i passar a votació, que en el resum per seccions de l'Estat de Despeses, que és a la pàgina 717 del *Butlletí* número 26, és a dir, del Dictamen, el que dona el text del Dictamen, hi ha una esmena important a fer en l'última ratlla, és a dir, en la Secció 19. Diu, el text imprès: «Serveis transferits», i, òbviament, ha de ser: «Serveis a transferir».

Feta aquesta correcció, (*El senyor Pedrós demana per parlar*) podem passar... Sí?

El Sr. PEDRÓS: Voldria dir una qüestió d'ordre tècnic, senyor President. És que continuadament tots ens estem referint al número original, de «Serveis a transferir», com

el número 19, i òbviament amb el canvi de numeració, introduït com a conseqüència que hi ha una nova rúbrica després del «Programa de catalanització», és el 20; i el 19, aleshores, és el «primer pla d'inversions públiques de la Generalitat». Al llarg del debat d'ahir, ja ho va dir tothom de la mateixa manera...

El Sr. PRESIDENT: No, senyor Pedrós, perquè s'ha suprimit el punt anterior 18, que era el «programa de catalanització» i, per tant, això queda...

El Sr. PEDRÓS: Llavors, jo m'ho apunto. Com que aquí era oberta la rúbrica encara, aleshores l'esmena tècnica fóra guixar això definitivament.

El Sr. PRESIDENT: Però els «Serveis a transferir» continuen essent el número 19, perquè s'ha suprimit el que era abans el número 18, «Programa de catalanització», i, en canvi, s'hi ha introduït el «primer pla d'obres», que passa a ser ara el 18. És a dir, en el text imprès del Dictamen no hi ha número pròpiament; a part d'aquest canvi de nom de la Secció 18, tots els números anteriors es mantenen.

Bé, aleshores, passem a votar, primerament... És a dir, hi ha diverses possibilitats de la manera de fer la votació de l'Estat d'Ingressos i Despeses. Jo proposaria que, encara que no seguíssim l'ordre, anéssim examinant les esmenes i després votéssim globalment totes les parts no esmenades, o al revés, és igual; l'ordre no importa gaire. Ho dic perquè, si no, si hem d'anar votant separatament una cosa que són taules de números, i que per tant és una cosa complicada, potser els senyors Diputats es perdrien més fàcilment que no pas si ens limitem a votar les esmenes i, després, globalment, tot el que no ha estat esmenat. Hi ha algun inconvenient? (*Pausa.*) Molt bé, d'acord. Doncs així entrem a la votació de les esmenes sense que això vulgui dir, naturalment, que després no haurem de votar el que precedeix aquestes esmenes i que no ha estat esmenat, però ho votariem tot junt. Llavors, (*El senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social demana per parlar.*) comencem per la... Sí? El senyor Laporte.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL: Perdó, senyor President, per una simple qüestió d'ordre. Veig, quan ens fa notar aquest error, que deia «Serveis transferits» i ha de dir «Serveis a transferir», a l'epígraf número 5, que és el que correspon a la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, que diu simplement «Sanitat i A. S.»; en tot cas hauria de ser «S. S.», perquè això és el nom antic de la Conselleria, que era Sanitat i Assistència Social, i ara és Sanitat i Seguretat Social. No sé si caldria també esmenar on diu «05 Departament de Sanitat»: completar-ho i posar-hi, per ser més correctes, «Departament de Sanitat i Seguretat Social».

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller, les esmenes seran fetes d'aquesta manera.

Passem, doncs, a l'esmena número 14, del Grup Socialista, que és una esmena de retorn, de retorn al Govern, de la totalitat de la Secció 02, Governació. Per a defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat senyor Martín.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Encara que no serà, senyor President, per a defensar-la.

Senyor President, el nostre Grup, en funció del resultat de l'esmena de totalitat de devolució, ja votada ahir, en

funció de les esmenes que en algun concepte es varen introduir en el debat de Comissió a la Secció 02 i també a la Secció 16, de Cultura, i ateses les esmenes concretes que a conceptes diferents d'aquestes seccions encara es mantenen pel nostre Grup i per altres, retira aquestes dues esmenes, 14 i 15, de retorn, referides a la Secció 02, Governació, i 16, Cultura.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Aleshores, l'esmena que segueix és l'esmena número 16 que, millor dit, és un vot particular que porta el número 16, vot particular de supressió de tota la Secció 18, «Pla d'inversions públiques»; és a dir, que el Grup Socialista proposa tornar al Dictamen, en el qual aquesta Secció no constava.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Al nostre entendre, senyor President —el senyor President ho judicarà millor—, aquest vot particular es troba segurament decaigut a la vista del ja votat en el text dispositiu, i molt concretament em sembla recordar que l'article 10 del text dispositiu fa esment a aquesta Secció, crec recordar-ho. Llavors, si ja ha estat votat i aprovat, convé que hi hagi una Secció que es digui «18», dient aquestes coses.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. En aquest cas, doncs, aquest vot particular ha decaigut i podem passar, doncs, a les esmenes que ja no fan referència a seccions, sinó a conceptes.

La primera és l'esmena de modificació, presentada pel Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, al Concepte 172, Secció 02/03. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, demanaria poder defensar les esmenes números 17 i 23, de la darrera numeració, la que estem seguint en aquest Ple, totes dues del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per tant, faré la defensa conjunta i breu, però no per ser breu creiem que sigui menys important pel que volia dir aquesta esmena. I utilitzo el terme en passat perquè al voltant d'aquesta esmena —la número 4 en el nostre ordenament, el del Grup parlamentari—, va sorgir tota una sèrie de vicissituds que crec que és important, des del punt de vista polític, no pas del contingut de l'esmena, que conegui aquesta Cambra.

També, abans de començar, jo voldria fer una reflexió general com a representant del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya: estem molt satisfets que en aquest debat de Pressupostos, aquest important debat, hi sigui present pràcticament, tot el Consell Executiu, i, molt més, que hi sigui el Molt Honorable President de la Generalitat, perquè creiem que així subratlla l'evident importància que té el debat de Pressupostos; i aquest subratllat de la importància que té el debat de Pressupostos amb la presència del Molt Honorable President de la Generalitat sorprèn més aquest Diputat quan constata l'absència de l'Honorable Conseller d'Economia i Finances. Potser hi haurà alguna explicació, naturalment, raonable, perquè fins ara no sabem de la capacitat d'ubiquïtat del Conseller d'Economia i Finances, però en tot cas aquesta és una situació realment paradoxal.

La nostra esmena, que no va ser admesa a tràmit per un seguit de circumstàncies que van requerir l'última definició de la Mesa del Parlament sobre aquesta qüestió, era una esmena que proposava un rebaixament en les propos-

tes de contractació de personal en una sèrie de Departaments. Voldriem dir, recollint el que ja ha estat expressat en aquesta Cambra, que aquesta proposta no era una mera proposta de rebaixar la capacitat de contractació de funcionaris, de personal, per part del Consell Executiu, donat que en d'altres esmenes del nostre Grup parlamentari —concretament les 36, 37, 44 i 45— es feien propostes d'increment de personal, sinó que era una esmena que pretenia posar en evidència, com ja ho vam fer en el debat sobre els traspassos, i com ahir directament i indirectament l'Honorable Conseller d'Economia i Finances —del qual torno a lamentar la no presència avui en el debat— ens va venir a donar la raó i més directament a aquest Diputat que els parla, quan vam mantenir aquella polèmica sobre la valoració dels traspassos i, sobretot, sobre l'estratègia que el Grup de Convergència i Unió plantejava com a valoració dels traspassos. Ho recordo molt breument: aquella qüestió de si hi ha dues Comissions de valoració o si n'hi ha una; jo ja vaig dir, vaig reptar, i no he estat contestat, que se'm demostrés, Estatut en mà, que hi ha d'haver dues Comissions de valoracions; això no és cert, això respon a un problema de concepcions diferents sobre com abordar els traspassos en el si del Grup que avui dona suport al Govern. I ahir el senyor Conseller d'Economia i Finances em venia a donar la raó quan després de només quatre mesos —concretament el 17 de desembre del 80—, ell acabava la seva intervenció en el debat sobre els traspassos dient que l'opció estratègica era la bona, la forma de valorar els traspassos, que calia esperar-se per a constatar els resultats. Només quatre... no, perdó, tres mesos després d'aquesta afirmació, el senyor Conseller ens reconeix, des de la mateixa tribuna, que les valoracions van molt malament i no pas molt bé, fruit d'aquesta brillant i encertada estratègia que ens va voler vendre el 17 de desembre de 1980. I això és el que es troba en el nucli de la nostra esmena. És a dir, ens trobem que per una mala valoració dels traspassos, però sobretot en el Capítol de costos indirectes o de costos centrals dels serveis transferits, després, el Consell Executiu de la Generalitat es troba en la necessitat de contractar personal per a subvenir aquesta necessitat d'infraestructura pròpia de ser Generalitat-Estat, cosa que tots volem —i creiem que nosaltres no pas menys que cap altre Grup parlamentari d'aquesta Cambra. I, aleshores, en el Pressupost de 1981, ens fa una proposta d'àmplia contractació de personal per a subvenir aquestes necessitats de funcionament en el pla operatiu, en el pla funcional; i nosaltres, com ja ho he dit abans, no ho retallem per gasiveria, sinó que fem aquesta esmena en un sentit de posar l'accent de nou on creiem que hi ha el defecte; el defecte ha estat, està i continua estant en una estratègia equivocada, no pas que la correlació de forces en la negociació dels traspassos sigui una o una altra, sinó en una estratègia equivocada en la forma de plantejar els traspassos, que porta a una valoració escassa dels costos indirectes i dels costos centrals dels traspassos, que porta, com a conseqüència, a la necessitat de contractar més personal del que faria falta si els traspassos estiguessin més ben valorats. I aquest és, en definitiva, l'únic sentit polític que volem donar, que varem voler donar a la nostra primitiva esmena, i que hem donat a la correcció que per decisió de la Mesa del Parlament ens vam veure obligats a fer en la

nostra primitiva esmena, la número 4, i que ara s'ha convertit en la 4 bis del nostre ordenament, o en la 17 i 23 de l'últim ordenament, el que dirigeix el Ple.

Una altra raó fonamental, la que es troba en el fons d'aquesta posició nostra, la defectuosa valoració de traspasos, però, fonamentalment, defectuosa valoració per estratègia equivocada —no pas per la valoració puntual de cada un dels traspasos, sinó per estratègia equivocada—, l'altra era en el fons de la nostra esmena, o en l'esperit de la nostra esmena, la discrepància que tenim amb el Grup que dóna suport al Govern quant als criteris mínims i necessaris de funció pública. No repetiré ara el que va ser la nostra interpellació i subsegüent moció la primera vegada que es va tractar el tema de la funció pública en aquest Parlament, perquè seria abusar de la paciència dels senyors i senyores Diputats, atès que aquest ha estat un debat que ja s'ha fet, un posicionament que el nostre Grup ha fet, i que tant la interpellació com la moció ja han estat convenientment publicades. Però voldria recordar que l'altra raó de fons de la presentació de la nostra esmena i de la rectificació que ens vam veure obligats a fer, que el manteniment, en definitiva, d'aquesta esmena, era per portar aquest tema aquí, sobre la taula, en el debat al Parlament.

I, per acabar, jo només voldria dir que en aquest Ple de debat dels pressupostos, un dels Portaveus de Convergència i Unió, el Diputat senyor Subirà, ens va dir que no es tractava de fer aquí grans defenses, grans elucubracions, sinó que es tractava d'anar al que ell en va dir un «joc ras i curt». Jo li diria que hi estic d'acord, que s'hi podria estar d'acord, si aquest joc ras i curt de tan curt no es converteix en casolà, i de tan casolà no té el perill de convertir-se en clientelar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor President de la Generalitat té la paraula per intervenir en el debat.

El Sr. PRESIDENT DE LA GENERALITAT: No, simplement per donar una explicació respecte a l'absència del Conseller senyor Trias. Avui, concretament, hi ha a Madrid una reunió d'aquesta Comissió per la qüestió dels minusvàlids, presidida per la Reina, de la qual forma part el senyor Trias, que d'altra banda, com vostès saben, també ha estat el President de la Comissió especial que sobre aquest tema hi ha hagut en el Congrés dels Diputats. A mi em va semblar —i n'assumeixo la meua responsabilitat— que en aquesta reunió, i concretament amb la temàtica que hi havia avui, convenia que el senyor Trias hi fos, jo mateix li vaig dir que aquest matí s'absentés, i anés a Madrid. Aquesta és l'explicació de la seva absència, i les observacions que li han estat fetes, ara darrerament, l'estona que he sentit, per part, per exemple, del Diputat senyor Espasa, en tot cas ell, aquesta tarda o demà ja les contestarà. Simplement vull dir que no és pas que el senyor Trias digués ahir que la situació de les valoracions fos tan absolutament negativa com m'ha semblat entendre que deia el senyor Espasa. Simplement va dir que, realment, era un tema que no teníem ben resolt encara, que hi havia certes situacions de clima que en aquests moments ens inquietaven i que, per tant, ell es veia en l'obligació d'advertir, per dir-ho així, o de comunicar al Parlament de Catalunya que estàvem en aquesta situació, que el resultat ell confiava que seria bo, però que naturalment no en podia donar la certesa absoluta. En tot cas, repeteixo, és

avançar-me als esdeveniments; això ja ho farà el senyor Trias, que és absent avui per les raons que he explicat.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula per al torn en contra d'aquestes dues esmenes, les dues esmenes defensades, el Diputat senyor Escudé, del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el senyor Espasa ha dit que seria breu en la defensa d'aquestes esmenes. Jo crec que no n'ha estat massa, o potser sí que ha estat breu en la defensa d'aquestes esmenes, perquè ens ha parlat gairebé de forma exclusiva del que havia estat l'esmena número 4, del Partit Socialista Unificat, en el seu moment, i després ha continuat amb un minidebat sobre el tema dels traspasos, i ha acabat amb un altre minidebat amb el senyor Subirà amb unes expressions més o menys casolanes que va dir ahir. Jo, per tant, em limitaré —intentaré ser breu realment—, em limitaré a parlar d'aquestes dues esmenes —o millor dit de l'esmena 4 bis del PSUC— que han estat dividides de forma que són objecte de l'esmena 17 i 23, com el senyor Espasa ens deia.

De fet, aquesta esmena és molt especial, perquè com ens recordava ell mateix, el PSUC al seu moment va presentar una esmena de reducció a la plantilla d'una pila de Direccions Generals i de Conselleries senceres. En no ser admesa a tràmit hi va haver totes unes polèmiques, i en definitiva, s'ha transformat en aquesta 4 bis, que fa referència només a la Direcció General d'Organització Administrativa i de la Funció Pública, de la Conselleria de Governació. Vol dir que totes les dificultats que trobava el PSUC en aquest tema dels funcionaris han quedat reduïdes concretament a aquesta Direcció General de la Conselleria de Governació. I amb una particularitat força important, que és que el text de l'esmena, tant en Comissió com ara en el Ple, té una dificultat de comprensió greu, o millor dit, el que explica el Grup esmenant no és el que diu el Grup esmenant, de tal forma que l'esmena 4 bis vol reduir les partides exclusivament al manteniment de dos caps de servei i cinc caps de secció, i suprimir tota la resta del personal, tot el personal inferior. Després, de paraula, en Comissió se'ns va dir que el que es pretenia era una reducció dels caps de servei i els caps de secció en aquest nombre, però que els funcionaris restants quedaven en peu. Però això no és el que diu, això no s'ha rectificat, i com es diu, «quod scripsi, scripsi», de tal forma que els serveis del Parlament, quan han traduït el contingut d'aquesta esmena en aquesta documentació que se'ns va donar ahir a la tarda, preveuen que els 61 milions, gairebé 62 milions d'aquest Concepte, queden reduïts a 13 quant a retribució i a 17 quant a Seguretat social, que és el que surt d'aquest personal.

Per tant, doncs, entenem que aquesta esmena ja en si té molt poca coherència, però és que d'altra banda, políticament, entenem que encara té menys virtualitat, té menys força, pel fet d'haver concentrat tota aquesta preocupació —que entenc vàlida i legítima, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, en el tema dels funcionaris—, que hagi concentrat exclusivament la seva oposició a aquesta Direcció General que —com hem citat abans i els senyors Diputats ho coneixen— fa referència, tracta, regula, ha d'executar, precisament, l'organització administrativa i la funció

pública. Per tant, doncs, amb aquests arguments, al nostre Grup li sembla totalment evident que caldria no donar suport a aquesta esmena, i per això, senyores i senyors Diputats, els preguem que mantinguin el text del Dictamen.

Gràcies, senyor President.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, demanem un breu torn de rectificació perquè creiem que el senyor Escudé ha contradit les afirmacions del senyor Espasa amb altres motius en argumentar que nosaltres no havíem defensat la nostra esmena. Jo demanaria un breu torn de rectificació.

El Sr. PRESIDENT: Bé, però jo voldria indicar que, si realment ha contradit alguna dada material, desitjaria que aleshores, el senyor Espasa, en la seva intervenció es limités a aquest punt, a la contradicció d'alguna xifra, d'alguna cosa material que hagi estat feta per part del senyor Escudé.

El Sr. ESPASA: Sí, senyor President, no ha estat una xifra, però la contradicció material ha estat dir que no havíem defensat l'esmena, i això em sembla que és una contradicció total, i demanaria al senyor Escudé que fes alguna cosa més que fer aquest joc tan curt, que no entén ni el que s'acaba de dir. Jo he intentat explicar que en l'esmena, que hi hagi només una reducció en dos caps de servei i en tres caps de secció era fruit d'un problema de procediment que va haver-hi a la Comissió, que va resoldre en última instància la Mesa del Parlament, i que, fruit d'aquesta resolució, per mantenir l'esperit de la nostra esmena, que era posar en qüestió l'excessiva contractació de personal com es plantejava a la primitiva esmena —la que ha estat rebutjada per defecte de procediment—, ara, de forma simbòlica, defensàvem la reducció de dos caps de servei i cinc caps de secció per posar sobre la taula del debat la qüestió del personal. Aquest és l'esperit de l'esmena, aquest era l'esperit de l'esmena, i en funció d'aquest mateix esperit, nosaltres, després de defensar-la, la retirem. (*Remor de veus*).

El Sr. PRESIDENT: Bé, queden doncs retirades les esmenes 17 i 23, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Segueix l'esmena número 18 del mateix Grup, al Concepte 172/1 de la Secció 07/02.

El Sr. RIBÓ: Per a defensar-la, farà ús de la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Senyor President, defensaríem conjuntament les esmenes 18, 19, 20, 21, 24 i 25.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, no hi ha cap inconvenient: 18, 19, 20, 21, 24 i 25.

El Sr. VIVES: Sí, senyor President. Senyor President, senyores i senyors Diputats, no en contradicció, sinó perfectament lligat amb les opinions que acaba de donar el Diputat del meu Grup parlamentari, senyor Ramon Espasa, per proposar un increment de personal en una Conselleria, la qual cosa jo crec que deixa ben palesa i col·loca damunt la taula d'aquest Parlament la voluntat del nostre Grup parlamentari de no convertir-nos en «cantautors» de la reducció de personal, sinó, a partir de l'anàlisi global del conjunt de les Conselleries, i més enllà també de l'anàlisi sectorial Conselleria per Conselleria, en relació amb el personal contractat existent al Parlament.

Per tant, nosaltres, que hem estudiat en profunditat l'estructura de personal de la Conselleria d'Agricultura —i ho aprofito per dir, per cert, per si algú em pot donar una explicació, que el senyor Conseller Carol tampoc no hi és en aquest moment—, hem arribat a determinar que en dues Direccions Generals concretes, la de Producció i Indústries Agroalimentàries, i la Direcció General del Medi Rural, en virtut de la seva especificitat, de les seves tasques i en virtut també de la complexitat d'aquestes, requerien aquesta esmena.

Nosaltres voldríem dir, de passada, que aquesta Conselleria creiem —i en justícia cal dir-ho davant del Ple del Parlament— que ha fet un esforç d'equilibri entre les seves despeses de personal i les seves despeses d'inversions que salutem i que ens complauen, però que en qualsevol cas sembla que els arguments que fins aquí, en Comissió, ha vingut donant el Grup parlamentari que dona suport al Govern, són arguments que hauria d'utilitzar en aquest moment aquest mateix Grup parlamentari per votar a favor de l'esmena que proposem.

La Direcció General de Producció i Indústries Agroalimentàries té, entre els seus Serveis, el Servei de Protecció a la Qualitat, el Servei d'Agricultura, el de Ramaderia, el de Protecció dels Vegetals, el de Sanitat Animal i el de Pesca, Serveis tots ells que per la seva especificitat i per les seves dificultats tècniques requereixen un volum elevat de personal. En aquest sentit, a nosaltres ens sembla que proposar l'existència de només deu col·laboradors tècnics, només un tècnic de serveis especials en aquesta Direcció General, és quelcom de què, en tot cas, el Conseller, el Grup parlamentari de Convergència i Unió, haurien de respondre davant el Ple d'aquesta Cambra. Nosaltres creiem que una Conselleria que té entre les seves tasques el control dels frauds, tot el que fa referència al tema de l'ordenació de conreus —que serà tasca important en aquesta legislatura—, tot el tema de les denominacions d'origen, tot el tema de l'estímul de la comercialització a partir de les cooperatives de producció, i d'altra banda una Direcció General que té entre les seves funcions tot el tema d'una política de rendes per via indirecta, per via salari social, per via retribució social als pagesos, i que té, entre les seves funcions, tot el que fa referència a la millora de les condicions de vida a les zones rurals, són raons més que suficients per justificar aquesta esmena d'increment de personal amb aquestes dues Direccions Generals. Que no se'ns respongui que s'ha fet per austeritat; no ens ho creuríem, a la vista de la resta de Conselleries, i en tot cas l'explicació que quedi no només per al Ple d'aquest Parlament, sinó també per als dos Directors Generals d'aquesta Conselleria.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a consumir el torn en contra d'aquestes esmenes, té la paraula, en nom del Grup de Convergència i Unió, el Diputat senyor Fonolleda.

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, gràcies, senyores i senyors Diputats. Ho faré contestant esmena per esmena, el que ha dit el senyor Maties Vives. En primer lloc, ell ha fet referència a la secció 07/02, que és l'esmena número 18, si no estic equivocat, que fa referència a l'article 17, l'explicació 172/1 i 172/3 del Servei 07/02, o sigui

la Direcció General de Producció d'Indústries Agràries i Alimentàries.

En primer lloc, com ja ho vaig dir en el tràmit en Comissió, d'acord amb els Serveis a què ha de ser receptable aquesta Direcció General, vam creure que en aquesta primera etapa del pressupost d'aquest any, la dotació de sis caps de serveis i...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Fonolleda, perdó, si volgués alçar els micròfons... em sembla que no se sent bé.

El Sr. FONOLLEDA: Perdó, senyor President. Doncs, l'esmena que vam fer, la proposta que vam fer de sis caps de servei en el Pressupost, de deu col·laboradors tècnics i d'un tècnic de serveis especials i vuit administratives, ens semblava suficient. Jo només voldria dir que malgrat el que ha dit el senyor Vives, evidentment és una política d'austeritat la que regeix el Departament. Nosaltres voldríem dir que el personal contractat en conjunt, respecte al Pressupost, representa el 9,9%. El 1980 hi havia en aquest Servei solament dos col·laboradors tècnics. El senyor Vives ens diu que no argumentem aquests pressupostos d'austeritat, però jo li diré que això és completament avinent perquè, encara que, evidentment, aquesta Direcció General té moltes tasques, algunes de les tasques a què s'ha referit, com és ara les denominacions d'origen, ja són desenvolupades pels organismes que són aliens al mateix Departament, com ho són els Consells Reguladors, etc., que són els que han de revisar la principal tasca.

Bé. Respecte a l'esmena que fa referència a la Secció 07/04, que si no estic equivocat és l'esmena número 44, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i es refereix a la Direcció General del Medi Rural, haig de dir que aquesta Direcció General en el moment que es va fer el Pressupost no estava ni estructurada, no estava ni pròpiament nomenat el Director General Tècnic, el Director General, perdó. Aleshores, es va considerar —se'n recorden, de les instruccions rebudes per a la confecció del Pressupost— dotar-la únicament d'un mínim. Aquesta Direcció General està en procediment d'estructuració perquè aleshores hi havia certament traspasat ja l'ICONA, però no hi havia traspasat l'IRYDA. Aleshores, això feia que hàviem d'esperar el traspàs de l'IRYDA per a veure com s'havia d'estructurar aquesta Direcció General, cosa que farem en un terme molt breu. Serà aleshores quan aquesta Direcció General serà dotada del personal corresponent. Per altra part, jo crec que el senyor Vives ha dit que aquesta Direcció General havia de ser augmentada, però no ha argumentat els motius amb els quals la seva proposta d'augment de personal estaven justificats. Jo li haig de dir personalment que la proposta que ha presentat el PSUC en aquest aspecte és també d'un personal completament insuficient, donada l'envergadura dels dos serveis que han de servir de receptacle a aquesta Direcció General.

Després, el senyor Vives, permeti'm, senyor President, ha fet esment, em sembla, de l'esmena número... (pausa), em sembla que, si no m'equivoco, el senyor Vives ha fet també l'aplicació dels serveis transferits de l'ICONA, no? És que tinc un error aquí, en un número que no he apuntat. Bé. És clar, aquestes dues esmenes que ha fet el senyor Vives comporten el fet que n'hi ha unes que són conseqüència, diguéssim, de les altres defensades, no? Di-

guéssim que fan referència, evidentment, a les quotes de la Seguretat Social, que, per tant, en la mesura que aquestes quotes són conseqüència de l'anterior, evidentment, les nostres també són conseqüència del que vam presentar sobre aquest aspecte. A mi em sembla que no haig de dir res més al que ja ha dit el senyor Vives sobre aquestes qüestions.

Res més. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Defensades i esgotat el torn en contra respecte a les esmenes 18, 19, 20, 21, 24 i 25 de la relació que tenen els senyors Diputats, totes elles del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, passem a votació aquestes esmenes.

Els Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra.

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se.

Les esmenes indicades, números 18, 19, 20, 21, 24 i 25, han estat rebutjades per 21 vots a favor, 61 en contra i 28 abstencions.

Passem ara a l'esmena número 22, esmena de supressió, presentada pel Grup Socialista, que es refereix a la Secció 17/01 i al Concepte 172/6. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, senyores, Diputades, senyors Diputats, en las enmiendas que ayer nuestro Grupo presentó, referente al tema de incompatibilidades y fundamentalmente de establecer criterios de honestidad administrativa y política y establecer principios éticos como fórmula fundamental para la construcción de nuestra Administración autónoma y de la Administración en definitiva de la Generalitat, nosotros creemos que ayer, con la pérdida de estas enmiendas, se perdió una preciosa oportunidad para relanzar un mayor nivel de confianza entre los ciudadanos hacia nuestras instituciones y, en definitiva, hacia nuestra propia Administración, en tanto en cuanto se ve la imagen de que se están cambiando las cosas y de que se construye con criterios totalmente distintos.

Y esto no ha sido posible fundamentalmente por la existencia de una miopía política, una miopía política fundamentalmente del Grupo parlamentario que da soporte al Consell Executiu. Y esta miopía política se puede traducir una vez más en esta enmienda que vamos a discutir ahora, en el sentido de no establecer criterios objetivos claros y contundentes que afecten a toda la Administración pública, que afecten a toda la función pública. En esta enmienda se trata fundamentalmente de la existencia de un complemento que, más que llamarse de mayor responsabilidad, sería un complemento de mayor capacitación profesional, que se da a un funcionario, en este caso, una funcionaria, en la medida que tiene unos conocimientos que superan los propios o los necesarios para su propia categoría profesional. En este sentido, nosotros planteamos la supresión de este complemento fundamentalmente por un criterio de que, en la medida en que no exista una regulación objetiva y única de este tipo de complementos evidentemente no se puede dar soporte a que en una Conselleria determinada, a partir de la graciosa generosidad del Conseller o de quien sea, se dé unos complementos. Y evidentemente, en tanto en cuanto no se asuma la responsabili-

dad como Consell Executiu para regular objetivamente estas situaciones, evidentemente, estamos ante una situación de miopía política, en tanto en cuanto no estaremos calculando cuáles van a ser esas consecuencias. Las consecuencias previsiblemente pueden ser las siguientes: mañana, a partir de la aprobación de este Concepto, de esta partida presupuestaria, evidentemente muchos funcionarios van a exigir ese complemento al igual. Y por supuesto, si ustedes mantienen el criterio de que no hay que establecer privilegios, evidentemente tendrán que dar ese complemento al resto de funcionarios que tenga un mayor nivel de conocimientos, una mayor capacidad profesional que el que le exige su propia categoría. Y evidentemente en el momento que eso no esté reglamentado y regulado objetivamente, vamos a encontrarnos ante una situación difícil. Ante una situación difícil porque solamente tendrán dos salidas: o mantenerse en nivel de privilegios o decir a los funcionarios: pidan ustedes el traslado a la Conselleria d'Adjunt a la Presidència, porque allí le darán el complemento.

Muchas gracias, señor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Martínez i Planas.

El Sr. MARTÍNEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per a fer el torn en contra a l'esmena 346, inicialment jo no voldria entrar en uns detalls que potser no serien de la meua incumbència respecte a l'argumentació que ha fet servir el senyor Santiburcio. Voldria limitar-me més que res a la defensa d'aquesta esmena concreta, respecte d'aquest complement de major responsabilitat d'un administratiu, i concretament d'una administrativa. I crec que en aquest cas, al marge d'altres consideracions, és adequat, creiem que és correcte, creiem que és just que aquesta persona tingui aquest complement de major responsabilitat, i per això la Conselleria ho ha inclòs en el seu pressupost.

Bé, ahir a la tarda s'estava parlant que havíem de procurar estalviar, i jo crec que aquesta Conselleria és l'exemple més patent d'aquest estalvi que es pot fer. Jo recordaria a les senyores i senyors Diputats que en aquesta Conselleria, a part del Conseller, i d'un Director General encara no proveït fins ara, hi ha solament dos Caps de Serveis, un d'ells en aquests moments existeix, dues administratives, de les quals només n'hi ha una, que és precisament aquella a qui fa referència aquesta esmena, i un subaltern, que tampoc no hi és. És a dir, em fa l'efecte que menys personal no pot ser. Voldria dir, respecte a aquest complement de major responsabilitat objecte de l'esmena Socialista concretament, com deia abans, que crec que és suficientment justificat que existeixi aquí, en el Pressupost, i que es pugui donar, per tant, a aquesta administrativa, per dos tipus diferents de raons: un tipus que podríem dir d'experiència professional i d'estudis, i un altre de l'activitat actual, activitat no contínua, és a dir, no és una activitat de cada dia, sinó que l'activitat, com veuran les senyores i senyors Diputats, es produeix en uns moments determinats.

Respecte de l'experiència professional, podríem repassar tot el currículum d'aquesta persona: secretària de direcció durant dotze anys, coneixements de comptabilitat, de relacions públiques, parlant i escrivint correctament ca-

talà, castellà, francès i anglès —m'abstinc d'explicar a les senyores i senyors Diputats la importància que té aquest coneixement d'idiomes en aquesta Conselleria Adjunta a la Presidència—, batxillerat superior, peritatge mercantil no acabat, direcció d'empreses, etc., no acabades però amb cursos fets. (*Remor de veus.*) I després, també... (*Continua la remor de veus.*) Bé això no és una cosa que em competeixi a mi explicar, senyor Martín, i perdó.

També respecte a l'activitat actual, voldria dir que aquesta persona desenvolupa una activitat bastant considerable, com a secretària del Conseller Adjunt a la Presidència, com a secretària del Cap de Gabinet i després, també, coordinant, en principi, i donat que aquestes comissions, la Comissió per a la Salvaguarda Romànica del Pirineu Català, del Consell de Disseny i de la Senyalització i de la Comissió Interdepartamental del Medi Ambient no tenen encara una estructura administrativa concreta, aquesta secretària està també en funcions de coordinadora d'aquestes diverses comissions, donant-hi tot el suport burocràtic perquè puguin realitzar el seu treball. Per totes aquestes coses, nosaltres demanàriem el vot contrari a l'esmena socialista.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena número 22, del Grup Socialista, que fa referència al Concepte 172/6 de la Secció 17/01.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'esmena número 22 ha estat rebutjada per 50 vots a favor i 59 en contra.

Som ara a l'esmena número 26, de modificació, presentada pel Grup Socialista, i que fa referència al Concepte 211 de la Secció 01/01, Presidència. Per defensar-la té la paraula el senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Desde el escaño, señor President. Haríamos un agrupamiento de enmiendas que sería la 26, la 27, la 28, la 30, la 31 y la 32, que tienen la misma naturaleza en tanto en cuanto se refieren todas al Concepto 211, y defenderíamos globalmente, como criterio general, este paquete de enmiendas.

El Sr. PRESIDENT: Sí, d'acord, no hi ha cap inconvenient. El senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Sí, senyor President, com a qüestió d'ordre, nosaltres no tenim cap inconvenient que el Grup Socialista agrupi esmenes per fer la seva defensa. El que, en qualsevol cas, voldriem constatar, i per això em dirigeixo a la Mesa, és el nostre dret a defensar-les si ho creiem oportú, és a dir, fer els torns en contra individualment, encara que hagin estat agrupades.

El Sr. PRESIDENT: És evident que els torns en contra poden fer-se individualment contra cadascuna de les esmenes.

Continuant l'ús de la paraula, el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Sí, muchas gracias señor President.

Bien, desde el escaño para ser breve, el Concepto 211 hace referencia fundamentalmente a gastos de oficina y material no inventariable, en definitiva se refiere a gastos

corrientes de artículos de valor bajo, y por tanto nuestra enmienda, el conjunto de enmiendas, tiene como criterio, fundamentalmente, el plantear una reducción, no en todos los casos que sea del mismo porcentaje, sino en cada Conselleria con diferentes porcentajes. Esta reducción se plantea por dos criterios fundamentales: por un lado, por el hecho de que el crecimiento que de este Concepto presupuestario se observa respecto al año 80, tiene unas grandes disparidades entre las diferentes Conselleries. Hay Conselleries en que, evidentemente, solamente crece, este Concepto presupuestario, un 8% como en la de Economía y Finanzas o la de Política Territorial un 9%, y que hay otras muchas Conselleries que tienen un crecimiento realmente excesivo, es decir que tenga un crecimiento de mayor de un 500% o de un 400% en la gran mayoría de casos. Pero no solamente es este el criterio que planteamos en tanto en cuanto para nosotros no está justificado un crecimiento tan elevado de estos conceptos presupuestarios, sino en tanto en cuanto observamos las cantidades promedio por este Concepto presupuestario por funcionario. En este sentido se ha de observar de que hay Conselleries que gastan en este Concepto presupuestario más de 200.000 pesetas al año por funcionario, lo cual no tiene en ningún momento comparación, por ejemplo, con el caso de la Conselleria de Comerç i Turisme, que solamente gasta cinco mil pesetas, y en este sentido quiero anunciar que nuestra enmienda que afecta a la Conselleria de Comerç i Turisme, que es la enmienda número 30, la retirariamos, fundamentalmente por expresar que hay un criterio de austeridad en unas Conselleries y en otras Conselleries no existe, y evidentemente en tanto no existen criterios globales por parte de todo el Consell Executiu, nosotros mantendríamos este grupo de enmiendas.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, queden en peu les esmenes 26, 27, 28, 31 i 32. ¿És que el senyor Subirà, que entenc que vol prendre la paraula per consumir el torn en contra, vol fer un torn en contra simultani o separatament per a algunes esmenes?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Jo faré el torn en contra de les esmenes números 26 i 27...

El Sr. PRESIDENT: 26 i 27.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: I a continuació d'altres Diputats del Grup faran...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs té la paraula el senyor Subirà per al torn en contra respecte a les esmenes 26 i 27.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, segurament hauria pogut fer aquesta intervenció des de l'escó si m'hagués hagut de referir exclusivament a aquestes esmenes, però essent la primera vegada que ens trobem en un agrupament d'esmenes a l'estat de despeses, em sembla que val la pena de fer unes consideracions molt breus, però prèvies. Les raons per les quals les Conselleries han presupostat quantitats en casos com el Concepte 211, són específiques i concretes de cada Conselleria i les motivacions de les quantitats, en alguns casos, obeeixen a la tècnica incremental que va esmentar el Conseller ahir, el Conseller d'Economia i Finances, i en altres casos no es poden fer amb aquesta tècnica incremental per la senzill raó que es tracta d'activitats pràcticament noves. És aquesta la causa per la qual, tot i que s'ha fet una argu-

mentació global a favor de les esmenes, nosaltres farem una argumentació particular en contra. Concretament, i referint-me a l'esmena número 26, els haig de dir que aquí deu haver-hi un error en l'apreciació que ha fet el Grup Socialista de la seva argumentació, perquè l'argumentació que dona per rebaixar la partida pressupostada, que eren 864.000 pessetes, pràcticament a la meitat, és creixement excessiu del Concepte, i jo m'he pres la molèstia de comprovar en el Pressupost del 1980 quin era el valor d'aquest Concepte a la Conselleria, perdó, en el Servei 01/1 de la Secció 01, i li haig de dir que eren 800.000 pessetes, i el que s'ha fet ha estat simplement un augment incremental —en aquest cas s'ha aplicat la tècnica incremental— d'un vuit per cent, que ens sembla un percentatge modest, i a més a més és que s'ha aplicat sempre que hi ha hagut la possibilitat de fer l'aplicació de la tècnica incremental. Quant a l'esmena número 27 els haig de dir que aquí s'ha incrementat potser una mica més, però considerem que la partida no és en cap moment excessiva. Es tracta, els recordaré, a les senyores i als senyors Diputats que el Concepte 211 formalment es refereix a: dotació ordinària de despeses d'oficina, material no inventariable, correus, telèfon, telègrafs, subscripcions a revistes i llibres, tarifes per vigilància, revisió i conservació i manteniment de les instal·lacions i la maquinària d'oficina. Bé, aquest és el contingut del Concepte 211 i en aquest cas, per al Servei 03 de la Secció 01, hi ha pressupostat un milió de pessetes. Ens sembla que és una quantitat prudent i, a més a més, els voldria advertir una cosa, que és vàlida també per a totes les altres esmenes relacionades amb l'article 211, i és que no perquè la quantitat pressupostada fos lleugerament excessiva, hi hauria, suposem, cap disbaxa de trucades telefòniques, ni de telegrams, ni de vigilància, ni de revisió i conservació del material d'oficina, simplement es faran les trucades telefòniques que calgui fer, s'enviaran els telegrams que calgui enviar, es farà la neteja que calgui i es farà la revisió i conservació de les màquines d'oficina que convinguin i si, en acabar el Pressupost, en la seva liquidació, ens trobéssim que en aquesta partida, doncs, hi ha un lleuger superàvit, no hauria passat res. Aquestes són les raons per les quals nosaltres ens oposarem, votarem en contra, millor dit, de les esmenes 26 i 27 del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Els torns en contra es fan separatament per aquest grup d'esmenes que han estat defensades globalment.

¿És que el Grup esmenant o algun altre Grup tindria inconvenient que la votació es fes global? Perquè, si la votació s'hagués de fer per separat, hauríem de procedir ja a la votació d'aquestes dues primeres esmenes 26 i 27. El senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, en aquest cas concret, per part nostra no hi ha inconvenient que la votació es faci global. I dic aquest cas concret i em refereixo al Concepte 211. En altres casos demanarem votació separada.

El Sr. PRESIDENT: ¿El Grup esmenant no tindria cap inconvenient que es fes una votació global? No.

Aleshores podem passar a la continuació del grup de torns en contra. Per a l'esmena número 28, el Diputat senyor Escoda en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. ESCODA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en aquesta primera m'estendré una mica, perquè com que després en ve un arreplec sobre màquines d'escriure, sobre centraletes telefòniques... Aquesta intervenció meua fa referència al Departament de Sanitat i Seguretat Social. Aquest Departament, com a dates que han d'estar en l'ànim de tots vostès, és que el 30 del 12 del 79 hi havia vint persones que corresponien al personal contractat, i 339 al personal transferit. El 30 del 7 del 80 s'havien mogut ja aquests càrrecs; hi havia dinou persones al personal contractat i 339 al transferit. El 30 del 12 del 80 hi havia 52 persones contractades i 1.367 transferides, i la previsió per a l'any 1981 és de 108 persones que corresponen a personal contractat i 28.367 que corresponen a personal transferit, la qual cosa vol dir que és molt difícil, aquí, establir rebaixes de cara a la gestió normal del Departament. Tenint en compte que l'any passat ja es va produir aquest fenomen, vàrem començar l'any 1980 amb 1.275.000 pessetes de pressupost. El Parlament va aprovar un crèdit complementari d'un 1.275.000 i no n'hi va haver prou. Una ordre d'Economia autoritzà la redistribució de crèdits al Capítol II, i aquesta partida va augmentar en 250.000; per tant vam anar ja a 2.800.000 pessetes, que va necessitar el Departament. Per tot això, i tenint en compte que el Departament de Sanitat i Seguretat Social, si tot va com ens pensem, pot arribar fins a la xifra de vuitanta mil milions de pessetes en el seu pressupost, llavors creiem que anar a unes reduccions en aquest moment no és el correcte i volem que es mantingui la quantitat pressupostada pel nostre Departament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Pel torn en contra de l'esmena 31 té la paraula, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, el Diputat senyor Pibernat.

El Sr. PIBERNAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta partida, que es refereix precisament al Departament d'Indústria i Energia, no existia en el pressupost de 1980. La seva existència actual ve donada per l'ampliació en els traspassos a la Direcció General d'Indústria, de la qual depenen els serveis territorials. Pensem que un cop assolida la totalitat dels traspassos, aquesta Direcció General d'Indústria té un nombre total de funcionaris de l'ordre de 330. Però aquest traspàs, encara que sigui valorat correctament, que no ho sabrem, no donarà quantitats suficients per a un adequat funcionament dels serveis traspassats. Per això aquesta partida és necessària per finançar les següents despeses, que considerem que són especialment extraordinàries i importants: per un cantó es necessita refer la quasi totalitat dels impresos dels serveis territorials, per adequar-los a la nova estructura de la Generalitat, i també per la conveniència de fer-los en català. El concepte també inclou la necessitat que tant la Direcció General d'Indústria com els serveis territorials estiguin subscrits a una sèrie de publicacions que en permetin un coneixement adequat a l'Administració catalana, i això, com és natural, no s'ha traspassat. I finalment, la solució d'un problema gravíssim, sobre el qual voldria cridar l'atenció a les senyores i senyors Diputats. Aquesta Direcció General d'Indústria es troba amb una situació d'administració especialment endarrerida. Solament al servei territorial de Barcelona existeixen més de

setze mil expedients en tràmit sobre autoritzacions d'obertura de noves empreses. És a dir, que hi ha setze mil ciutadans/empreses que en algun moment de la seva vida van decidir de fundar una nova indústria i no tenen resolt l'expedient. Entre aquests, alguns deuen ja haver desistit per causes particulars o per l'actual situació econòmica; d'altres es deuen haver instal·lat, potser, sense els corresponents permisos; altres, siguem optimistes, estan esperant tan solament la resolució del seu expedient per a posar en marxa la nova indústria. La classificació de tot aquest material administratiu fa necessari un tractament mecanitzat. Tractament mecanitzat, per altra part, que es creu convenient que sigui modest, però no es tracta de reduir el personal ni la compra d'equips costosos, que d'altra banda no serien en aquest concepte del pressupost, sinó de llogar alguns senzills aparells i, naturalment, confeccionar uns nous formularis, impresos, que permetin un tractament informatiu adequat. Per aquesta causa, el nostre Grup creu indispensable oposar-se a l'esmena, i pregaria fins i tot, que fos retirada pel Grup esmenant, atesa la importància per a resoldre els problemes esmentats, entre els quals no s'escaparà a les senyores i als senyors Diputats, un possible ajut parcial a la dissolució de l'atur. Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra de l'esmena número 32 té la paraula el Diputat senyor Escudé, en nom de Convergència i Unió.

El Sr. ESCUDÉ: Sí, senyor President, des de l'escó. Em sumo als arguments genèrics que ha dit el meu company senyor Subirà, i quant a les despeses ordinàries d'oficina i material inventariable de què és objecte aquesta esmena, només voldria dir que s'ha tingut present un mòdul de 14.000 pessetes brutes mensuals, per cada unitat de servei, la qual cosa, comptant que aquesta Conselleria de Cultura i Mitjans de Comunicació, té 32 unitats de servei, aquestes 14.000 pessetes fan un total brut de 5.376.000 pessetes; aleshores, la Conselleria ha fet un estudi dels descomptes obtinguts per la compra massiva de material en l'exercici anterior, i ha donat una mitjana d'un 19,8 per cent. Aleshores, aplicant a aquest preu brut de 5.376.000, ens dona un resultat net de 4.311.000 pessetes, i això justifica aquesta quantitat que figura al Pressupost.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem a votació aleshores, les esmenes 26, 27, 28, 31 i 32 del Grup Socialista, totes les quals fan referència al concepte 211, en diferents seccions. Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Les esmenes indicades, és a dir, les esmenes números 26, 27, 28, 31 i 32 han estat rebutjades per 31 vots a favor, 67 vots en contra i 22 abstencions.

Tenint en compte l'hora que és i que portem ja prop de tres hores de reunió, suspendrem la sessió fins aquesta tarda a dos quarts de cinc.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a tres quarts i cinc minuts de dues del migdia i es reprèn a tres quarts i cinc minuts de cinc de la tarda.)

El Sr. PRESIDENT: Senyors Diputats, si volen seure. Anem a reprendre la sessió. *(Pausa.)*

Es reprèn la sessió. Anem a continuar amb el vot particular que porta, en la relació en poder dels senyors Diputats, el número 29, però abans voldriem comunicar-los, en relació amb el text imprès que dona la llista d'esmenes i vots particulars reservats per a defensar davant el Ple, que la Mesa ha examinat els vots particulars i si procedia admetre'ls a discussió en el Ple, i ha arribat a la conclusió que els vots particulars del Diputat senyor Raimon Escudé no podien ser admesos, d'acord amb l'article 97, apartat 1, del Reglament, que diu que només poden presentar vots particulars els Grups parlamentaris i els Diputats no adscrits, però no els Diputats que formen part d'un Grup parlamentari. A més a més, també ha acordat no acceptar a tràmit el vot particular del Grup parlamentari de Convergència i Unió, que, en la relació impresa en el Butlletí, porta el número 26, que correspon al número 116 en la relació ordenada que és en poder dels senyors Diputats, i, en aquest cas, perquè, evidentment, no és possible justificar que aquest vot particular retorna al Projecte, condició necessària perquè pugui presentar-se un vot particular. La resta són admesos a tràmit i s'aniran debatent a mesura que els correspongui en l'ordenació efectuada.

Comencem, doncs, amb el que porta el número 29, vot particular de modificació presentat pel Grup de Convergència i Unió, Secció 07/01, Concepte 211. Per a defensar-lo, té la paraula el Diputat senyor Fonolleda.

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Sobre el Concepte 211, que fa referència a despeses de material ordinari i de material d'oficina no inventariable, tenim un vot particular, ja que entenem que la proposta que es va aprovar a Comissió és totalment lesiva per al Departament. Haig de començar dient que, l'any 1980, la despesa feta per aquest Departament en aquest concepte ja va suposar la xifra d'1.420.000 pessetes, despesa que va quedar totalment esgotada. Aleshores, l'any 1980, el personal del Departament, entre alts càrrecs i personal contractat, era de 27 persones; aquest personal ha de passar, l'any 1981, a 79 persones, entre les quals hi ha, com a nous alts càrrecs, un Director General i cinc Caps de Serveis.

Era lògic partir —em sembla a mi— d'una simple proporcionalitat i tenir en compte que si es triplicava el personal, seria lògic que la despesa per aquest concepte es triplicqués d'una forma sensiblement igual. I això, com si diguéssim, és el que s'ha fet. A més, s'ha aplicat un coeficient de correcció de l'índex del cost de la vida que s'ha estimat en un 15,7 per cent, índex que em sembla ben ponderat perquè aquest matí recordo perfectament com el nostre Portaveu del Grup parlamentari ha dit, en una intervenció, que calia establir l'índex d'inflació d'aquests dos últims anys, pel cap baix, en un 16 per cent. Doncs bé, l'aplicació d'aquesta regla dona, per a aquesta partida, la xifra de 4.806.000 pessetes, és a dir, 1.480.000 multiplicat per la relació de personal d'aquest any 81 a la de l'any passat, i multiplicat per 1,157, que és l'índex que s'estima del cost de la vida. És també evident, d'altra banda, que d'una part d'aquest material, despesa del qual es va fer el 1980, encara en queda un romanent per al 1981, romanent que s'ha valorat acuradament i que s'ha vist que es podia cal-

cular en unes 408.000 pessetes, la qual cosa deixaria reduïda la partida a 4.398.000 pessetes. Ara bé, aquesta proporcionalitat que hem establert no és exacta, en certa manera, perquè s'ha de tenir en compte que aquest any s'introdueixen, en virtut de les noves transferències, aspectes que, per exemple —sobretot en certs serveis transferits—, fan que aquestes despeses siguin més cares, perquè s'introdueixen, per exemple, en qüestions de delineació, etc., uns tipus de papers per a dibuixar: tipus vegetal, paper ozalith, etc., total, que són, evidentment, despeses inicialment cares. D'altra banda, cada creació de servei també comporta una despesa inicial forta si es vol tenir una despesa reduïda; no es poden encarregar determinats impresos per una quantitat molt reduïda, perquè aleshores el seu cost surt molt més elevat. D'altra banda, s'ha de tenir en compte que s'han de fer nous impresos per a tot tipus de relacions, siguin en el sector agrari, sigui en altres Departaments. En el Departament, per exemple, d'Economia i Finances s'han de fer més despeses en llibres de comptabilitat, llibres d'inventari, llibres de registres, etc. Aleshores, tota aquesta despesa en excés s'ha estimat en unes 132.000 pessetes, que fa el total de 4.520.000 pessetes pressupostades per a aquest Concepte 211. Aquest càlcul, haig de dir que també s'ha fet per altres mètodes i sempre s'ha arribat a resultats similars, la qual cosa ens ha donat la certesa que el nostre càlcul era sempre correcte i era totalment acurat, seguint uns criteris de rigorosa austeritat. Aleshores, estimem que la partida aprovada en Comissió, d'1.020.000 pessetes, és molt inferior a la que nosaltres proposàvem i deixaria en un col·lapse la Conselleria per aquest concepte. En virtut d'això i dels raonaments exposats, demano el vot d'aquesta Cambra per a l'aprovació del concepte, tal com el va presentar la Conselleria en el Pressupost. Res més.

Gràcies, senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra d'aquest vot particular? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Aleshores, podem passar directament a la votació. Jo voldria indicar als senyors Diputats que en les esmenes que havíem vist fins ara —en les quals hi havia un augment de despeses—, en la relació que tenen vostès, figurava el finançament. En aquest cas, hi ha augment de despeses i no figura el finançament, de manera que voldria indicar que el finançament s'ha fet a partir de la Secció 19, Servei 02, del Pressupost.

Aleshores, els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el vot particular, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El vot particular número 29, del Grup de Convergència i Unió, ha estat rebutjat per 44 vots a favor i 66 en contra.

Passem ara a l'esmena número 33. Esmena de modificació presentada pel Grup Socialista a la Secció 03, Servei 01, Concepte 221. Per a defensar-la, en nom del Grup Socialista, té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats. Siguiendo con el criterio de intentar agilizar el debate y dada la complejidad del Proyecto de Ley de Presupuestos, nosotros haríamos una agrupación de enmiendas; por supuesto, que el Grupo que da soporte al Consell Executiu puede, evidentemente, ha-

cer todas las intervenciones que considere necesario en este sentido.

Nosotros haríamos una agrupación de enmiendas que iría desde la enmienda número 33 hasta la enmienda número 50, es decir, todo aquello que haga referencia al artículo 22 del Estat de Despeses. Es decir, los Conceptos 221, 222 y 223, que, en definitiva, hacen referencia al tema de los alquileres, al tema de la conservación de los mismos y al mantenimiento de los mismos.

Bien, este conjunto de enmiendas pretende, en cuanto a tónica general, una reducción de los diferentes conceptos presupuestarios —no en todos los Departamentos, pero sí en determinados Departamentos—, en función de diversos criterios.

Los criterios fundamentales que se establecen para hacer esta reducción se basan fundamentalmente en el hecho de que en el costo promedio de cada Departamento en cuanto a este concepto presupuestario, existen verdaderas y grandes diferencias, existen Departamentos en los que el costo por funcionario es de cerca de trescientas mil pesetas, y existen Departamentos en los que el costo no llega ni a diez mil pesetas. Evidentemente, se pueden dar cifras mucho más elocuentes en el sentido de observar que el total de dimensión en cuanto a metros cuadrados que por este concepto presupuestario se va a dar a toda la Generalitat, sale a un promedio de 20 a 25 m² por funcionario, cuando las dimensiones standard suelen ser de 7 a 10 m² por funcionario. Realmente, no solamente son estos criterios en cuanto a datos objetivos, sino que hay dos temas que a nosotros nos preocupan enormemente, y es fundamentalmente que toda administración que pretenda maximizar su eficiencia, y por tanto, reducir al máximo sus costos, debe intentar al máximo centralizar las contrataciones y, evidentemente, aquí hay una situación en que cada Conselleria y a veces cada Dirección General están haciendo las contrataciones de locales cada uno por su cuenta. Eso implica de que para determinadas Conselleries, determinados costos puedan ser elevados y para otras puedan ser bajos. Eso implica que una política descoordinada en el tema de los alquileres resulta que tiene, en definitiva, unas repercusiones en cuanto a la elevación de los costos para el conjunto de la Generalitat. Y no solamente en este sentido, sino también en el sentido de que no hay una política global de la ubicación de los locales de las diferentes Conselleries, dándose evidentemente que si tomáramos las diferentes ubicaciones de cada Conselleria, resultaría que en toda Barcelona, en el caso de los Serveis Centrals de la Generalitat, estarían totalmente dispersados, en tanto en cuanto no se pretende, no se plantea una política coordinada y unitaria, en el seno del Consell Executiu, de intentar centralizar los servicios en una área determinada y en unos locales determinados. Es evidente que existen hasta Conselleries que tienen dispersados por toda la ciudad los diferentes locales, y no fundamentalmente, como a veces se nos explica, derivado de la dispersión de locales de las transferencias, sino de la propia política de contratación de estos locales.

En definitiva, nosotros, al igual que ya planteamos en un principio, nuestra reducción está fundamentalmente en el ánimo de criterios de austeridad de este Presupuesto, que no se observa, planteando fundamentalmente el que

esta reducción de estas partidas presupuestarias vaya fundamentalmente al capítulo de inversiones, que tienda, en definitiva, a incrementar el empleo.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Subirà, per a torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, no. Per anunciar qui farà els torns en contra i com els farem.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Concretament, els torns en contra a les esmenes al Concepte 221, els farà el Diputat senyor Pibernat, i els torns en contra a les esmenes als Conceptes 222 i 223, els farà el Diputat senyor Pi-Sunyer. I això serà en totes les esmenes de l'article 22.

El Sr. PRESIDENT: És que per a la votació hi hauria algun inconvenient a votar totes les esmenes defensades conjuntament en una sola votació, o prefereixen votar-les per separat?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: No hi hauria cap inconvenient en el fet que votéssim conjuntament les esmenes defensades per un mateix Diputat.

El Sr. PRESIDENT: Ah!, per un mateix Diputat.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: És a dir, totes les 221...

El Sr. PRESIDENT: Les esmenes no defensades, sinó al contrari, aquelles contra les quals haurà parlat un mateix Diputat. *(Pausa.)* Molt bé, d'acord.

Bé, aleshores té la paraula el senyor Pibernat, en nom del Grup de Convergència i Unió, per a defensar les esmenes 33 a 42 inclusivament. Per a defensar, per a consumir el torn en contra, les esmenes 33 a 42 inclusivament.

(El senyor Escudé s'aixeca per parlar.)

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, una qüestió d'ordre: el 42 és un vot particular del nostre Grup.

El Sr. PRESIDENT: Ah!, és un vot particular, és veritat, sí, sí, perdó, perdó. Jo veia el mateix Concepte...

El Sr. PIBERNAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, les diverses partides que estan consignades per al Concepte 221, lloguers de locals, són d'aquelles contra les quals precisament no es poden posar moltes justificacions uniformes, com ens demanava el Diputat senyor Santiburcio, que m'ha precedit en l'ús de la paraula.

S'ha d'exposar cas per cas, jo intentaré exposar-ho molt breument, però prou perquè s'adonin que les situacions de què es parteix són molt diferents. En alguns casos —com ell ja ha apuntat— la situació ve dels traspassos, en altres llocs es parteix de zero, en alguns casos hi ha unes situacions molt favorables, especialment favorables —com veurem—, i en altres casos no ha estat així. Algunes de les esmenes fan referència a locals que estan fora de Barcelona, i, per tant, l'emplaçament no depèn del lloc allà on estan, del barri de Barcelona, sinó que depèn d'allà on s'ha considerat interessant que hi hagués un Servei Territorial.

Passem, doncs, ja que això és l'interessant, a explicar una per una —breument, per això— la necessitat de les diverses quantitats presentades al Parlament.

Començarem pels lloguers d'Economia i Finances. Aquesta Conselleria fins al juliol del 80 estava allotjada a la Generalitat, com les senyores i els senyors Diputats saben. La consignació de l'any passat del local de la plaça Antonio López, número 5, pis segon, tercer i quart, va ésser de 2.303.000 pessetes, que cobrien solament el pe-

ríode agost-desembre, perquè si s'intenten fer comparacions amb l'any passat, una de les coses de què ens adonem és que l'any passat el Pressupost abraçava, en algun cas d'aquests lloguers, solament un període no inferior a l'any. Aquesta quantitat, és a dir, el lloguer dels mateixos locals, però per a dotze mesos, representa 5.100.000 pessetes, però com que a més a més s'ha llogat el mateix edifici, queda justificat l'emplaçament perquè en el mateix edifici s'ha llogat per a l'ampliació d'intervenció i tresoreria el pis entresol. Llavors hi ha hagut un augment d'1.400.000 pessetes per al lloguer d'aquest nou pis que ve condicionat per l'emplaçament dels que ja tenia la Conselleria.

Els lloguers d'Ensenyament? L'ampliació és molt important, com les senyores i els senyors Diputats saben, i, per tant, de personal i de transferències, i, per tant, és molt natural que l'ampliació dels locals s'hagi de reflectir d'alguna manera. Per a l'any 1981 s'ha demanat una partida de 6.384.000 pessetes, que correspon a l'arrendament d'un nou local al carrer Aragó 210 d'una superfície de 1.500 m, que en aquest cas és pràcticament tot nou. La localització d'aquest local creiem que està justificada perquè està a prop d'altres locals que corresponen també a ensenyament. Els Serveis Territorials de Barcelona estan al carrer Aragó, 135, i els Serveis Centrals del Departament estan al carrer Sant Honorat, 135. Per tant, el més normal i el més econòmic per a la Generalitat era llogar-ne un que fos realment a prop, i així s'ha fet. Tenim, doncs, un cas totalment diferent.

El lloguer de Sanitat, del Departament de Sanitat i Seguretat Social. El creixement de la partida respecte al 1980 queda clar que s'ha de produir, perquè aquest Departament estava allotjat al mateix edifici de la Diputació; hi ha serveis transferits. Ara bé, el Departament, doncs, no té locals propis i té, en canvi, un creixement molt gran. Mentre no es pugui ocupar —i aquí es veu un raonament totalment nou— un local anomenat pavelló d'Ave Maria, que està situat a prop de la Casa de Maternitat, i que és propietat de la Diputació i que aquesta cedeix gratuïtament, que s'ha de condicionar i en la seva corresponent partida hi ha el cost aquest de condicionament, s'ha llogat provisionalment un local al carrer Aragó 210, el valor del lloguer del qual, des del març fins al desembre, serà d'1.872.000 pessetes. I es creu que a partir de l'abril s'ha de llogar al mateix Aragó 210 una altra planta, també provisionalment, fins que es pugui allotjar al pavelló d'Ave Maria un altre pis per un valor d'1.170.000 pessetes. Les dues quantitats fan la suma que s'ha demanat en el Pressupost.

Passem a Política Territorial, a la Direcció General d'Urbanisme. Aquí tenim que el Decret 258/1980 del *Diari Oficial de la Generalitat* número 99, de 12 de desembre, va crear una seu a Manresa: el Servei Territorial 2. En conseqüència, en aquesta partida hi ha el local de Manresa, que no hi era. D'altra banda, els Serveis Territorials de Girona, Lleida i Tarragona ocupen —tot a tall provisional— oficines d'una entitat creditícia de la Diputació provincial i del Ministeri d'Obres Públiques; es preveu, doncs, donar-los un emplaçament definitiu; ateses les característiques similars dels locals a ocupar, així com del mercat immobiliari a cada ciutat, es considera que es trobaran uns locals d'unes 50.000 pessetes de lloguer men-

sual, i això, quatre locals per dotze mesos, fa els 2.200.000 pessetes que s'han consignat en aquesta partida.

Anem a la Direcció General de Transports. Aquesta està buscant locals més amplis a Lleida i Tarragona per situar-hi les seves dependències; caldrà, doncs, pagar uns altres lloguers. En aquests moments els Serveis Territorials s'estan compartint amb el Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme en unes condicions molt migrades d'espai. Les darreres ampliacions de personal realitzades a finals de l'any 1980, necessàries per al compliment de les tasques encomanades, ha obligat a aprofitar l'espai fins a un extrem inacceptable —el qui ho ha vist se'n farà càrrec—, i això fa que sigui més urgent que mai passar a altres locals, i això ja significa una justificació, per una altra part, de la consignació.

Una altra part d'aquesta mateixa consignació està en certes obres adjudicades, que requereixen tenir una petita oficina a peu d'obra, fora dels locals. Per exemple, això passa amb obres adjudicades a Sallent, a Santpedor, a Manresa, a Vilanova i la Geltrú, etc. Això justifica petits locals, provisionalment instal·lats en aquestes poblacions.

Agricultura, Ramaderia i Pesca. Aquí, com les senyores i els senyors Diputats saben, hi ha d'una banda el local del carrer València, que costa a l'any 3.420.000 pessetes. L'altre local que s'ocupa és el del carrer Urgell, el qual ara per ara no suposa cap despesa de lloguer, però que és possible que la Conselleria es vegi obligada a abandonar-lo al llarg de l'any. Llavors, potser es consigna aquí un local que, o bé seria equivalent al que es té actualment i vindria a suplir la marxa del local del carrer Urgell, o bé, juntament amb el local que es té, un local conjunt, i aquesta és la quantitat dels 3.643.000 pessetes, que forma part, és a dir, que és la meitat de la consignació que es demana. És a dir, una de les dues coses: o es llogaria un local, si s'hagués d'abandonar, un local sol, o bé, en cas que no s'hagi d'abandonar, es continuaria funcionant amb el local nou. I això és l'explicació, aquí no hi ha mòduls que valguin, són coses totalment diferents, perquè en aquest moment el local que s'està ocupant, s'està ocupant amb qui no hi ha estat consignat.

Comerç i Turisme: un altre cas. El Departament de Comerç i Turisme no tenia local propi ni ha tingut traspassos de locals per a poder-s'hi instal·lar. Es fa necessari, per tant, de llogar locals amb els preus actuals del mercat. El Departament s'ha instal·lat en un local provisional —València, 279— del qual haurà de marxar durant els primers mesos del 1981. La quantitat consignada és l'import del lloguer nou, l'import del lloguer nou són 5.400.000 pessetes al mes, més una despesa de porteria, que fan els 5.660.000 pessetes de consignació, és a dir, són els dotze mesos a 450.000 pessetes al mes.

Passarem a un altre cas, que és el d'Indústria i Energia. Indústria i Energia: ens troben aquí que hi ha dues esmenes, una presentada pel Gabinet de Consellers i Secretaria General Tècnica i l'altra per la Direcció d'Indústria. Bé, com sabem, el lloguer del pis de Diagonal, 449, que ocupa actualment la Conselleria, ha estat traspassat, és a dir, llogat per la Generalitat provisional —aquí hi havia la Direcció General de Comerç i Indústria. Aquest local té un avantatge que és que, a part que ja s'hi està, s'està en tràmits perquè es produeixi la venda per pisos de tot el local, amb

el qual es creu que en uns quatre anys, si s'arribés a produir aquesta possibilitat de compra, s'amortitzaria el lloguer que s'està pagant, i això és el que justifica la consignació. Pensem que si no s'aprovés, és a dir, si s'aprovés l'esmena que s'ha presentat, la Conselleria es quedaria sense poder pagar el local en el qual està ubicada actualment.

Bé, llavors, l'altre local d'Indústria i Energia és també a la mateixa casa, és un altre pis, la setena planta, i hi coincideix la mateixa xifra. Però a més d'això es fa necessari preveure les necessitats de llogar nous locals per als Serveis Territorials; concretament, per exemple, l'actual local de Lleida ha estat declarat ruïnós i tot fa preveure el seu desnonament. Tots aquests altres locals completen la xifra fins als 4.110.500 pessetes.

Bé, senyores i senyors Diputats, no els voldria cansar i he procurat no cansar-los donant-los més detalls que els farien potser acabar de comprendre la situació en què es troben els locals de cada Conselleria. La política ha estat correcta, la justificació de la ubicació es deu a les diverses circumstàncies en què cada Conselleria s'ha trobat, i aplicar mòduls en aquest cas no tindria absolutament cap sentit. Creiem doncs que l'exposició ha estat suficient perquè les senyores i senyors Diputats es facin càrrec de la necessitat de rebutjar les esmenes presentades al Concepte 221, Lloguers de locals, i, com és natural, nosaltres, el Grup de Convergència i Unió, ens oposarem amb el nostre vot a totes aquestes esmenes.

Moltes gràcies, senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable senyor Conseller d'Economia i Finances té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES: Senyores i senyors Diputats, només voldria dir un parell de paraules en el sentit que, evidentment, els diversos Diputats encarregats de la defensa de les Seccions del Govern explicaran el detall de tot això dels lloguers. Però jo voldria dir que em considero responsable en bona part d'aquesta política una mica, que sembla, a primera vista, una mica incoherent de tenir lloguers en diferents llocs i no necessàriament d'una manera que a primera vista sembli molt eficaç i molt eficient. Però això s'ha fet perquè jo he demanat als meus companys de Govern que no ens immobilitzéssim ni en compres, ni en decisions definitives; estem en aquest moment en una etapa fundacional, i evidentment jo crec que encara que hi hagi uns moments que puguin semblar poc eficaços a curt termini, la possibilitat que prenguem decisions més coherents i més de conjunt dintre d'uns mesos, em fa l'efecte que ens permetrà compensar qualsevol perjudici econòmic i qualsevol aparença de dispersió que hi pugui haver de moment. De manera que quan se'ls ataca, als Departaments, per aquest motiu dels lloguers, jo m'haig de declarar una mica responsable perquè m'ha semblat que a mitjà termini el que havíem de fer era no comprometre'ns, establir-nos com poguéssim, i quan sabéssim millor quines són les nostres necessitats, procedir a decisions més definitives i més de conjunt.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a la votació de les esmenes 33 a 41, de modificació, proposades pel Grup So-

cialista, totes elles del Concepte 221 de diferents Capítols i diferents Seccions del Pressupost.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Les esmenes 33 a 41 han estat rebutjades per 30 vots a favor, 67 vots en contra i 19 abstencions.

Passem ara al torn en contra de les esmenes 43 a 50, que han estat ja defensades pel Diputat senyor Santiburcio. Té la paraula el Diputat senyor Pi-Sunyer, del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. PI-SUNYER: Senyor President, senyores i senyors Diputats, com s'ha dit, jo faré el torn en contra de rebutjar les esmenes números 222 i 223, als Conceptes 222 i 223.

La 222 es refereix a la conservació i reparacions ordinàries del Departament d'Ensenyament i molt específicament a l'edifici de Sant Honorat, a l'edifici central de Sant Honorat. Com se sap, aquest edifici central de Sant Honorat és un edifici antic que es va reparar; la reparació, per tant, va servir també per a recuperar una fita arquitectònica interessant de Barcelona, i té el gran avantatge de ser molt pròxim al Palau de la Generalitat, al costat mateix del Palau de la Generalitat. Aquesta reparació va costar aproximadament uns 30 milions de pessetes i aquests 30 milions de pessetes, segons ens diuen les fonts tècniques, per a mantenir-los adequadament requereixen una despesa anual d'un 4,5%. Per tant, això significa la xifra aproximada d'1.308.000 pessetes, que ha estat donada pel Pressupost del Govern i que ha estat plenament aprovada per la Comissió.

Pel que fa a les altres esmenes, que són les esmenes totes elles referents a diferents Departaments dels Conceptes de neteja, de calefacció, de ventilació, d'enllumenat, aigües, assegurances i altres despeses diverses d'immobles, no em detindré pas a defensar-les totes i cada una pel seu lloc, perquè són sis de diferents i em fa l'efecte que seria bastant repetitiu. Voldria, però, fer una mica de menció d'alguns dels punts més importants referint-me precisament a les tres més altes, a les tres que tenen partides més altes, que són les d'ensenyament, la de cultura i la de finances i economia.

En el cas d'ensenyament, es cobreix, com sabeu —n'hem estat parlant aquestes dies—, no tan sols l'edifici de Sant Honorat, sinó també l'edifici nou llogat en el carrer d'Aragó, 210, que és un edifici de 1.500 m², i s'han tingut en compte, per a fer tots els càlculs, les despeses efectives que s'havien tingut l'any 79 i l'any 80; l'any 79 augmentant-ho en un 30% i l'any 80 augmentant-ho en un 15%. Per tant, s'han fet unes correccions que semblen adequades en aquest cas. Llavors, això ens porta, en el cas de la Conselleria d'Ensenyament, a una xifra total de 8.777.200 pessetes, que es divideix en 2.506.000 pessetes de neteja, 75.415 pessetes d'aigua, 1.151.000 pessetes de gas, 1.968.000 pessetes de llum i força i 2.674.000 pessetes de telèfon.

Passant llavors a la Conselleria que té unes despeses més altes, que és la Conselleria de Cultura, hem de tenir en compte, en aquest cas, que la Conselleria està dispersada i que cobreix, no solament el pis que encara manté en el

carrer de Sant Honorat —on de moment hi ha el Conseller i l'oficina central—, sinó també el Palau d'En Marc de Reus, a la rambla de Santa Mònica, número 8, de Barcelona, i els serveis de dos pisos de la Delegació de Cultura del Ministeri de Cultura del carrer Mestre Nicolau, que ha estat traspassat, a més dels serveis de tots els serveis territorials del Departament. Llavors, se m'han donat aquí unes xifres detallades de la despesa per a cada una d'aquestes instal·lacions i cada una de les partides, però per tal de no cansar els senyors i senyores Diputats, em referiré només en termes generals al que significa cada una de les diferents partides.

Pel que fa a la neteja, el total suma per serveis territorials, rambla Santa Mònica, Mestre Nicolau i Sant Honorat, tot junt, 3.792.000 pessetes.

Pel que fa a calefacció i ventilació, tenim un total de 2.340.000 pessetes.

Pel que fa a enllumenat, aigua i telèfon, de 7.800.000 pessetes, i tot plegat ens dona un total —si s'hi sumen una partida d'assegurances de 820.000 pessetes— de 14.000.752 pessetes.

La darrera de les Conselleries a les quals em referiré per fer una mica el detall, és la de Finances, que és la tercera que ve per ordre de magnitud, en la qual hi ha una despesa prevista de 3.000.000 de pessetes, que és exactament el doble del que es va gastar l'any passat quan només es varen haver de pagar sis mesos perquè fins als primers sis mesos, com sabeu, la Conselleria estava instal·lada encara en l'edifici del Palau de la Generalitat. Per tant, aquí no s'ha fet res més que un creixement multiplicat per dos.

Els diferents apartats que té aquesta xifra dels 3.000.000 milions seria, per exemple, el contracte de neteja, que suposa unes 900.000 pessetes anuals, i el contracte d'electricitat, que requereix 1.200.000 pessetes. La resta són, evidentment, les diferents partides d'aigua, calefacció, etc., a què m'he referit més endavant.

Naturalment, com s'ha dit repetidament aquí, el fet que les Conselleries facin aquestes reserves per a cada un dels seus apartats en un moment en el qual encara hi ha molt poca experiència perquè totes han crescut i perquè moltes d'elles s'han instal·lat en nous edificis, i en el passat havien tingut serveis pagats per la Diputació de Barcelona o no havien tingut els serveis de cap manera, vol dir només que s'ha pres una posició de precaució i d'estar segur. Això no vol dir que s'hagin de gastar, com s'ha dit, necessàriament totes aquestes partides. Ningú no farà trucades telefòniques innecessàries pel fet que són a la partida; ningú no posarà més calefacció que la que faci falta perquè és a la partida, i, per tant, és molt possible que a fi d'any ens trobem que si hi ha alguna d'aquestes partides que era excessiva, s'hagi fet una economia. Això ho veurem, evidentment, quan es vagi realitzant l'experiència.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votar les esmenes 43 a 50 inclusivament, dels Conceptes 222 i 223, de diferents Capítols i Seccions del Pressupost.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquestes esmenes, 43 a 50, han estat rebutjades per 29 vots a favor, 66 en contra i 22 abstencions.

Passem ara al vot particular de modificació número 42, del Grup de Convergència i Unió, que fa referència al Concepte 221 de la Secció 16, Capítol primer. El finançament, en aquest cas, ja que es tracta d'un augment de despeses, correspon a 28 milions de reducció a la Secció 19, Capítol segon. Per a defensar aquest vot particular, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Realment, totes les esmenes tenen importància, tenen la seva importància, però aquest vot particular de modificació que ara davant de vostès defensaré, entén el nostre Grup que té una transcendència especial, i això que fa referència en principi a la partida, al Concepte 221, que és «lloguers». I realment, després de la prolixa explicació que ha fet el nostre Grup sobre aquest tema de lloguers, seguit després també d'una altra explicació extensa sobre el tema de neteja, és una mica difícil, potser, fer arribar a molts de vostès al convenciment de la importància d'aquest vot particular, perquè en aquest vot particular —si bé repeteixo, fa referència al concepte 221— es tracta del tema, es tracta de la qüestió de la utilització del Teatre Romea, del Centre Dramàtic de la Generalitat.

Dic això perquè els senyors Diputats que s'integren a la Comissió saben abundantment, a bastament, la importància, la transcendència del diàleg, del debat que va provocar al si de la Comissió aquest tema, però com és lògic, molts dels senyors Diputats no coneixen exactament el tema. Per simplificar, diré només que en aquesta partida figura el lloguer del Teatre Romea, o més que el lloguer, l'import de l'arrendament de l'activitat d'espectacles constituïda pel Teatre Romea.

Aleshores, la partida que primitivament hi havia, i que ara nosaltres, el nostre Grup, a través d'aquest vot particular voldria tornar a incloure, era de 31.680.000 pessetes, però val a dir que el contracte amb l'empresa del Teatre Romea es va signar, no el primer de gener, com s'havia previst en fer el Pressupost, sinó el primer de març, i per tant, la partida és només de 28 milions de pessetes, més una partida destinada a amortització de les instal·lacions —perquè com saben els senyors i les senyores Diputats, como és lògic, la utilització dels locals comporta un desgast—, un concepte addicional d'un milió global, 1.250.000 pessetes, que podria ser absorbit o compensat en el moment que en el futur, si s'estimés oportú, la Generalitat adquirís el Teatre o fes alguna altra actuació.

En definitiva, al nivell de la Comissió, aquest tema es va debatre moltíssim, va quedar ajornat en una primera fase, i posteriorment, en les darreres sessions, es va tornar a discutir. I lamento dir que molts senyors Diputats, molts Grups presents a la Comissió, no van creure necessari donar suport a aquesta proposta. Ara bé, la majoria d'ells —jo em permetria dir que em sembla que tots— van fer diversos suggeriments en el sentit que nosaltres hem deduït que més que una oposició a l'activitat en si, al concepte en si que es realitzi aquesta promoció teatral al nivell nacional sota el patronatge de la Generalitat, més que, repeteixo, a l'activitat en si, l'oposició era a l'encaix tècnic, al fet de considerar-se com un lloguer, com una activitat pròpia de la Secretaria General Tècnica o de la Conselle-

ria, en aquest cas del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació.

Per això, doncs, la Conselleria, per donar en certa manera resposta a aquestes expectatives que ens imaginàvem, i perquè, d'altra banda, creu que pot ser una solució correcta i adient, alhora econòmica i àgil, a tot el tema d'explotació d'un local d'espectacle, ha preparat, i n'ha seguit ja tot el seu tràmit administratiu, un avantprojecte de llei per a crear un organisme autònom que gestioni aquesta i possiblement altres activitats culturals de la Generalitat. Aleshores, aquest organisme autònom, creat —o millor dit— a crear per aquest projecte de llei, portaria el nom d'Organisme Autònom d'Organització d'Actes Culturals; i si no puc anunciar en aquests moments que el Consell Executiu ha aprovat ja formalment elevar, portar al Parlament aquest projecte, és pel fet que, a conseqüència de la durada real i prevista d'aquest Ple, hi ha hagut la necessitat d'ajornar, de suspendre el final del darrer Consell Executiu, i que en la continuació del Consell Executiu, el senyor Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació presentarà aquest projecte, repeteixo, per ser elevat posteriorment a aquest Parlament. Per tant, jo, en nom del nostre Grup, em permetria proposar, com una esmena tècnica, que el manteniment eventual —en el cas que les senyores i els senyors Diputats abonessin aquesta proposta nostra de mantenir aquesta institució, tan necessària, entenem, per al nostre país i per a la nostra cultura, que és aquest Centre Dramàtic— fos transferit, fos assignat, en fos canviada la seva denominació conceptual, i passés al Capítol quart, sobre transferències corrents, i més específicament, a l'article 45, «Organismes Autònoms Comercials, Industrials o Financers», i encara més concretament, un concepte 451, que digués «Transferències a l'Organisme Autònom a crear per a la gestió d'espectacles culturals.»

El Sr. PRESIDENT: Senyor Escudé, haig de fer observar als senyors Diputats que la proposta que fa ara el senyor Escudé no pot ser admesa a tràmit, i no tenen, per tant, cap valor les seves paraules en aquest aspecte. Perquè pogués ser admès a tràmit aquest canvi, hauria calgut presentar aquesta esmena al seu moment, i caldria encara que fos acceptada per tots els Grups, etc., i evidentment, sense aquests requisits, es tracta simplement d'un desig que expressa el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, acato la seva decisió, però almenys al nivell de Comissió s'havia acceptat que, per motiu tècnic, no es considerés una esmena, una modificació potser, però...

El Sr. PRESIDENT: Fins i tot si és una esmena tècnica, hauria hagut de ser presentada per escrit a la Mesa, i la Mesa llavors ho hauria apreciat. En cap cas, d'acord amb el Reglament, no es pot tenir en compte una esmena expressada verbalment.

El Sr. ESCUDÉ: Moltes gràcies, senyor President. Bé, doncs, per acabar la defensa d'aquest vot particular, nosaltres creiem que potser serà per la transcendència que té aquest tema del teatre. Pensem que Catalunya té una llarguíssima tradició teatral; és una situació mixta: cultural i d'esbarjo, molt important al nostre país. Quan altres mitjans d'expressió artística ens han estat vedats o retallats, el teatre, a part la seva mateixa missió, ha tingut una

activitat de suplència i de promoció cultural. Sigui perquè veiem la premsa, el públic s'ha fet ressò del bon acolliment que ha tingut entre la ciutadania el funcionament que ja ha iniciat —com saben els senyors Diputats— aquest Centre Dramàtic. Sigui perquè fins i tot a través de la premsa a mi m'ha arribat constància que uns Diputats d'un dels Grups que va votar en contra, presenten una interpellació sobre el tema del Teatre Romea, i entre moltes altres coses, evidentment, fan referència a una valoració molt positiva de la seva creació. Serà, potser, finalment, el fet que procedeixi d'una comarca que té una especial i fortíssima tradició teatral, una comarca que compta amb un Institut del Teatre, una comarca que compta amb personalitats del món del teatre, al nivell nacional, de primera importància, com pugui ser en Feliu Formosa, o en Pau Monterde; tot això em dóna confiança que els senyors i les senyores Diputats abonaran aquest vot particular i permetran, mitjançant el seu restabliment, que pugui continuar aquest espectacle, que pugui continuar aquesta activitat de tanta importància, com és la que es porta actualment a través de la utilització del teatre Romea.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? ¿El senyor Armet i el senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ: Sí, en nom del nostre Grup, faria ús d'un torn en contra el Diputat —d'àmplia tradició teatral a la família— Antoni Lucchetti (*Rialles*.)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Lucchetti té la paraula per a un torn en contra. (*Rialles*.)

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, a part de la broma del meu amic i company Ribó, crec que som davant d'un problema greu i davant de coses que són fets consumats. Vull dir que ja és un fet consumat que està en funcionament un teatre a Barcelona, el que se'n diu un Centre Dramàtic Nacional, etc., i aleshores se'ns presenta ara, a primers d'abril, la possibilitat de votar una cosa que ja és en marxa.

Nosaltres vam votar en la Comissió que no a aquest projecte, simplement —no tan simplement— perquè ens sembla que no hi ha encara explicitada, per part de la Conselleria de Cultura de la Generalitat —almenys que nosaltres ho hàgim pogut veure en tota la seva magnitud—, la definició d'una política teatral aquí, a Catalunya. I aquest, per a nosaltres, és el tema principal. A nosaltres, per molts motius, ens sap greu aquesta actitud que prenem davant aquest tema, però pensem que la solució d'una política d'activitat teatral aquí, a Catalunya, no passa per destinar 30 milions al lloguer d'un local en el centre de Barcelona, etc. Sabem que hi ha altres activitats, possiblement, però nosaltres encara no en tenim prou coneixement, no veiem que aquestes activitats estiguin lligades a una política global coherent, i per tant, ens sembla que això és començar la casa per la teulada. Perquè, senyores Diputades i senyors Diputats, el teatre l'hem de considerar com un servei públic, i quan diem això —no voldria entrar una altra vegada en la polèmica d'aquest matí de l'empresa pública—, però quan diem un servei públic no ho veiem com res de burocratització de teatres públics, oficials, o d'una planificació central de l'activitat teatral, sinó tot al contrari. Nosaltres creiem que el teatre té una funció socio-cultural, que aquí a Catalunya l'ha tinguda durant

molts anys, i que l'hem de recuperar; en fi, no em vull estendre en això..., però que això passa, sobretot, per una acció de recuperació, de modernització i —quan tinguem més diners, evidentment— de construcció d'infraestructura teatral, de locals teatrals... que passa, sobretot, per una descentralització i per una gestió democràtica de l'activitat pública teatral, i això no fa referència únicament a les comarques i al Barcelonès, a les altres comarques i al Barcelonès, sinó que fa referència també al centre de la ciutat i als barris, etc. I també, lògicament, fer possibles totes les tendències estètiques i ideològiques que es manifesten en una societat plural com és la nostra.

Per contra, el que se'ns ofereix és destinar fons públics a un lloguer d'un teatre privat per a posar-lo a disposició d'unes companyies, etc. Nosaltres pensem que això no és una política teatral, i per això nosaltres, davant del fet consumat que se'ns presenta, hem de dir que no votem a favor d'això. Hem de dir també, tot i que sigui un torn en contra, que ens abstindrem. Pensem que això és l'actitud que correspon en aquest moment, quan ens trobem davant d'un fet consumat, d'una gestió que ja està en marxa, i que ens agradaria —nosaltres hem presentat una interpellació sobre aquest tema i també, per a anar una mica més lluny i poder discutir més àmpliament aquest tema—, ens agradaria que es definís d'un cop aquesta política teatral de la Generalitat que emmarqui, evidentment, potser— i diem potser perquè potser l'any que ve no haurem de votar el pressupost del Romea, perquè se'ns hagin presentat altres alternatives—, emmarqui, potser, altres activitats en matèria teatral de la Generalitat.

(El senyor Armet demana la paraula.)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Armet. Hi ha un sol torn en contra, senyor Armet. I jo he entès que vostè havia renunciat a favor del Partit Socialista Unificat. Hi ha un sol torn en contra i realment no podem en aquest punt alterar el procediment.

El Sr. ARMET: Senyor President, estic absolutament d'acord amb la decisió de Presidència i, si m'ho permet, en l'explicació de vot nosaltres intervindríem. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Bé, aleshores passem a votació el vot particular del Grup de Convergència i Unió, que representa un increment de despeses respecte al dictamen de 28 milions de pessetes, que seria finançat amb la Secció 19, Capítol 2ⁿ.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el vot particular que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El vot particular número 42 ha estat aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 66 abstencions.

Per a explicació de vot té la paraula, en nom del Grup Socialista, el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Senyor president, senyores i senyors Diputats, en primer lloc voldria recordar que el Grup Socialista va presentar al seu moment una esmena a la totalitat al Departament de Cultura i féu a la Comissió tot un seguit de consideracions de què ara no ha de fer esment. Però sí que ho vull recordar en el sentit següent, que se'ns va dir, des del Departament de Cultura, que havia existit una impossibilitat de desenvolupar una política cultural,

que la nostra crítica era la quantitat de diners esmerçada en cadascun dels àmbits culturals que no corresponien a uns criteris de política cultural coherents. I, en última instància, nosaltres podem arribar a entendre que la Conselleria de Cultura s'ha vist pressionada per tot un conjunt de realitats i de pressions disperses, que s'han desenvolupat en el si de la societat catalana i s'han intentat integrar en un pressupost. Nosaltres, malgrat tot, podem dir que no compartim aquest posicionament o aquest plantejament, però fins i tot admetem que se'ns confessi que ha estat difícil o quasi impossible a nivell de Consell Executiu el desenvolupament d'una política cultural, aspecte que nosaltres creiem que era un aspecte prioritari.

Segon element: el Grup Socialista considera que la prioritat de política cultural, des del punt de vista econòmic, ha de ser elevada, ha de ser important, no hi ha d'haver cap retallada quantitativa, sinó que la potenciació del Departament de Cultura ha de ser al més elevada possible. Quan nosaltres plantejàvem aspectes que feien referència a la consideració del programa de catalanització, el que volíem és que fos al més coherent possible, que el desenvolupessin aquells Departaments, i creiem que tot el que sigui una política de normalització el que requereix és un gran impuls pressupostari, un gran suport pressupostari, i el Grup Socialista sempre li donarà el suport pressupostari. Volia dir això perquè en allò en què sí que no estem d'acord nosaltres és en el plantejament de les polítiques específiques que serveixen per a tancar forats a curt termini d'un conjunt de reivindicacions disperses que s'han desenvolupat en el si de la societat catalana. I aquest és l'exemple que es posa en evidència amb el tema del teatre Romea, que quan nosaltres veiem el tema a la Comissió és un contracte signat, i en aquest Pressupost ens trobem sovint amb tot un conjunt de compromisos signats per la Generalitat que es presenten a l'aprovació pressupostària. No vull dir que això és incorrecte o no, perquè em sembla que és palès per a tots que és absolutament incorrecte. I no voldria aquí entrar en la justificació d'aquesta política, fins i tot amb una certa precaució o una certa cautela en la signatura de contracte, condicionant-ho a l'aprovació del Pressupost. Però ens hem trobat amb una política de fets damunt de la taula.

Així mateix, nosaltres ens vàrem trobar amb un plantejament, pel que feia a la qüestió del lloguer del teatre Romea, en què amb tota la informació que se'ns va donar no es veien clarament quines eren les obligacions que la Generalitat assumia en el tema. No quedava clar. Hi havia tot un capítol d'ingressos previsibles i de despeses previsibles que no estaven ni solament quantificats, i per tant no sabíem el risc global de l'operació. Els documents que se'ns varen donar van ser absolutament insuficients perquè nosaltres poguéssim prendre en consideració el tema. De la mateixa manera que nosaltres la crítica que fariem a l'enfocament de la política teatral coincidiria amb altres manifestacions que aquí s'han desenvolupat. Però aquest no és el tema. Aquí es tracta de justificar un vot d'abstenció, i en aquest cas aquesta abstenció és moguda per la responsabilitat d'un grup que ha mantingut posicions clares i inequívokes i diferenciades de les que pensava el Consell Executiu. I aquesta posició de responsabilitat, en última instància, ha fet front amb una posició d'un cert

grau d'irresponsabilitat en el plantejament de determinats temes que s'han fet en aquest Pressupost.

És per això, i perquè quedi clar que el Grup Socialista potenciarà quantitativament tots els esforços culturals, sempre que s'assoleixin uns objectius, que hi hagi una política cultural global, que hi hagi una política de subvencions cultural neutral, que hi hagi una gradació entre els diferents sectors de la cultura. Dic això per explicar el nostre vot d'abstenció en aquest vot particular presentat per Convergència i Unió.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats. Moltes gràcies, senyor President.

(El senyor Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació demana la paraula.)

El Sr. PRESIDENT: Algun altre Grup? *(Pausa.)* Ah!, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Cultura.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA I MITJANS DE COMUNICACIÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en primer lloc voldria agrair a la Cambra, a tots els Grups, l'especial sensibilitat que han tingut en donar suport al vot particular de Convergència i Unió en aquest fet que fa possible ara la continuïtat d'una actuació determinada d'aquesta Conselleria, tant als que han votat afirmativament, especialment a aquests, és clar, però també, perquè representa un canvi important de la seva actitud anterior, als que s'han abstingut. Això crec que fa possible una política. Se'm demana, però, una explicació d'aquesta política.

Crec que aquesta explicació, evidentment, la mereix la Cambra. Potser ara no és el moment que jo estigui preparat per a fer una explicació global de quina és la política teatral de la Generalitat. De fet, en vaig fer ja un esbós una mica llarg, el 31 de desembre, en una reunió de la Comissió en què vaig parlar de tots els temes de la Conselleria, però que no es va publicar perquè en aquells moments no es publicaven les preguntes fetes als Consellers en Comissió. De fet, però, el que voldria dir és que tota la política teatral d'aquesta Conselleria i, per tant, de l'Executiu de la Generalitat no consisteix només en el lloguer, en l'arrendament del teatre Romea, que, de fet, és un arrendament, no solament d'un local, sinó d'un local i dels seus serveis, del personal que l'atén, i que, a més a més, està destinat precisament a donar possibilitats a tota mena de grups, no solament a dirigir la política teatral a partir d'una programació nostra, sinó a oferir a tots aquells grups que, amb un mínim de condicions i de possibilitats, en tinguin la necessitat, un lloc públic, com el Romea, per a actuar. I si ara hi actua un grup, demà ho farà un altre, d'una altra tendència estètica. En general, el que nosaltres no farem pas és posar-hi companyies que tinguin el lucre com a única finalitat, sinó simplement tot allò que representi una contribució a la nostra reconstrucció cultural en el camp del teatre. Però, a part d'això, en aquest mateix Pressupost, que inicialment es trobava en la partida de catalanització i que ara s'ha passat definitivament a partides d'aquesta Conselleria, hi ha 25 milions de pessetes de suport al teatre català, amb les quals es pensa portar aquestes mateixes companyies o d'altres que actuaran en el Romea a Barcelona, a totes les comarques de Catalunya, amb acords amb els ajuntaments o amb aquelles entitats culturals que disposin d'infraestructura per a poder dur a terme espectacles tea-

trals. D'altra banda, nosaltres en el camp del teatre comptem també amb les transferències que arribaran de l'Estat. Pensem que el Pressupost que nosaltres hem presentat aquí, a la Generalitat, és un pressupost que complementa les transferències que rebem de l'Estat i que cada una de les partides és justificada perquè, en les partides que vénen de l'Estat, aquestes activitats específiques de la nostra cultura no hi figuren, i que no té sentit analitzar només el Pressupost que s'ha portat en aquest Parlament a l'aprovació sense tenir en compte aquelles partides. Evidentment som nosaltres els qui podem donar les dades. El conjunt és el que compta. Les partides que l'Estat tenia fins ara per al suport del teatre vindran transferides, o haurien d'haver vingut ja, però, de fet, sembla que han de venir d'un moment a un altre. I és el complement d'aquestes partides, que són importants, més aquestes que aprova aquest Parlament allò que dona o pot donar un suport a una política teatral coherent. De fet, només analitzar un sol punt no és una política teatral. Això és una mica una explicació.

Nosaltres estem en aquests moments, ja ho vaig jo anunciar fa uns mesos, elaborant el llibre blanc, en el qual hi ha d'haver una anàlisi de tots els nostres projectes culturals de cara, no solament a aquest exercici, sinó de cara als possibles tres o quatre anys vinents, o sigui, acabar més o menys la legislatura, i aquí es veurà exactament, en detall i amb extensió i amb valoracions, quina és la nostra política cultural. En tot cas, m'ofereixo, sempre que sigui necessari o que ho cregueu convenient, a tornar a presentar-me davant de la Comissió de Cultura i de donar-hi les explicacions que convinguin sobre política teatral. En tot cas, a mi em sembla que ara em toca repetir un agraïment a la Cambra perquè, malgrat tot, malgrat aquestes reserves que ha presentat, ha aprovat una partida que farà possible la continuïtat del teatre català en el local de més tradició teatral catalana de Barcelona.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot té la paraula el Diputat senyor Pedrós, del Grup Centrista.

El Sr. PEDRÓS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, tant el Diputat senyor Escudé com el Conseller senyor Cahner han alleugerit la nostra explicació de vot quant a llargada. Perquè és molt clar que cap Grup parlamentari en cap moment, ni a nivell de Comissió ni a l'hora del Ple, no està en contra de cap activitat cultural, ni menys encara en el tema concret que ara estem debatent, que és el lloguer del teatre Romea. El que va succeir, i els canvis han estat una mica paradoxals, els canvis de posició dels grups parlamentaris, és que a l'hora de la Comissió ens van trobar davant d'una irregularitat administrativa, una irregularitat administrativa que, no sé si és prou adequat fer-ho, però jo m'atreiria a qualificar de greu. Aleshores, crec que successivament anem cometent errors, i aquesta tarda n'hem comès un altre. I per això ens hem abstingut.

És a dir, en primer lloc, és molt clar que, de fet, estàvem davant la creació d'un organisme autònom i aleshores aquests lloguers no podien anar en el Pressupost, de la manera com estaven plantejats. Aquesta és la raó per la qual el nostre Grup, a l'hora de la votació de la Comissió, no va acceptar la xifra que inicialment havia sol·licitat el Consell

Executiu. La solució, òbviament, és crear un organisme autònom. El senyor Escudé ja ens ha dit que hi ha un avantprojecte per a resoldre-ho. El que succeeix és que nosaltres ja havíem manifestat diverses vegades que la nostra línia de col·laboració per a resoldre aquest tema hauria estat que avui haguéssim deixat tal qual el Dictamen de la Comissió i que després, i com a conseqüència que prosperés l'avantprojecte amb les degudes esmenes i modificacions, tinguéssim un projecte de llei, una llei, que haguéssim creat l'organisme autònom —aquest és més ampli que les activitats del Teatre Romea, cosa que ens sembla molt bé—, i aleshores nosaltres no hauríem regatejat cap tipus de suport per a posar en marxa un crèdit extraordinari de la quantia que fos necessària per a dotar adequadament aquesta partida.

El que succeeix és que ara ens trobem davant d'un perill, i jo ja em plantejo un dubte: si el lloguer començava l'1 de març, jo voldria saber si és que s'ha pagat o no s'ha pagat i amb càrrec a quina partida i com la intervenció ha autoritzat la disposició de fons corresponents. En segon lloc, i aquest és a la tercera línia, crec, d'anar complicant el tema, en el moment en què hem aprovat uns lloguers que ha de pagar la Generalitat però no l'organisme autònom, necessàriament ens trobarem que no es podran lliurar els pagaments amb càrrec a la partida que ara el Parlament ha aprovat en el pressupost, sinó que ens tornarem a trobar en el tema de la solució que plantejava, però que després no estava formalment ben documentada, el senyor Escudé, que era la línia de solució correcta: ara ens trobem que no tindrem diners per a transferir a l'organisme autònom el dia que estigui creat, i en canvi estem tenint uns sobrants de lloguers que la Generalitat no podrà pagar directament. És a dir, em preocupa realment perquè som davant d'un problema important. La línia de solució no és aquesta, fora que, per buscar una solució peculiar d'aquesta naturalesa, esbotzem el que ha de ser el contingut correcte de la Llei de Finances Públiques de la Generalitat, perquè aquests tipus de transferències entre dos capítols diferents, òbviament amb conceptes econòmics diferents, i la Llei General Pressupostària actualment vigent i la Llei de Finances Públiques de Catalunya permetran resoldre el tema. És a dir, crec que anem cada vegada complicant més el tema. En definitiva haurem d'acabar, com a conseqüència de la llei que s'aprovi que representarà més despesa, regularitzant la situació pressupostària perquè ara no la tenim regularitzada, com no la hi teníem abans en el projecte original. Per tota aquesta raó, i no per cap d'altra, nosaltres ens hem abstingut a l'hora de votar aquest vot particular o una esmena refeta de Convergència sobre aquesta quantitat.

Moltes gràcies, senyors.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, el Diputat senyor Fornas, en nom d'Esquerra Republicana.

El Sr. FORNAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breu, perquè nosaltres vam presentar una esmena de supressió que, com moltes altres esmenes, per a nosaltres han estat esmenes d'informació. A la Comissió se'ns va donar un detall bastant aprofundit de quina era la política teatral que volia seguir el Consell Executiu. Ara bé, nosaltres, el que creiem —i en això se'ns va donar una promesa verbal..., el Conseller, actualment, doncs, ens ha

dit que això anirà bé— és que es constituís un organisme autònom, perquè realment el que nosaltres creiem és que el Consell Executiu, l'Administració, no pot fer d'empresari directe perquè d'aquesta manera nosaltres no podem saber quins són els ingressos, quines són les despeses i, dintre de la política cultural que se segueix, quins són els resultats que es poden obtenir. De manera que nosaltres, amb aquesta promesa, hem votat afirmativament aquesta esmena i esperem que es porti a terme aquesta voluntat del Consell Executiu.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a l'esmena 51, esmena de modificació presentada pel Grup Socialista al Concepte 231 de la Secció 08, Servei 01. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: No señor President, vamos a anunciar una retirada de todo un grupo de enmiendas, todas las que hacen referencia al artículo 23 y 24, y concretamente son las enmiendas 51 hasta la 57, y de la 59 hasta la 63, ambas inclusive, por supuesto.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Així, doncs, queden retirades les esmenes 51, 52, 53, 54, 55, 56 i 57, i després 59, 60, 61, 62 i 63. Aleshores, hem arribat al vot particular número 58, del Grup de Convergència i Unió que fa referència al Concepte 241 de la Secció 07, Servei 01, que representa un augment de despeses d'un milió de pessetes, que en el cas d'ésser aprovat significaria una reducció de la quantitat equivalent, un milió de pessetes, de la Secció 19, Capítol II.

Per a defensar aquest vot particular té la paraula el Diputat senyor Fonolleda.

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, des de l'escó per anunciar en nom del nostre Grup que retirem aquesta esmena, aquest vot particular.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, moltes gràcies. El vot particular queda retirat. Aleshores, segueix el vot particular número 64, també del Grup parlamentari de Convergència i Unió, que significa un augment de cinc milions de pessetes en el Concepte 251, Secció 1, Servei 1. En aquest cas, el finançament seria amb una baixa equivalent de la Secció 19, Capítol II. Per a defensar el vot particular té la paraula el Diputat senyor Escudé. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Ai!, senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, faré aquesta defensa des de l'escó, perquè serà molt breu. Es tracta de mantenir la quantitat tal com estava pressupostada, és a dir, a vuit milions sis-cents cinquanta mil pessetes per a estudis i dictàmens del Departament de Presidència. Concretament, es tracta dels següents: en aquest Departament de Presidència cal preveure l'activitat de tres organismes, que són: la Comissió Jurídica Assessora, l'Institut d'Investigacions Econòmiques i la Comissió Mixta, que de fet es desdobla en dues, la Comissió de Traspassos i la Comissió de Valoracions. Aquests organismes, per a desenvolupar les seves activitats, es veuen obligats, en lloc de contractar personal, que seria posar unes càrregues fixes a l'Administració, a encarregar, en canvi, estudis i dictàmens a persones externes alienes al Departament, expertes en el tema. Concretament, els projectes que hi ha per a l'exercici 1981 són: encarregar un llibre blanc sobre les conseqüències de la integració d'Espa-

nya en el Mercat Comú per a Catalunya, i això per un import de quatre milions de pessetes; per a informes de la Comissió de Transferències, un milió de pessetes; per a informes a la Comissió de Valoracions, un milió sis-centes cinquanta mil, i per a la Comissió Jurídica Assessora, dos milions de pessetes, que sumen els 8.650.000 als quals m'he referit abans. Recordo a la Cambra que aquesta esmena del Grup Socialista es va argumentar com —era una esmena de supressió— per manca d'informació. Creiem que la informació que he donat és prou clara i exhaustiva perquè quedi compensada aquesta falla. També, en el cas del Grup Centrista, que es demanava una disminució, em sembla que l'explicació que s'ha donat és prou detallada perquè algun d'aquests pogués reconsiderar la seva posició.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, algun Grup parlamentari vol exercir el dret d'esgotar un torn en contra a aquest vot particular? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra; per tant podem passar directament a la votació.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el vot particular defensat pel senyor Subirà, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El vot particular número 64 ha estat rebutjat per 49 vots a favor i 61 en contra.

Passem ara al vot particular número 65, també del Grup de Convergència i Unió, que proposa un augment de tres milions al Concepte 251 de la Secció Segona, Servei 01 del Pressupost. El finançament seria fet també amb una baixa de tres milions de la Secció 19, Capítol II. Per a defensar-lo, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Sí, senyor President. Si no hi tingués inconvenient, ho faria des de l'escó, i aprofitaria aquesta intervenció de defensa d'aquest vot particular que apareix sota el número 65 per a anunciar, al mateix temps, la retirada del vot particular, que és el número 5 del nostre Grup i que apareix reflectit aquí sota el número 66, igual que el vot particular nostre, número 6, que apareix sota el número 67. Dos vots particulars que també es refereixen a aquesta Conselleria, o sia, a la Conselleria de Governació.

I aquesta situació de manteniment i de defensa del vot particular número 65, i retirada, alhora, dels 66 i 67, obeeix al fet que en tots tres Conceptes de les diverses Direccions Generals, apareix realment un programa carregat d'estudis i dictàmens, però és que el Conseller, o la Conselleria, es troba en una situació d'impossibilitat absoluta de poder reduir, de poder acceptar la reducció que a nivell de Comissió es va fer en el Concepte 251 de la Secció 01/02, o millor dit, 02/01. I això obeeix al fet que, entre altres estudis i dictàmens, n'hi ha tres d'una gran transcendència —així ho creu el nostre Grup—, els quals dictàmens i estudis fan impossible la seva realització, entenem, amb la partida migrada com ha quedat, com ha sortit de Comissió.

Concretament, d'aquests tres estudis principals, un d'ells fa referència a una enquesta a tots els municipis de Catalunya per tal de conèixer la situació de cadascun d'ells quant a infraestructura, equipaments i altres serveis. L'objectiu, evidentment, seria obtenir més dades de les que

es tenen actualment, per a fixar els criteris de la confecció del Pla d'Obres i Serveis de l'any vinent.

D'altra banda, el segon estudi important és el de la confecció d'informes tendents a elaborar l'escut dels municipis de Catalunya que ho sol·licitin, a efectes de confeccionar —i això ja es va explicar amb detall a nivell de Comissió— un armorial complet dels municipis de Catalunya, i en darrer lloc, però en primer lloc quant a transcendència, la preparació d'un gran estudi, d'un gran treball, que portarà el nom del Llibre Blanc de la Seguretat Ciutadana, sobre la situació de la delinqüència, i previsions sobre el model de policia que entenem que ha de tenir Catalunya.

Crec que les senyores i els senyors Diputats, amb aquesta breu explicació dels principals treballs que haurien d'anar carregats en aquest Concepte 251, de la Secció 02/01, justifiquen plenament de retornar la partida pressupostària en qüestió a la quantia que tenia en un principi, de sis milions de pessetes, i per tant, en aquest sentit, demano que els senyors Diputats i senyores Diputades vulguin votar a favor d'aquest vot particular.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun Grup desitja parlar en contra del vot particular defensat pel senyor Escudé? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Per tant, podem passar directament a la votació.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el vot particular, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El vot particular número 65 ha estat rebutjat per 50 vots a favor i 61 en contra.

Passem ara al vot particular número 68, també del Grup de Convergència i Unió, que proposa un increment d'1.500.000 pessetes en el Concepte 251, de la Secció 3, Servei 01. El finançament seria obtingut amb una baixa correlativa de la Secció 19, Capítol II. Per a defensar aquest vot particular té la paraula el Diputat senyor Pi-Sunyer en nom del Grup proponent.

El Sr. PI-SUNYER: Senyor President, el Grup de Convergència i Unió retira els vots particulars números 68 i 75.

El Sr. PRESIDENT: 68 i 75?

El Sr. PI-SUNYER: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, passem, doncs, al vot particular número 69, també de Convergència i Unió, que proposa un increment de 16.064.350 pessetes en el Concepte 251 de la Secció 4, Servei 01; el finançament seria obtingut amb una reducció de la mateixa quantitat de la Secció 19, Capítol II. Per a defensar aquest vot particular té la paraula el Diputat senyor Pi-Sunyer.

El Sr. PI-SUNYER: Des de l'escó, també. Volia referir-me a aquest vot particular perquè és referent als estudis i dictàmens del Departament d'Ensenyament, i va sofrir en la Comissió una reducció molt dràstica de la meitat, pràcticament, i evidentment, el Departament d'Ensenyament és un Departament que ha rebut unes responsabilitats extraordinàries, com se sap, a base dels traspassos. Aquest Departament d'Ensenyament es troba en aquest moment que ha d'enfocar tota la seva política i saber exactament quina és la situació en què s'han trobat, han arribat aquests traspassos, i per tant ens fa l'efecte que una de

dues: o s'ha d'admetre que el Departament d'Ensenyament necessita uns recursos per tal de fer simultàniament una sèrie d'estudis que són inajornables, o si no se li donessin aquests recursos, llavors, ens trobaríem que correríem el risc claríssim que s'hagi de continuar mantenint l'estatu quo en molt casos, i per tant, tenint el tipus d'educació en l'ensenyament bàsic i en el secundari que molt sovint no ens ha complagut, però que evidentment mal podríem canviar si desconeixem la realitat. Nosaltres vam tenir en la Comissió l'oportunitat de fer repartir als diferents Grups parlamentaris els títols dels diferents estudis que es creia que era important d'emprendre; de totes maneres, per a refrescar la memòria de les senyores i senyors Diputats, crec que potser seria útil que repetís aquests títols en aquest moment. Es tracta, en realitat, com a estudis previstos pel al 1981 pel Departament, de diagnòstic i directius de les construccions escolars de Catalunya, que costaria un estudi de 5 milions de pessetes; distribució sociolingüística de la població a Catalunya, 4 milions de pessetes; factors i dimensions de l'atur, entre els joves graduats, 4 milions de pessetes; distribució territorial dels centres universitaris a Catalunya, 3 milions de pessetes; els costos de l'ensenyament al BUP, 2 milions de pessetes; els costos de l'ensenyament a la Formació Professional, 2 milions de pessetes; els costos de l'educació especial, 2.500.000 pessetes; estudis per a la formació d'adults, 3 milions de pessetes; i llavors quatre estudis que són una investigació sobre l'aprenentatge per tal de posar a punt una metodologia adequada per a la formació d'adults, i per a la recuperació de l'escolaritat obligatòria, estudis sobre continguts i sobre metodologia per tal d'iniciar l'aplicació del Conveni 140 de l'OIT sobre llicència parada d'estudis, estudis sobre el tipus de formació que han de rebre els professors especialistes en l'ensenyament de grups, programació de cursos d'extensió universitària oberts a tots els adults sense cap discriminació d'estudis previs. Després tenim el gran mapa escolar de l'EGB, del BUP i de Formació Professional, que serien 4 milions més de pessetes, i els informes i dictàmens que són necessaris sobre els llibres de text que autoritza la Generalitat, que requeriria 3.064.350 pessetes. Ateses la importància d'aquest programa i la importància sobretot per la incidència que té sobre el futur del nostre país, jo demanaria a les senyores i senyors Diputats que volguessin reconsiderar la presa de posició de la Comissió i que votessin favorablement aquest vot particular. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Passem, doncs, directament a la votació.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el vot particular que ha defensat el senyor Pi-Sunyer, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El vot particular número 69 ha estat aprovat per 53 vots a favor, 35 en contra i 27 abstencions.

El senyor Martín té la paraula per a explicació de vot en nom del Grup Socialista.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Ha pogut sorprendre els senyors Diputats i les senyores Diputades, senyor President, que el nostre Grup, en un paquet de tema que afecta

el que en el Pressupost presentat pel Govern eren estudis i dictàmens emesos per persones alienes als diferents Departaments, i que hem adoptat sempre, tant a Comissió com a Plenari, una posició —fins ara— d'oposar-nos al que era una partida global —al nostre entendre— clarament engreixada, i sense una justificació explícita de la seva aplicació durant l'exercici; podria sorprendre, dic, el nostre vot, abstenció, únic que farem en aquest paquet de dictàmens i estudis emesos per persones alienes al Departament. I hem fet aquest vot d'abstenció amb una finalitat clara, i és que malgrat no estar d'acord tampoc amb aquest vot particular, ni per tant amb la quantitat fianl que preveia el Pressupost presentat pel Govern, en aquest Departament, sobre aquest tema, hem volgut que guanyés, hem volgut que guanyés el que plantejava el Govern. Per què? Hem volgut que guanyés perquè efectivament som sensibles al fet que, malgrat que creiem que no es fa la política adient en aquest àmbit, convé que la Conselleria tingui el màxim de mitjans i no es pugui després excusar dient que el Parlament no li ha donat aquests mitjans per a fer-ho. Creiem que és injustificable el tema, no es poden dir 4 milions per a fer el mapa sociolingüístic de Catalunya, de cap de les maneres, no és justificable. Es necessiten molts més milions, es necessita entre altres coses, entenem nosaltres, incloure aquest tema, o haver tingut la previsió d'incloure aquest tema a l'enquesta poblacional de l'any 80 a Catalunya. No s'ha inclòs aquest tema, no és inclòs i ja s'està fent aquest cens, s'està redactant aquest cens per a moltes famílies de Catalunya, només amb la pregunta si s'entén o no s'entén el català.

De manera que és per aquesta raó, per estalviar-nos després justificacions o excuses d'una mala política feta, que hem donat vist-i-plau o llum, amb la nostra abstenció, a aquest punt concret d'aquest paquet global d'estudis i dictàmens emesos per persones alienes al Departament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup Centrista, té la paraula per a explicació de vot el Diputat senyor Capdevila.

El Sr. CAPDEVILA: Senyor President, nosaltres, això no obstant, hem mantingut el mateix criteri que venim mantenint al llarg d'aquestes votacions sobre vots particulars presentats per Convergència i Unió als diferents Departaments, i que fan referència a estudis i dictàmens per persones alienes als Departaments. Ho he mantingut, senyor President, senyores i senyors Diputats, perquè aquest ha estat un tema, com tots els temes evidentment, i com els altres articles, debatut al llarg de les sessions de la Ponència, i a les sessions de les Comissions. No cal remarcar, perquè els senyors Diputats ho van sentint, i tenen, d'altra banda, la llista al davant, com no se suprimeixen absolutament, sinó que es redueixen les partides, tampoc no uniformement, algunes menys, altres més, la qual cosa vol dir que ha estat considerat prèviament en el si de la Comissió, i ha estat valorat. D'altra banda, cal observar que això és congruent amb el que tantes vegades s'ha dit: que si hi ha una mala política de funció pública de part de la Generalitat, si s'està contractant potser no degudament, si d'altra banda això es denuncia, perquè es diu que és veritat, creiem que són elements personals suficients per a portar a terme tants i tants estudis, dictàmens que hom pretén

encarregar a persones alienes a les Conselleries respectives. Per tant, nosaltres no tenim cap por ni cap complex, i —perdó, no és que el Portaveu socialista hagi dit això— però ho aplico almenys al nostre Grup, que se'ns pugui dir que si no s'ha fet això o allò altre, perquè han retallat aquesta o l'altra partida; creiem que això no és així per dues raons: primera, perquè hi ha elements suficients dins de les Conselleries per a realitzar aquesta feina; d'altra banda, se'ls paga perquè la realitzin, són elements que concorden amb ells, a part de Departaments específics d'estudi, o de preparació de dictàmens com pot ser una Secretaria General Tècnica, ara que conflueix en ells la doble qualitat de personal actiu, i d'altra banda de personal d'estudi o personal adscrit a dictàmens. En segon terme, perquè creiem, repeteixo, que aquests estudis que es realitzen o que es proposen no fa falta que es realitzin absolutament tots dintre del mateix període. Per tant, repeteixo, senyor President, senyores i senyors Diputats, que nosaltres hem votat en contra d'aquesta proposta per tal com entenem que, junt amb aquesta, hi ha altres matèries que podríem considerar també importants dins la Conselleria: la que ha procurat abans per part de la Presidència, etc. Per tant, senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta ha estat la intenció i la clara explicació del nostre vot.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup del Partit Socialista Unificat, té la paraula per a explicació de vot el senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ: No, la Diputada senyora Teresa Eulàlia Calzada.

El Sr. PRESIDENT: Ah! La Diputada senyora Teresa Eulàlia Calzada.

La Sra. CALZADA: Senyor President, senyores i senyors Diputats. En primer lloc per explicar el nostre vot sobre aquesta qüestió, que hem votat negativament en aquest vot particular, però que no ho hem fet amb alegria, ans al contrari, ho hem fet amb un cert sentiment de tristesa, perquè en aquest Departament nosaltres creiem que aquesta Conselleria, la Conselleria d'Ensenyament, té una enorme i transcendent importància social, ha de desenvolupar una gran activitat, i per això, quan vam veure els pressupostos presentats pel Consell Executiu, ens vam fixar que en aquest Departament hi havia una partida alta, sobretot en relació amb aquest mateix Concepte per als altres Departaments, que era el d'estudis, dictàmens emesos per persones alienes, de 33 milions, però que a més a més hi havia un altre Concepte que també incloïa aspectes d'estudis a realitzar, de treballs a realitzar per persones alienes al Departament, que era de 13 milions, que és el Concepte de després del primer.

Nosaltres vam presentar una esmena de reducció d'aquesta partida, destinada fonamentalment a recaptar informació sobre què volien dir aquests treballs, quin era i el tipus de temes que havien de realitzar aquests treballs. El Departament d'Ensenyament ens va donar aquest llistat de temes, ens el va presentar a la Comissió, i nosaltres els hem estat mirant; avui mateix el Diputat senyor Pi-Sunyer ens ha fet la lectura d'aquests temes. Aquí se'ns plantegen dos problemes fonamentals: el primer és el llistat d'aquests temes. I diria que si vostès recorden els que ens ha llegit el Diputat senyor Pi-Sunyer, veiem que hi ha uns temes que

no són específics de la Conselleria d'Ensenyament; és evident que tots els temes afecten la qüestió educativa, i que totes les qüestions educatives afecten el conjunt de la societat, però hi ha uns temes que no són específics d'aquest Departament. Per exemple, la distribució sociolingüística en general no afecta aquest Departament, si de cas afectaria la distribució sociolingüística de la població escolar o el professorat, i, per tant, voldria dir que això requeriria una partida diferent de la que expressa aquest títol.

Hi ha un altre tema, que és factor i dimensions de l'atur entre els joves i graduats. Això afecta ensenyament, com tot, però no és específic del Departament d'Ensenyament perquè això afectaria el servei d'ocupació de la Conselleria de Treball, que per això ha estat creat i que per això també té una partida corresponent a aquests estudis en la qüestió de l'atur.

Un altre dels temes: la distribució territorial dels centres universitaris a Catalunya. Estem absolutament d'acord que aquest estudi s'ha de realitzar, però és que si jo no vaig equivocada fa més d'un any que el Departament d'Ensenyament ha iniciat ja aquest estudi. Per tant, o és continuació d'un estudi ja iniciat, que ja estava pressupostat, o bé...; és a dir, que aquí hi ha un problema, no de fons ni de la quantitat de dies ni de la importància que té per a nosaltres el tema educatiu, sinó un problema, jo diria, d'una certa —i perdonin la Conselleria d'Ensenyament i els seus representants que són aquí—, d'una certa superficialitat en el llistat d'aquests temes. I, en canvi, n'hi ha uns altres, que per a nosaltres són absolutament importants, com és el de l'educació pre-escolar, de què no es parla: ¿és que no cal l'educació pre-escolar a Catalunya? Hi ha uns altres temes com, per exemple, la reforma de l'ensenyament mitjà, que té uns problemes immensos, que els nostres adolescents fan uns estudis que no sabem per què serveixen, i aquests temes no surten en aquest llistat d'aquests estudis necessaris de fer, però que en la mesura que hi ha un cert «décalage» entre el que nosaltres considerem necessitats d'estudis en el camp educatiu i la proposta que ens ha presentat el Consell Executiu en aquest Departament, és pel que creiem que no podia justificar-se una quantitat tan considerable com la de 33 milions.

Gràcies, senyor President.

(L'H. Sr. Conseller d'Ensenyament demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo no pensava parlar-los avui en relació amb aquest tema, perquè entenc que el Diputat senyor Pi-Sunyer ha donat unes explicacions que reflectien el punt de vista del Departament en relació amb els estudis que nosaltres havíem pressupostat per a aquest exercici parlamentari.

És clar que aquests estudis que ha enumerat el Diputat senyor Pi-Sunyer no són ni tots els que caldria fer ni tots els que s'estan fent, sinó que són estudis als quals en aquests moments nosaltres pensem que cal destinar les partides pressupostàries específiques, perquè no es poden realitzar a través del Consell d'Ensenyament i de les ponències corresponents ni poden ser realitzats per altres mitjans.

Jo agraeixo molt el vot dels parlamentaris que ens han ajudat a tirar endavant aquesta partida pressupostària, així com l'abstenció del Grup Socialista, a la qual es referia el Diputat senyor Martín i Toval.

Jo crec que no es tracta tant de donar els mitjans perquè després la Conselleria no pugui trobar explicacions específiques ni pugui exposar-se amb actuacions no fetes, sinó que jo crec que es tracta de donar els diners necessaris per tal que es puguin prendre les decisions necessàries amb els elements determinants i suficients per a poder prendre aquestes decisions.

Jo els voldria dir a vostès que si aquesta partida pressupostària hagués estat reduïda al 50%, jo hauria tornat totalment preocupat avui a casa meua, perquè jo no sabia què escollir, si el que caldria realitzar era l'estudi de costos de l'ensenyament al BUP, o l'estudi de costos de l'ensenyament a la formació professional, o els costos de l'educació especial, jo no hauria sabut què triar entre els uns i els altres, perquè tots aquests estudis, en aquest moment, són necessaris.

D'altra banda, el que els vull dir és que aquesta política d'estudis no correspon a una improvisació aleatòria del Departament, sinó que aquesta és la seqüència d'uns estudis que ja es van iniciar en èpoques anteriors, en època de la Generalitat provisional.

Jo els voldria recordar que el Departament d'Ensenyament i Cultura, aleshores, va realitzar uns estudis dels costos de l'Educació General Bàsica a Catalunya, de les escoles públiques, que és un estudi que nosaltres estem utilitzant, que s'està utilitzant, que era un estudi necessari, com en aquests moments són necessaris els estudis de costos del BUP, de la formació especial, de la formació professional i aquests estudis de la formació d'adults. Aleshores, el que jo els voldria dir és que la utilització de quelcom més del mig per mil del pressupost per a estudis, em fa l'efecte que no és un pressupost exagerat, em fa l'efecte que en els governs moderns, en els governs contemporanis, les coses s'han de realitzar després d'haver-les pogut estudiar, després d'haver pogut fer que hi treballassin els tècnics més adequats en cada cas; això és el que nosaltres proposem de fer, això és el que farem, i, per tant, jo agraeixo als parlamentaris la seva comprensió en aquest sentit i els dono la garantia que aquests estudis es realitzaran amb el rigor adequat i amb les persones més eminents per a realitzar-los.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Cap més explicació de vot? (*Pausa.*) Passem aleshores al vot particular número 70, del Grup de Convergència i Unió, també referent al Concepte 251, és a dir, estudis i dictàmens, en aquest cas de la Secció 06, Servei 06, i que demana l'augment de 2.500.000 pessetes en la consignació. El finançament provindria també de la Secció 19, Capítol II.

Per a la defensa d'aquest vot particular, té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, per anunciar que retirem aquest vot particular.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirat.

Passem, doncs, al següent, al vot particular número 71, que fa referència al mateix Concepte, en aquest cas a la

Secció 08, Servei 01, i que demana l'augment de 400.000 pessetes, proposant la baixa, en aquest cas, també de la Secció 19, Capítol II, per la mateixa quantitat.

Per al vot particular número 71, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Si m'ho permet, senyor President, només intervinc als efectes d'anunciar la retirada d'aquest vot particular.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirat.

Respecte al vot particular número 72, haig d'indicar que hi ha uns errors tant en el resum distribuït als senyors Diputats, on s'indiquen les xifres de 5.550.000 pessetes en el Dictamen de la Comissió i de 10.550.000 pessetes en l'esmena, quan en realitat es tracta de 550.000 en el primer cas, és a dir, la xifra del Dictamen, i 5.550.000 la que proposa el vot particular. D'altra banda, hi havia hagut ja un error en el Dictamen imprès, és a dir, en la llista d'esmenes i vots particulars; millor dit, no, no, en el Dictamen imprès en el *Butlletí* 26, pàgina 714, error que començava pel fet que en la segona columna d'aquesta pàgina faltava l'encapçalament, havia d'haver-hi «13. Departament de Justícia», i després, aleshores, amb les baixes al 13/01, Concepte 251, calia llegir 5.000.000 en la primera columna i 550.000 pessetes en la segona columna.

Bé, restablerts aquests errors, doncs, podem passar al vot particular 72, del Grup de Convergència i Unió, que demana un augment de 5.000.000 de pessetes en aquest Concepte 251, de la Secció 13, Servei 01, finançat per una baixa de la mateixa quantitat a la Secció 19, Capítol II.

Per a defensar el vot particular, té la paraula el Diputat senyor Pibernat. (*Remor de veus.*) Ah!, perdó, hi ha presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat una esmena transaccional —no és en aquest cas una esmena tècnica, sinó una esmena purament transaccional—, que proposa augmentar la quantitat fixada en el Dictamen en 550.000 pessetes, augmentar-la a 2.750.000; és a dir, quedar-se aproximadament a mig camí. És que el Grup que ha presentat el vot particular accepta aquesta esmena transaccional?

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, si aquesta esmena transaccional fos acceptada per la Cambra, nosaltres estariem disposats a retirar la nostra esmena.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ¿és que tots els altres Grups parlamentaris estan d'acord que sigui tramitada aquesta esmena transaccional? (*Pausa.*) No hi ha oposició; per tant, doncs, queda retirat el vot particular i queda acceptada aquesta esmena transaccional.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI: Amb molts pocs segons, senyor President, això és el resultat d'una votació en Comissió d'esmenes, moltes vegades, globalment. Aquesta, vam reduir la quantitat proposada pel Consell Executiu al 10%; és, òbviament, una reducció molt forta, fruit del nostre zel en la Comissió, i consultats la resta de Grups ens hem adonat que això era una certa exageració i hem proposat, d'acord amb els altres Grups, aquesta proposta de reducció al 50%.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Hi ha algun torn en contra? (*Pausa.*) No hi ha torn en contra, podem, doncs, passar directament a la votació de l'esmena transaccional

que acaba de defensar el senyor Lucchetti. Repetixo, ja que es tracta d'un text que vostès no tenen davant seu, que l'esmena proposa augmentar la quantitat indicada al Dictamen, que era de 550.000 pessetes, i passar-la a 2.750.000. Suposo que aquest augment haurà d'ésser finançat —el senyor Lucchetti no ho ha dit— també per la Secció 19, Capítol II, com de costum.

Molt bé. Aleshores, els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin con contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'esmena transaccional ha quedat aprovada per la unanimitat dels presents.

I passem ara a l'esmena número 73, esmena de modificació presentada pel Grup Centrista. Es refereix també al Concepte 251 d'estudis i dictàmens i, en aquest cas, a la Secció 15, Servei 01.

El Sr. PEDRÓS: Retirem l'esmena, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retiren l'esmena. Aleshores, l'esmena queda retirada.

Passem, doncs, al vot particular número 74, del Grup de Convergència i Unió que fa referència, també, al Concepte 251, de la Secció 16, Servei 01.

L'esmena proposa un augment d'1.984.500 pessetes en aquest Concepte, augment que quedaria finançat per una baixa correlativa de la Secció 19, Capítol II. Per a defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Sí, senyor President, des de l'escó, i aprofitaré el torn a favor d'aquest vot particular de modificació número 74 —que és el 24 del nostre Grup— per a anunciar la retirada del vot particular nostre, del nostre Grup, número 25, que és el 76 en la numeració que han fet els serveis tècnics del Parlament, i que correspon a la mateixa Conselleria.

Aleshores, mentre —com acabo de dir— en el Concepte 251/2 retirem l'esmena 76, mantenim la número 74 perquè entenem que la quantia a què ha quedat reduïda com a fruit del Dictamen de la Comissió és netament insuficient per a fer front a les necessitats d'aquesta partida. No em voldria estendre amb una consideració genèrica pròpia d'aquest Concepte 251, comú a totes les esmenes i a tots els vots particulars que mantenim, que és el fet conegut —per tant ho diré només breument— que modernament molts administrativistes tendeixen a diferenciar entre el que se'n diu «administració de gestió» i «administració d'emissió».

L'administració de gestió és aquella purament i exclusivament burocràtica que fan exclusivament els funcionaris dels Departaments de l'Administració, mentre que la d'emissió és la de preparar, la d'emetre informes i dictàmens.

Aquesta característica, com en els altres Departaments, sorgeix en el Concepte 251 d'aquest Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Però és que de forma específica i addicional a aquests criteris generals que fan que per raons d'eficàcia i de cost sigui millor la utilització d'estudis, dictàmens emesos per persones alienes en alguns casos, aquí ens trobem que sovint es tracta d'honoraris professionals que perceben notaris, censors jurats de comptes, dissenyadors, arquitectes, aparelladors, etc., i altres professionals per tasques concretes de cara a la

Conselleria. Cal tenir en compte, per cert, que d'acord amb la Llei o Reglament de contractes de l'Estat, cal fer escriptura pública de tot contracte a partir de tres milions de pessetes i, per tant, també en aquesta partida s'inclouen els honoraris —com hem dit— dels senyors notaris.

Per tot això, entenem que davant la insuficiència deixada pel Dictamen de la Comissió en aquest concepte i que és objecte d'aquest vot particular, doncs, que caldria mantenir-lo i per això demanariem a les senyores i senyors Diputats que volguessin abonar aquest vot particular que els acabo de formular.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra respecte al vot particular defensat pel senyor Escudé? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra, podem, doncs, passar directament a la votació.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el vot particular número 74, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

El vot particular número 74 ha estat rebutjat per 53 vots a favor i 58 en contra.

Arribem ara a l'esmena número 85, esmena d'addició del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. L'esmena es refereix al Concepte 252 de la Secció 8, Servei 05 i proposa un augment de despeses de 3.000.000 de pessetes, un Concepte que no existia anteriorment i que seria finançat per un augment del mateix Concepte, perdó, per una disminució del mateix Concepte a la mateixa Secció, però en el Servei 02, la Direcció General de Relacions Laborals.

Per a defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat senyor...

El Sr. RIBÓ: El Diputat senyor Antoni Cuadras.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Antoni Cuadras.

El Sr. CUADRAS: Sí, senyor President, primer per anunciar-li que agruparem les esmenes 85, 90 i 97.

El Sr. PRESIDENT: 85, 90...?

El Sr. CUADRAS: I 97, que fan referència a la Secció 08.

El Sr. PRESIDENT: D'acord, no hi ha inconvenient.

El Sr. CUADRAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Breument i en aquest cas la brevetat no resta la més mínima importància que el nostre Grup parlamentari dedica a aquest tema que fa referència al món cooperatiu i per tant a la necessitat d'impulsar la cooperació aquí a Catalunya. Nosaltres creiem que en aquesta Secció, precisament la 08/05, els crèdits que s'hi han destinat són clarament insuficients, cosa que d'alguna manera mostra quina és la filosofia que impregna, en aquest cas, el Consell Executiu i els Grups parlamentaris que li donen suport. Pensem que no es dona tota la importància que el món cooperatiu té a Catalunya, pensem que, per exemple, en el Capítol, en el Concepte 212, on fa referència a subscripcions, hi ha quantitats vertaderament petites, 10.000 pessetes. Se'ns podria dir a veure què es pensa fer amb 10.000 pessetes? Em fa l'efecte que és una cosa clarament insuficient. Nosaltres, en aquest sentit, hem proposat, proposem aquest augment de 5.700.000 pessetes que fa referència, precisament, a començar a tirar endavan tot

un sistema d'ajuda a aquest món, poder tirar endavant publicacions, treballs, etc., poder-lo dotar de mitjans suficients o començar-lo a dotar de mitjans suficients per a la formació d'una biblioteca lògicament especialitzada en aquest camp, a l'organització de conferències, cursets, etc... En definitiva, començar a treballar des de les institucions autonòmiques per donar suport a aquest camp.

Jo, en nom del meu Grup parlamentari, senyores i senyors Diputats, voldria i els demanaria que es prestés especial atenció a aquest tema, que al mig de tantes i tantes esmenes, al mig del lògic cansament d'un treball que vulguem o no exigeix una certa rutina, veiéssim i reflexionéssim sobre el paper del cooperativisme en el nostre país, el que històricament han representat les cooperatives a Catalunya. Els demanaria també que reflexionessin abans d'emetre el vot sobre el que durant els anys de la dictadura s'ha fet precisament per a restar importància, per a esmor-teir aquest món, i els demanaria també un moment de reflexió abans d'emetre el vot per tal de veure com es troben, quina és la situació actual de la immensa majoria de les cooperatives a Catalunya, tant de producció com de distribució, agrícoles, etc., que veiessin les enormes dificultats en què es mouen. I és en aquest sentit, precisament, que els he anunciat al principi de començar a treballar amb un cert rigor, que es vegi des de les institucions autonòmiques aquest estímul, que demanaria a les senyores Diputades i als senyors Diputats que donessin suport a aquestes tres esmenes, la 85, la 90 i la 97, que ha presentat el nostre Grup parlamentari.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra?... Sí, senyor Martín?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: No és un torn en contra, és demanar un aclariment al Grup que ha presentat aquesta esmena i també a la Mesa.

Al nostre entendre, encara que aquí consti el finançament d'aquesta esmena —que era el finançament proposat pel Grup en el moment de fer l'esmena al Projecte original de Pressupost—, el fet és que tot el treball de Comissió ha comportat —com el senyor President sap molt bé— que la Secció 19 ha estat engreixada com a conseqüència de reduccions a altres seccions i altres conceptes.

Aleshores, nosaltres el que preguntariem és —i voldriem saber-ho abans de votar— si entén el Grup esmenant i la Mesa que el finançament d'aquests 3.000.000 milions de pessetes per a aquest Concepte 252 de la Secció 08/05 és també com fins ara —i com deia el senyor President, com és costum— de la Secció 19, com a conseqüència dels canvis haguts en Comissió en tot el treball en relació amb aquest tema.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, això és impossible fora que hi hagués presentada per escrit a la Mesa una esmena transaccional i que aquesta esmena transaccional fos acceptada a tràmit per tots els Grups parlamentaris.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President, el Grup Socialista pot donar ja per presentada aquesta esmena transaccional demanant que el finançament d'aquesta esmena sigui amb càrrec a la Secció 19.

El Sr. PRESIDENT: En aquest cas, si el Grup esmenant accepta de retirar les esmenes 85, 90 i 97, i rebem

ràpidament el text escrit de l'esmena i si no hi ha cap Grup parlamentari, cap altre Grup parlamentari que s'hi oposi, la Mesa no té inconvenient a acceptar-ho a tràmit. *(Pausa.)* No hi ha oposició. Per tant, doncs, s'admet a tràmit l'esmena transaccional del Grup Socialista que manté els mateixos augments de consignació als Conceptes 252, 253 i 255 de la Secció 08, Servei 05, però que difereix de les esmenes originals en el sentit que el finançament s'obté a partir de la Secció 19, Capítol II.

Hi ha algun torn...? *(El Grup Socialista desitja defensar l'esmena transaccional o la considera ja defensada pel senyor Cuadras.)* Molt bé, llavors *(hi ha algun torn en contra?)* *(Pausa.)* No hi ha torn en contra, podem, doncs, passar a votació l'esmena transaccional indicada.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es pugin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Bé, queda aprovada aquesta esmena transaccional, encara que jo penso que la Mesa pot fer l'esmena tècnica d'afegir al número 85 els números 90 i 97. *(Pausa.)* D'acord.

Bé, senyors Diputats, la Mesa proposa una interrupció de quinze minuts. La sessió es reprendrà d'aquí a un quart.

(Se suspèn la sessió quan falten dos minuts per a les set del vespre i es reprèn a dos quarts de vuit.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Ara som al vot particular número 88 del Grup de Convergència i Unió, que fa referència al Concepte 252 de la Secció 16, Servei 01. Aquest vot particular suposa un augment de despeses de 10.355.000 pessetes que seria finançat per una baixa corresponent a la Secció 19, Capítol II. Per a defensar el vot particular, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Només intervinc per tal de presentar la retirada d'aquest vot particular.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirat.

Aleshores, passem al següent vot particular número 89, també del Grup de Convergència i Unió, que fa referència al Concepte 253 de la Secció Primera, Servei 02-A. Aquest vot particular proposa la introducció d'aquest Concepte, en aquesta Secció i, per tant, un augment de despeses de dos milions de pessetes que seria finançat per una baixa corresponent a la Secció 19, Capítol II. Per a aquest vot particular, per a la seva defensa, té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, per a la seva retirada.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirat. Arribem ara al vot particular del Grup de Convergència i Unió número 91. A aquest vot particular, hi ha una esmena transaccional que presenta el Grup que havia formulat el vot particular, i que per tant, s'entén doncs que el retira, el Grup Socialista, i el Grup del Partit Socialista Unificat.

Aquesta esmena transaccional significa el canvi de concepte? El canvi de concepte, és a dir, que passaria a ser, en comptes del Concepte 253, el Concepte 481 de la mateixa Secció, i del mateix Servei. S'entén, doncs, que..., en realitat jo no sé fins a quin punt això es pot admetre —que és una esmena transaccional—, perquè això és absolutament introducció d'un nou concepte, i això no crec que siguin

transaccions. Jo demano en tot cas, a la Mesa, d'interrompre la sessió, i demano a la Mesa que digui si això és una transacció.

Queda suspesa la sessió, fins al temps que la Mesa hagi decidit.

(La sessió se suspèn a dos quarts i tres minuts de vuit del vespre i es reprèn a les vuit i set minuts.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Senyors Diputats, la Mesa ha considerat que l'esmena transaccional tal com havia estat presentada no podia ésser admesa a tràmit, però s'ha presentat una nova esmena transaccional en relació amb el mateix vot particular número 91 que signen tots els Grups parlamentaris i en la qual l'única variació és que allà on deia «treballs, publicacions, etc., a favor de l'activitat exportadora», com a explicació del concepte, ara es diu «treballs, publicacions, estudis, etc., a favor de l'activitat exportadora». Com que la Mesa ja havia examinat una altra esmena transaccional a un altre concepte que significava també una modificació del mateix tipus, aquesta modificació considerem que pot ser admesa a tràmit.

Ara, a part d'això, la transacció consisteix també en el fet que el vot particular proposava una addició de 3.500.000 pessetes i a l'esmena transaccional la quantitat es redueix a 2.500.000 pessetes. De manera que, entenent que des del moment que hi ha la signatura del Portaveu del Grup de Convergència i Unió, retira el seu vot particular, i que des del moment que hi ha les signatures dels Portaveus dels altres Grups, tots els Grups parlamentaris estan d'acord que l'esmena sigui admesa a tràmit, podem passar immediatament al debat.

Per tant, en nom dels signants, si algú vol consumir un torn a favor d'aquesta esmena que, repeteixo, significa afegir una quantitat de 2.500.000 pessetes, atribuir 2.500.000 pessetes al Concepte 253 i no al 251 com diu aquí —suposo que això és un error, purament, és un error, és 253— el senyor Martínez...? No? Ningú no pren la paraula? Molt bé, doncs, suposo que si no hi ha torn a favor, tampoc no hi ha torn en contra i podem passar directament a la votació. S'entén que el finançament d'aquests 2.500.000 pessetes serà com en el vot particular, és a dir, a càrrec de la Secció 19, Capítol II.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena transaccional que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Queda, doncs, aprovada l'esmena transaccional per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a l'esmena número 92, esmena de modificació del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya al Concepte 253 de la Secció 14, Servei 04. L'esmena és una reducció, i rebaixa la quantitat per a aquest concepte de 5.000.000 a 500.000 pessetes, i hauríem de totes maneres d'indicar on anirà l'augment... *(Pausa.)* De totes maneres, d'acord amb l'informe del senyor Lletrat, podem diferir fins al moment de l'article 1 del Projecte veure exactament on, en el cas de les baixes, s'apliquen les quantitats estalviades. De manera que per a tramitar l'esmena no és necessari ara precisar aquest punt. Doncs, per a defensar-la, en nom del Partit Socialista Unificat de Catalunya...

El Sr. RIBÓ: El Diputat senyor Lluís Medir.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el Diputat senyor Medir.

El Sr. MEDIR: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats. Prèviament, si el senyor President no hi tingués inconvenient, manifestaria la voluntat de defensar conjuntament les esmenes números 92 i 123 segons l'ordenació que han fet els serveis de la Cambra, ambdues relacionades amb la Direcció General de Turisme.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha cap inconvenient.

El Sr. MEDIR: Gràcies. Senyores Diputades, senyors Diputats. El nostre Grup, el Grup parlamentari del PSU, va presentar esmenes a tots i cadascun dels conceptes que en els Capítols 2 i 4 de la Direcció General de Turisme figuraven en el Projecte de Pressupost. I això ho vam fer fonamentalment amb la intenció, no de definir completament una política, la nostra política, sinó amb l'ànim, sobretot, d'ordenar mínimament aquests conceptes que se'ns havien presentat en termes força confusos. Globalment hem de dir que ens sembla una minsa quantitat la que s'esmerça en Turisme en aquest Pressupost, perquè en el Projecte inicial que ens fou lliurat figurava la quantitat de 15.750.000 pel que fa als Capítols 2 i 4. Les nostres esmenes l'augmentarien a 18.500.000, i el Dictamen de Comissió que ha tingut en compte alguna de les nostres esmenes el faria arribar a 19.000.000. Com a dada per a comparar diré que en el Capítol 1 «Despeses de personal» d'aquesta mateixa Direcció General la xifra que hi trobem és de 19.098.540 pessetes; això demostra la pobresa de recursos globals que donem a aquesta Direcció General a través d'aquest pressupost i que en tot cas es complementaria amb les transferències rebudes de l'Estat que pugen a 29.500.000. Tot plegat poc per la importància econòmica que té a Catalunya el turisme. Sabem, però, les limitacions que té la nostra Generalitat, el nostre Consell Executiu, el nostre pressupost.

Amb aquestes xifres, tot i això, ens fem una pregunta que ens preocupa: el sector turístic pesa dintre l'economia a Catalunya amb una proporció molt superior a la d'aquestes xifres dintre el Pressupost de la nostra Generalitat. Aleshores això vol dir que no es farà des de la Generalitat una política turística. Qui farà, aleshores, aquesta política? Les nostres esmenes —ens congratulem que algunes hagin estat acceptades— anaven en la línia —ja ho he dit abans— de clarificar lleugerament aquest Projecte de Pressupost. Ens congratulem que ens fos acceptada —no sé si per la majoria, no ho recordo, o per la totalitat dels Grups— l'esmena al Concepte 251, perquè expressa una sèrie de treballs bàsics que nosaltres pensem fonamentals en la futura ordenació del sector turístic català, és a dir, tota una sèrie de prospeccions, de treballs, d'ordenament del sector turístic que creiem fonamentals. Per això vam proposar al seu dia l'augment.

Quasi paral·lelament, podem dir que per això vam plantejar també l'augment al Concepte 252, amb una doble vessant: la vessant pròpiament cultural, l'extensió de noves rutes turístiques amb el coneixement del nostre país, i d'ajuda a comarques que avui no gaudeixen d'aquesta font d'ingressos. Però sí que hi ha dues esmenes, una al Concepte 253, que porta el número 92, i una altra al 471, que porta el número 123, que volem mantenir i defensar

aquí. A la 253 proposem una redacció des de cinc milions que hi figuren a mig milió de pessetes, i això per les següents qüestions: a l'enunciat que se'ns fa d'aquest concepte, se'ns parla de treballs de coordinació de les entitats locals de promoció turística. Evidentment, quina mena d'entitats cal coordinar? Nosaltres pensàvem que, preferentment, les entitats de la mena dels ajuntaments, tipus públic, mancomunitats, etc., però pensem que, fonamentalment, aquí els recursos s'haurien de treure ja dels conceptes, especialment del 252 o del 255, però, de cap manera, en aquest precís Concepte 253. L'ajuda per a material a la promoció es contempla en el 252 i, a més, es contempla millor encara després de l'afegit que, mercès a la nostra esmena, s'hi va aprovar, que l'ha fet pujar fins a 6.250.000. Aquí es contempla, entenem nosaltres, dins de la modèstia global de recursos de què avui disposa el Consell Executiu de la Generalitat, suficientment la necessitat d'ajuda a material de promoció pel que fa a la mateixa iniciativa de la Generalitat, pel que fa a material proporcionat des de la mateixa Direcció General, des de la mateixa Conselleria, i, en tot cas, per a altres menes de promoció, no directament lligades a la mateixa Conselleria, a la mateixa Direcció General, ens remetem a l'esmena següent, a l'esmena que fem al Capítol IV. I, finalment, el tercer punt que se'ns anuncia en el Concepte 253 —el de cursets— és, també, contemplat en el 255. És a dir, en el Concepte 255 figura ja un diner destinat a cursets que pensem que no és convenient repetir. Diem sí, naturalment, als cursets, diem sí al Concepte 255, però amb unes certes reserves, amb unes certes matisacions. No pensem que hàgim de gastar una part important, dins de la migradesa d'aquest Pressupost, en cursets —suposem-ho— de reciclatge, de professionalització de les persones que, mal que bé, substitueixen avui els professionals turístics que necessitaríem a Catalunya, perquè les xifres són tan petites que aquests cursets, realment, no ens menen a un reciclatge satisfactori, sinó que seria una simple política de tapar forats, però mai d'arribar, ho repeteixo, a aquest reciclatge satisfactori de caña a la professionalització de les dones i dels homes que treballin en el sector turístic.

És per això que demanem d'aquesta Cambra, senyores Diputades, senyors Diputats, aquesta reducció en el Concepte 253, des de cinc milions de pessetes a mig milió de pessetes.

La segona esmena, la que ve ordenada amb el número 123, i que es refereix al Concepte 471, és el contrari; és una esmena que significaria, si fos aprovada, un augment que significaria augmentar la subvenció a les activitats d'entitats turístiques, «sens ànim de lucre», diu aquí. És a dir, un capítol dedicat a subvencionar activitats de promoció turística amb entitats que no siguin específicament i directament la Conselleria o la Direcció General de Turisme del Consell Executiu de la Generalitat. En aquest cas, nosaltres hi estem d'acord; pensem que és poca la quantitat que s'hi pressuposta —500.000 pessetes—, i proposem un augment substancial fins a 4.500.000 pessetes amb el benentès que entenem que aquesta xifra hauria d'anar fonamentalment destinada a ajudar tota mena d'iniciatives municipals, tota mena de mancomunitats de municipis que s'estan creant o són creades arreu de Catalunya, a desenvolupar aquestes tasques de promoció turística de les

seves àrees respectives. És a dir que «sens ànim de lucre» per a nosaltres significaria, sobretot, anar a institucions de promoció turística, de caràcter també públic, encara que no directament lligades al mateix Consell Executiu de la Generalitat.

Aquesta és, doncs, la proposta que, en nom del Grup parlamentari del PSU, faig a aquesta Cambra, d'aprovació d'aquestes dues esmenes. Repeteixo que tendint només a ordenar o regularitzar mínimament aquest Pressupost que, potser, el més gran retret que li hauríem de fer, tot i saber les limitacions en què ens movem, és que sigui tan curt.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Han estat dues les esmenes que han estat defensades: l'esmena 92 i l'esmena 123. Hi ha possibilitat d'un sol torn en contra o d'un torn en contra separatament, però un de sol. Molt bé. Per a fer el torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Martínez.

El Sr. MARTÍNEZ I PLANAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per fer el torn en contra, també conjuntament, tal com hem anunciat, respecte a les esmenes 92 i 123 del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Bé, respecte a l'esmena 92, més ben dit, respecte als cinc milions de pessetes previstos en el Pressupost de la Conselleria de Comerç i Turisme, voldria explicar exactament la intenció de la Conselleria respecte a aquests cinc milions. Aquests cinc milions es repartirien, primer, en treballs de coordinació de les entitats locals de promoció turística —n'hi ha molts, en aquests moments; no seria una part molt important—; en segon terme, en cursets d'orientació del personal de les oficines d'informació turística local. És evident que les oficines de turisme donen un servei important al turisme, i és evident també que una coordinació millor entre aquestes oficines de turisme podrà revertir en aquest millor servei que estem esperant i que estem demanant sempre per al turisme, i, en tercer terme, per a una ajuda a la publicació de material de promoció. Però aquí, amb el benentès que aquesta ajuda a la publicació del material de promoció no és una subvenció que es dona a unes entitats per a ajudar-les a fer material, sinó que és una assumptió directa pel Departament d'unes despeses concretes, d'aquesta publicació de material per part de diferents entitats. És a dir, que aquests diners no es donen a una subvenció més o menys clara o més o menys espessa, sinó que es donen perfectament per a assumir uns determinats costos, per exemple, de fotòlits, o, per exemple, de les clàssiques «mosques», com deïem, a nivell de Comissió, en el sentit que tots els fullets creiem que haurien d'estar unificats, no solament en grandària, sinó en contingut, etc. És a dir, tots aquests costos d'aquesta mena de coses serien els que, aquí, també es consignarien en aquest Pressupost.

I cal no barrejar-ho amb el Concepte 252, que sí que és el material que la mateixa Conselleria editarà. I vull recordar a les senyores i als senyors Diputats que seran sis cartells, un llibre sobre la Catalunya turística, per a donar, especialment, a tots els turistes que ens visiten a l'entrada al nostre país, i, després, també, un fullet de Catalunya, és a dir, de totes les zones turístiques i totes les possibilitats turístiques de Catalunya, per a repartir especialment, tant a

l'estranger com a la resta de l'Estat, en les campanyes de promoció que faci la mateixa Generalitat, o bé que facin entitats turístiques, etc.

Respecte a la segona esmena, la número 123, que és d'increment, per a passar de cinc-centes mil pessetes a quatre milions i mig, nosaltres també ens hi oposarem per la raó següent: en aquests moments, la Comissió Mixta de Transferències està parlant i està negociant exactament la resta de transferències en turisme, que bàsicament fan referència a la promoció turística, donat que les transferències a empreses i activitats turístiques, bàsicament, ja estan realitzades. Llavors, a través d'aquestes transferències, vindran uns diners de Madrid consignats específicament, per exemple, al que denominem acció concertada, que en aquests moments les entitats de promoció turística de Catalunya han de fer directament amb la Secretaria d'Estat de Turisme. Llavors, quan aquesta transferència sigui realitzada, transferència que en aquest capítol concret, per exemple, de l'acció concertada, que aniria destinada a aquestes entitats turístiques per a l'ajut a la seva promoció, calculo que, aquest any, aquestes mateixes entitats rebran directament de la Secretaria d'Estat de Turisme a la vora d'uns 50 milions de pessetes. Es a dir, les entitats turístiques de Girona, de Barcelona, de Tarragona i de Lleida rebran exactament, més ben dit, no exactament, sinó que aproximadament 50 milions de pessetes.

Per això, aquesta és la raó per la qual la Conselleria ha volgut consignar en aquest Capítol, en el Servei 04 de la Secció 14, amb aquestes subvencions a entitats «sense ànim de lucre» per a la promoció turística, només 500.000 pessetes, perquè està en l'ànim de la Conselleria que s'assoliran molt ràpidament aquests traspassos de promoció turística, i llavors, amb aquestes quantitats que l'Estat, inicialment, dota per a l'acció concertada, revertiran en aquestes entitats, augmentant aquestes minses, evidentment, 500.000 pessetes.

Jo voldria recordar també als senyors i les senyores Diputats que, en aquests moments, l'Estat destina per a tot el turisme, és a dir, per a la Secretaria d'Estat de Turisme, més de 3.000 milions de pessetes, 1.340 milions de les quals són destinades a la producció turística, i, evidentment, esperem que amb aquestes transferències que en aquest moment la Comissió Mixta està negociant, vingui una bona part d'aquests diners, perquè també voldria recordar-los, a les senyores i als senyors Diputats, que el turisme català significa, dintre del turisme de tot l'Estat, aproximadament, un 25%. Per tot això, jo els demanaria el vot contrari a les dues esmenes, presentades pel Partit Socialista Unificat, números 92 i 123 dels serveis del Parlament.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyors i senyores Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació, conjuntament, si cap senyor Diputat no hi té inconvenient, les dues esmenes. La número 92, de reducció, i la número 123, d'augment de despeses. Aquesta darrera és finançada amb el Concepte 259 de la Secció 1, Servei 01. No hi ha inconvenient, doncs? (Pausa.) Votem les dues esmenes conjuntament? (Pausa.)

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Les dues esmenes, la 92 i la 123, han estat rebutjades per 19 vots a favor, 88 en contra i cap abstenció.

Arribem ara al vot particular. Explicació de vot? (Pausa.) Bé, té la paraula el senyor Santiburcio, per a explicació de vot.

El Sr. SANTIBURCIO: Sí, muy breve, senyor President. Sí, nosotros nos hemos opuesto a estas dos enmiendas por dos razones fundamentales: una, el Concepto 253 entendemos que es un instrumento fundamental de la Dirección General de Turismo, en cuanto a todo lo que significa toda una promoción turística a todos los lugares de Cataluña, en tanto en cuanto, si esta partida fuera reducida al 10%, tal como se planteaba, evidentemente, todo lo que sería todo el aparato de propaganda y demás quedaría excesivamente reducido, y este instrumento tan fundamental de esta Dirección General quedaría totalmente subsumido.

En la segunda enmienda nosotros, en principio, hemos votado en contra, dado que éstas son políticas de subvenciones no solamente a centros públicos, sino también a instituciones privadas, y nosotros entendemos que la política de promoción turística ha de pasar fundamentalmente por subvenciones a los Ayuntamientos, y, por tanto, al propio sector público, y a partir de toda una política de concertación que tenga efectos multiplicadores.

Muchas gracias, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, el senyor Medir? (Pausa.) En nom del PSU, té la paraula el senyor Medir.

El Sr. MEDIR: Molt breument, només per aclarir que quan nosaltres ens referíem, al Capítol 4, a la partida 471/123, no ho fèiem, de cap manera, amb ànim d'anar a subvencionar més quantitats públiques, i, de qualsevol manera, confiïem en la promesa, o en la predicció que ens ha fet el Diputat senyor Martínez, que arribaran aquestes transferències, però en l'ànim nostre, en presentar aquesta esmena, i en defensar-la, no era de cap manera anar en defensa o demanar subvencions per a entitats de tipus més o menys privat, sinó —ho he dit, em sembla, i ho repetiria— de cara als Ajuntaments, mancomunitats, de tipus oficial.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, al vot particular número 98, del Grup de Convergència i Unió. Es refereix al Concepte 255 de la Secció 16, Servei 01, i proposa un augment d'1.160.000 pessetes en aquest concepte, que seria finançant amb una quantitat corresponent de la Secció 19, Capítol II. Per a defensar el vot particular, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Sí, senyor President. Només per a anunciar la retirada d'aquest vot particular.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Queda retirat el vot particular número 98.

I passem ara al vot particular número 99. Ha estat presentada a la Mesa una esmena transaccional pel mateix Grup de Convergència i Unió, que havia formulat el vot particular. Una esmena transaccional que no modifica la quantitat, és a dir, la introducció d'un Concepte 256 a la Secció 02-02, al qual s'afecten 10 milions de pessetes, finançats per una baixa corresponent a la Secció 19, Ca-

pítol II, però solament modifica l'epígraf d'explicació del concepte, que deia primitivament «assistència tècnica als ajuntaments per persones alienes al Departament», i que diria ara, si l'esmena transaccional fos acceptada, «assistència tècnica als ajuntaments per entitats o professional aliens al Departament, a través de concursos públics». És a dir, que se substitueix «persones» per «entitats o professionals» i s'hi afegeix «a través de concursos públics». Algun Grup parlamentari té inconvenient que s'admeti a tràmit aquesta esmena transaccional? *(Pausa.)* No hi ha inconvenient. Per tant, s'entén que l'esmena transaccional substitueix el vot particular número 99. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest vot particular obeeix a una necessitat que al nostre Grup ens ha semblat peremptòria. Molts de vostès, i jo mateix, residim a municipis grans, capitals de comarques o ciutats del cinyell industrial de Barcelona, i molts dels nostres municipis no tenen dificultats d'ordre tècnic o administratiu quant al seu funcionament. Però cal pensar en centenars i centenars de petits municipis —recordaré només que hi ha gairebé un mil·lenar de municipis a Catalunya, molts d'ells d'una població petitíssima, molt escassa— que en aquests moments tenen encara més dificultats d'ordre administratiu i tècnic que no pas tenien fins ara. Perquè, com saben les senyores i senyors Diputats, l'autonomia municipal, que preveuen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, elimina una colla de tutelles sobre les entitats locals i, per tant, incrementa el grau de responsabilitat dels municipis enfront de tercers. Per això cal que les decisions dels ajuntaments siguin preses amb un assessorament jurídic i tècnic adient.

Tots els senyors Diputats i senyores Diputades crec que són conscients que en aquests moments el volum important de funcionaris preparats per a donar plenament aquest assessorament és escàs, és insuficient. I per això, entre altres motius, s'ha creat l'Escola d'Administració Pública, que donarà una formació, donarà unes formacions de funcionaris amb una mentalitat, amb una preparació adequada a les realitats del moment. Però això està tot just en els indicis. I cal trobar-hi una solució d'emergència. Aleshores, aquesta solució d'emergència és el que pretén el nostre Grup a través d'aquest vot particular. Perquè, si bé cal reconèixer que hi ha la transferència de les unitats bàsiques d'administració local dels governs civils, aquest ajut és encara insuficient, de bon tros, per a donar satisfacció a aquestes necessitats, necessitats que arriben, fins i tot repetidament, a la Conselleria de Governació demanant aquest ajut i aquesta assistència, la qual cosa, com poden imaginar, no pot donar la Conselleria. Per això, doncs, nosaltres pretenem, a través d'aquesta assistència tècnica prestada, no pels organismes de la Generalitat o del Departament de Governació en particular, sinó a través de persones de tota mena, institucions, alienes, evidentment, al Departament, que a través dels concursos públics oportuns —perquè aquí sí que volem que quedi clar que, en definitiva, em sembla que la transacció que hem presentat és de cara a clarificar totalment, a donar transparència absoluta en aquesta qüestió—, doncs, que a la persona, a la institució que tingui el criteri que tingui, l'eficàcia que tingui, els mèrits que, a través d'un concurs es

reconeguïn, puguin assessorar aquests municipis i que això es financii a través d'aquests 10 milions de pessetes que preveiem en aquesta partida. Això és, ni més ni menys. Crec que les senyores i senyors Diputats seran conscients de l'ajut important que, a través de l'acceptació d'aquest vot particular, l'ajut, repeteixo, que podem donar en aquests municipis petits és evident. I per això em permeto, en nom del nostre Grup, demanar a tots vostès que abonin aquest vot particular.

Moltes gràcies. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algú desitja parlar en contra de l'esmena? *(Pausa.)* Bé, aleshores podem passar directament a votar-la.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena transaccional que ha defensat el senyor Escudé que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'esmena ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

(El senyor Ribó s'aixeca per parlar.)

El Sr. RIBÓ: Senyor President, *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: El senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ: Per a explicació de vot, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Realment hi ha moltes explicacions de vot. Jo prego que siguin al més breus possible.

El Sr. RIBÓ: El Diputat senyor Jordi Borja.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Jordi Borja té la paraula.

El Sr. BORJA: Gràcies, senyor President. Molt breument, nosaltres havíem presentat l'esmena que s'havia encunyat en la Comissió, i el nostre motiu era que el projecte inicial era prou imprecís per a pensar que no hi havia garanties suficients ni sobre el caràcter d'aquest assessorament ni sobre la manera d'evitar que pogués donar lloc o bé a comportaments clientelars o almenys que ho semblés. Ens sembla que la proposta transaccional això ho supera, i voldríem, en tot cas, deixar constància que el nostre objectiu era, no evitar l'assessorament, sinó evitar, diríem, una pràctica que, en tot cas, ens sembla que ha de ser considerada excepcional. És a dir, que en el curs d'aquest any seria convenient que els serveis de la Generalitat o d'altres ens territorials ja constituïssin aquelles plantilles orgàniques necessàries perquè no s'hagués de resoldre per aquest mitjà excepcional l'assessorament als petits i mitjans municipis.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot té la paraula el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Fent ús de la brevetat que el President del Parlament ens demana, només vull dir que els criteris que s'han presentat en aquesta esmena transaccional eren els criteris que el Grup Socialista havia defensat amb la crítica que es feia al plantejament inicial. Per tant, creiem que en aquest cas l'esmena transaccional ha de tenir el lògic suport del Grup Socialista.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Bé, passem ara, doncs, a l'esmena número 100, del Grup parlamentari del PSU.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Tot seguit, a l'esmena número 101, del Grup parlamentari del PSU, que fa referència al Concepte 258, de la Secció 7, Servei 01. L'esmena proposa suprimir totalment la consignació d'aquest concepte de 2.600.000 pessetes. Per a defensar aquesta esmena té la paraula...

El Sr. RIBÓ: ... el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, prèviament una correcció. Al text que se'ns ha repartit, hi figura Concepte 258 «Relacions públiques i serveis de relacions agràries». En realitat és «Relacions públiques del servei de relacions agràries».

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Conseller d'Agricultura, en realitat aquesta esmena té una triple argumentació, l'esmena de supressió de la partida de 2.600.000 pessetes corresponents a les relacions públiques del Servei de Relacions Agràries. En primer lloc, que és un servei i per tant, també, una partida del pressupost que per a nosaltres no té raó d'existir. En segon lloc, a partir de la concepció que nosaltres atorguem al paper de la Conselleria en el marc de la política agrària a nivell d'Estat. I en tercer lloc, per coherència amb la posició que el nostre Grup parlamentari en el Congrés dels Diputats a Madrid va mantenir en el debat sobre els pressupostos generals de l'Estat.

Diem que no té raó de ser perquè, en la nostra concepció, el Servei de Relacions Agràries, concebut en realitat, entenem nosaltres, com un filtre entre les relacions dels diferents estaments del sector pagès i la mateixa Conselleria, no serveix absolutament de res. Ens preguntem si és un servei creat només per a rebre tots aquells qui acudeixen a la Conselleria i, si fos així, si calia haver establert aquesta normativa a nivell de servei. Ens preguntem si en realitat representa un intent de creació de quelcom semblant al que podria representar el FORPPA en la política de preus que es fa des de Madrid, en relació a crear una taula per a rebre, per a discutir, per a relacionar-se amb els diferents sindicats pagesos. O ens preguntem també, i ens ho preguntem des de la seva creació per decret del Consell Executiu, si en realitat és un organisme pensat i concebut per a poder relacionar la Conselleria amb altres institucions també del sector pagès i molt especialment aquelles que avui són qualificades legalment com a corporacions de dret públic, la dissolució de les quals aquest Ple del Parlament ja han acordat.

Nosaltres, repeteixo, fins ara, coneixem només dues actuacions d'aquest servei en relació amb el sector. La primera d'elles, la seva intervenció en la discussió amb els diferents sindicats pagesos del projecte de llei de la creació d'unitats professionals agràries. La segona, que ens entristeix, l'intent d'explicació, abans que no fos presentada en aquest Parlament, comarca per comarca, amb un intent, diguem-ne, de vendre'l, del projecte que el Consell Executiu ens venia a presentar. En segon lloc, la concepció del paper de la Conselleria, a partir del convenciment —Estatut en mà, Constitució en mà i política agrària de l'Estat en mà— que a Catalunya, en aquest moment, és possible fer una política d'estructures d'ampli abast en aquest sector, però en cap cas no ens és donat de fer una política de preus, i, per tant, hem d'entrar en la política de rendes per

vies indirectes, la qual cosa ens obliga a pensar i a plantejar al Ple d'aquesta Cambra que en tota la negociació política de preus, cal que Conselleria i sindicats pagesos vagin junts a Madrid, i això voldria dir una política de concertació directa Conselleria-sindicats, això voldria dir, per a nosaltres, unes relacions també directes i no, en tot cas, utilitzant filtres, com el del Servei de Relacions Agràries. I en tercer lloc, per coherència amb els pressupostos generals de l'Estat.

Aquest servei, no ens enganyem, és un servei creat a imatge i semblança del que a nivell del conjunt de l'Estat s'anomena Institut de Relacions Agràries, que és la cúpula entorn de la qual s'arreglen les Cambres Agràries a nivell d'Estat, i és un organisme creat, en definitiva, a Catalunya per a servir també d'aixopluc a aquest tipus d'institucions. Evidentment, aquesta partida existeix en els pressupostos generals de l'Estat i és una partida que es dedica a l'edició d'uns llibres, fets en paper molt bo, paper molt car, que s'envien de tant en tant i de forma gratuïta a determinats estaments i a determinades personalitats. Nosaltres desitjariem que aquesta no fos, en cas que s'aproves aquesta partida pressupostària, la destinació, la finalitat que tinguin a Catalunya, i, com que estem convençuts que el Servei de Relacions Agràries concebut com a tal no serveix de res a Catalunya, com que estem convençuts que en la seva intencionalitat hi figura aquesta, que és a nivell d'Estat l'Institut de Relacions Agràries, i com que n'estem convençuts, que a Catalunya la Conselleria i sindicats fan una política conjunta davant de Madrid, i que via preus ens tombaran tota la política d'estructures que des d'aquí podem fer, és per això que sotmetem a consideració de la Cambra la possibilitat de retirar aquest dos milions cinc-cents mil pessetes del Concepte 268, Secció 07/01 de relacions públiques del servei de relacions agràries.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun Diputat desitja parlar en contra? (*Pausa.*) El senyor Fonolleda en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, he escoltat amb molta atenció el que ha dit el senyor Maties Vives, del Partit Socialista Unificat, sobre aquest servei, però jo li voldria dir que ell ha expressat una sèrie d'intencions que creu que té aquest servei, de relació amb el FORPPA, de relació de política d'estructures, del fet que té una imatge de vendre la política agrària del Departament... Jo, únicament li demanaria, al senyor Vives, que es llegís concretament el Decret de Creació del Servei de Relacions Agràries. Allà està explicat ben clarament per què s'utilitza aquest Servei. És evident que una preocupació de la Conselleria va ser, des d'un principi, des de la presa de possessió de l'Honorable Conseller, de mantenir un contacte directe amb el món agrari, és a dir, de mantenir un cordó umbilical directe i no filtrat per altres serveis perifèrics. Aleshores, d'acord amb aquest decret, les funcions que aquest servei dona, són d'ajuda, suport tècnic, assessorament; informació per a les cooperatives agràries, el nombre de les quals en la actualitat arriba a cinc-cents vuitanta-nou, a fi i efecte d'enfortir i desenvolupar la imprescindible activitat cooperativista en el món agrari de Catalunya. Fa un servei, també, manté contactes

i reunions amb els diferents sectors productius, al lloc on calgui, per tal de facilitar-los aquests serveis d'informació i assessorament; també té cura de la promoció i organització de fires, aspecte que ha de prendre, evidentment, un relleu dins de les activitats de la Conselleria, com també sap molt bé, i com va dir en el tràmit de Comissió un Diputat, que cada matí l'escollava, el servei promou un programa de ràdio, que ocasiona unes despeses; també hi ha prevista la comunicació amb el pagès a través de la televisió i la premsa. Jo només puc dir, afegir, finalment, que l'autoritat d'aquell servei, des de la seva creació, ha resultat molt patent, i voldria dir-li que, en fi, pensant en aquest aspecte del cost que se'n diu sempre d'intervenció de l'Administració de cara a l'administrat, el cost d'aquest servei per pagès i dia laborable, no arriba ni a deu cèntims.

Res més, moltes gràcies senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació, doncs, l'esmena número 101, del Grup parlamentari del PSU, de supressió de la consignació al Concepte 258.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'esmena transaccional que substituïa l'esmena número 62 en contra i 31 abstencions.

A l'esmena número 102, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que es refereix al Concepte 258, Secció 16, Servei 1, ha estat presentada una esmena transaccional que signen tots els Grups, fins i tot, per tant, el Grup esmenant, i per tant no hi ha cap dubte que és admesa a tràmit. Aquesta esmena transaccional modifica únicament el finançament, i substitueix el finançament previst anteriorment per a la Secció 19, Capítol II, per una baixa corresponent a la Secció 19, Capítol II. Atesos els precedents anteriors, admetem aquesta esmena a tràmit, i demano, doncs, si hi ha algun senyor Diputat que vulgui defensar-la (*Pausa.*) No hi ha torns a favor, no hi ha tampoc torn en contra, i passem immediatament a la votació.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord que es posin drets.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'esmena transaccional que substituïa l'esmena número 102 ha quedat aprovada per la unanimitat dels presents.

(*El senyor Ribó demana la paraula.*)

Per a explicació de vot?

El Sr. RIBÓ: Per a una breu explicació de vot, la senyora Diputada Maria Dolors Calvet.

El Sr. PRESIDENT: La senyora Calvet té la paraula.

La Sra. CALVET: Senyors Diputats, senyores Diputades, nosaltres no voldríem deixar d'explicar en aquest punt com és d'important en aquests moments poder tenir una filmoteca aquí a Catalunya; si vostès coneixen la situació de l'actual filmoteca, no solament amb manca de finançament, sinó sense contracte en la majoria del personal que hi treballa, i una cosa que a nosaltres ens sembla especialment important, és que la majoria de pel·lícules catalanes, en català, que s'estan fent en aquests moments aquí a Catalunya, resulta que les còpies que guarda la fil-

moteca són encara en castellà, i resulta que quan nosaltres, des de Catalunya, per passar a Barcelona, demanem una pel·lícula que se'ns passi des de la filmoteca a nivell de Madrid, resulta que se'ns envia aquí la còpia doblada en català, en castellà, perdó. Pensem que això és suficientment greu, que en aquests moments valdria la pena fer un esforç per poder tenir un arxiu propi a Catalunya, per poder tenir un arxiu que recuperés les pel·lícules d'abans dels anys cinquanta pel·lícules que moltes es donen ja per perdudes, i que d'alguna manera ens permetés posar en marxa tot un patrimoni que havíem tingut en anys anteriors, i que, en aquests moments, no solament no es guarda a Madrid, sinó que està perdut per molts altres llocs, i que aquí a Catalunya hi ha una sèrie de persones destinades i que hi estan treballant de fa molts anys per recuperar aquest patrimoni. Aleshores, una esmena en aquests moments transaccional d'un milió de pessetes no soluciona aquest problema però, almenys, d'alguna manera pot donar ànims a continuar treballant a les persones que ja ho estan fent en aquesta direcció.

El Sr. PRESIDENT: No havent-hi altres explicacions de vot, passem a l'esmena següent, que és l'esmena 103, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, esmena de reducció del Concepte 259, de la Secció 1, Servei 01, que passaria de 56.347.000 pessetes, com figura al dictamen, a quinze milions de pessetes. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, amb el coneixement del cansament de tots els membres d'aquesta Cambra a aquestes altures del vespre, volem presentar una esmena de reducció de quaranta-un milions de pessetes al pressupost del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya. En primer lloc, seré molt breu, per raons d'austeritat, tal com les ha definit aquí el Conseller d'Economia i Finances, el senyor Trias i Fargas, en la seva primera intervenció, donant una caracterització, de la qual participem, a la política pressupostària de la Generalitat. En segon lloc, perquè malgrat que aquesta partida sembla que és directament relacionada amb un servei de la Diputació, creiem que és una partida excessiva que mostra amb escreix un possible camí de debò d'adaptació d'aquests serveis que passen a dependre del Consell Executiu en un altre sentit del que fins ara se'ls podia haver donat. Nosaltres tenim una voluntat molt clara darrera aquesta esmena, per a facilitar el que no en diem tan ràpidament i de forma tan senzilla altres propostes d'augment al 19/02, sinó per a facilitar que una quantitat que és substancial ja a aquestes altures del Ple, quaranta-un milions, serveixi per a d'altres qüestions que considerem importants, com seria, en aquest cas, la possibilitat d'una difusió cultural, la possibilitat d'una cultura popular a institucions sense afany de lucre, la possibilitat d'incrementar el programa de catalanització, i un llarg etcètera que, tornant a citar el Conseller d'Economia, donarien vida —encara que en aquest cas fos a mercè de la reducció del pressupost de protocol—, donarien vida a partides que considerem avui massa minses i prou importants.

Res més, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra? Algun Diputat desitja intervenir? (*Pausa.*) El senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, des de

l'escó, seré molt breu. Aquesta partida d'exactament 56.347.000 pessetes no és altra cosa que una part d'una partida que està consignada a l'estat d'ingressos, i que procedeix de la Diputació de Barcelona, sota el número de Concepte 431 a l'estat d'ingressos, per un total de 63.667.000 pessetes, i concretament el nom d'aquest Concepte d'ingressos 431 és: subvenció de la Diputació de Barcelona per a les despeses relatives al servei de premsa, parc mòbil i relacions públiques, serveis de què, aquí es consignen les quantitats, però que es van traspasar a la Generalitat existents ja. Llavors, a l'estat de despeses, aquests 63.667.000 pessetes tenen la seva contrapartida en part en el Concepte que es vol esmenar número 259, i per la part que manca en els Conceptes 256 i 254 del mateix article 25 del mateix Capítol 2, de la Secció 01, Servei 01. Ens sembla que atesa la naturalesa del que acabo d'explicar, seria totalment improcedent de rebaixar aquesta quantitat, entre altres coses perquè, tal com he explicat, no és només la quantitat que es consigna la que ve, sinó que es va traspasar el servei complet. Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a la votació de l'esmena...

(El senyor Ribó s'aixeca per parlar.)

El Sr. RIBÓ: El nostre Grup...

El Sr. PRESIDENT: Només hi ha un torn a favor, ja n'hem parlat.

El Sr. RIBÓ: El nostre Grup parlamentari retira l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Ah! La retira, molt bé, d'acord. L'esmena queda retirada. I aleshores, arribem ara a l'esmena 104, esmena de supressió, del Grup Socialista, referida al Concepte 259 de la Secció 16, Servei 01. La consignació per a aquest concepte aprovada segons el dictamen de la Comissió és de quaranta-set milions de pessetes, i el Grup Socialista proposa la seva supressió total. En nom del Grup Socialista, té la paraula per a defensar l'esmena el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena que es va plantejar com una esmena de devolució, tenia per objecte considerar que tenia una ubicació incorrecta en el si dels conceptes pressupostaris. Aquesta, especialment pel que fa a la consideració de la promoció de la música, per quaranta milions de pessetes situat en el Capítol 2, no estava d'acord amb el que nosaltres consideràvem la política de promoció de música que calia fer, lògicament coordinada amb entitats territorials, i, per tant, la nostra consideració, perquè així tindria un efecte multiplicador, és que tingués la consideració corresponent en el Capítol 4, de subvencions a ens territorials. Aquesta hauria estat la ubicació correcta. Com que tècnicament no era possible el plantejament d'altra consideració que la de fer una esmena de devolució, i no va ser possible al tràmit en comissió, d'estar d'acord en aquest aspecte, concretament avui amb el Grup de Convergència i Unió hem arribat a un acord que hi hagués el trasllat d'aquest concepte, que, indubtablement, nosaltres considerem que és incorrecte, des de la perspectiva de considerar que la promoció de la música és despesa directa de la mateixa Administració i no és una política de subvenció que permet aquest efecte multiplicador de col·laboració amb

les entitats territorials i ajuntaments de Catalunya. És per això que nosaltres hem plantejat aquesta esmena de devolució.

Jo voldria demanar a la Presidència de la Generalitat, ai! perdó, a la Presidència del Parlament, perdó, si admet l'esmena transaccional de Convergència i Unió presentada; si admetés l'esmena transaccional, que simplement és un canvi de concepte, nosaltres la retirariem; si no admetés l'esmena transaccional —l'esperit que ens animava no era la reducció de la promoció de la música, sinó la concreció de com es feia la política de la promoció de la música—, nosaltres lògicament també retirariem l'esmena per ser conseqüents, malgrat que considerem que sigui un error i podria donar lloc a una política equivocada.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, sobre aquesta qüestió, la Mesa ja té un criteri format, és a dir, podem admetre com a esmena transaccional un canvi en la descripció, és a dir, en la definició del concepte, però no introduir un concepte nou. De manera que si la qüestió pot resoldre's explicitant d'alguna manera el concepte, no hi hauria inconvenient. Ara, si es tracta de passar a un altre concepte, no. És a dir, si allà on diu «promoció de la música» digués «promoció de la música a través d'entitats públiques», podríem acceptar-ho, però mentre ens quedéssim en aquest concepte, fos o no fos el més correcte des del punt de vista pressupostari. La correcció del concepte havia de ser estudiada per la Comissió al seu dia, i no és el moment, en el Ple, de determinar-ho.

El senyor Armet?

El Sr. ARMET: Sí, només un suggeriment, ho dic per resoldre el tema, si es digués «promoció de la música en coordinació amb els ens territorials», podria ser una sortida dient «coordinació amb els ens territorials» i «altres entitats», d'acord, eh?, «i altres entitats». D'acord.

El Sr. PRESIDENT: Així diria «promoció de la música amb els ens territorials i amb altres entitats».

El Sr. ARMET: «En coordinació».

El Sr. PRESIDENT: «En coordinació». «En coordinació amb els ens territorials i altres entitats».

Els prego que presentin això per escrit al més ràpidament possible. *(Pausa.)*

Bé, s'ha rebut, doncs, una esmena transaccional en el sentit indicat anteriorment, és a dir, que el concepte s'explicita dient «promoció de la música en coordinació amb ens territorials i altres entitats —Institut Català de Bibliografia, Organització d'Exposicions i Espectacles». L'esmena transaccional la presenta el Grup parlamentari de Convergència i Unió. El Grup Socialista ho accepta? *(Pausa.)* Algun Grup parlamentari té inconvenient que s'admeti a tràmit? *(Pausa.)* No havent-hi objecció, s'admet l'esmena a tràmit i passem, doncs, a la seva defensa.

El Grup parlamentari de Convergència vol defensar-la? *(Pausa.)* No és necessari? *(Pausa.)* Tampoc ningú, doncs, no podrà fer un torn en contra.

Passem directament a la votació.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

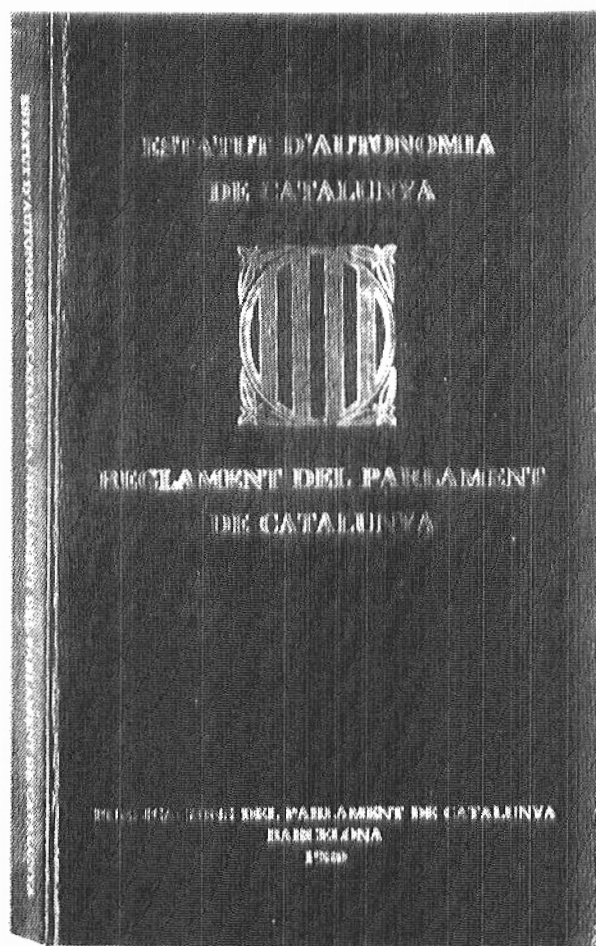
Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'esmena transaccional al text de la qual caldria afegir que s'afegeixen 47 milions en aquesta partida, no?, ho afegirem nosaltres mateixos..., doncs, queda aprovada per unanimitat dels presents. D'acord, l'única cosa que es transaccionava era aquesta part; per tant, la resta quedava igual.

Bé, doncs queda aprovada per unanimitat.

Aleshores, ateses l'hora que és i la complexitat que va prenent el debat a causa de les esmenes transaccionals, decidim suspendre la sessió fins demà al matí a dos quarts d'onze.

(Són les nou i set minuts del vespre.)



Publicacions del Parlament de Catalunya

ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

REGLAMENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició dels textos oficials, amb índexs temàtics i sistèmatics, preparada pels lletrats del Parlament de Catalunya.

Format 88 x 152 mm.

Preu de venda: 350 pessetes.

Comandes: Publicacions del Parlament, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, BARCELONA-3.